

Το έντυπο αυτό είναι μέρος της εκδήλωσης που πραγματοποιήθηκε στο στέκι για τα 11 χρόνια λειτουργίας του, τον Οκτώβρη του 2007. Ευχαριστούμε τους συντρόφους και τις συντρόφισσες, τις φίλες και τους φίλους που μας βοήθησαν στο τεχνικό μέρος, καθώς και όσους/όσες είναι δίπλα μας στις “εύκολες” και στις δύσκολες στιγμές του στεκιού όλα αυτά τα χρόνια.

Στη μνήμη του φίλου και σύντροφου Γιάννη Σαρηνιάννη-ζωντανή στους αγώνες του αύριο.





75

AY
ΣΤ

Κάτι σαν εισαγωγή...

Γιατί κατάληψη;

Η κατάληψη ως πρακτική είναι έμπρακτη κριτική με επιθετικά χαρακτηριστικά στην κοινωνία που βασιλεύει η δύναμη του χρήματος, η ατομική ιδιοκτησία και το βόλεμα στον καναπέ. Ήδη από τη δεκαετία του '80 οι καταλήψεις στέγης και στεκιών σε διάφορα σημεία της Ελλάδας έβαλαν το ζήτημα της οικειοποίησης χώρων και χρόνων και της συλλογικής αντίστασης κάτω από το πρίσμα της αυτοοργάνωσης της καθημερινής ζωής. Οι καταλήψεις, που για το αστικό δίκαιο είναι παράνομες, σε μόνιμη βάση είναι αντιμετώπιες με ιδιοκτήτες, μπάτσους και εργολάβους. Παρ' όλα αυτά συνεχίζουν να συμβαίνουν κόντρα στον καιρό, βγάζοντας τη γλώσσα στους δυνάστες της ζωής μας. Εμείς καταλάβαμε το -για τουλάχιστον 15 χρόνια εγκαταλειμμένο κτήριο- στη συμβολή των δρόμων Νάξου 75 & Κρασσά στις 14 Σεπτεμβρίου 1996. Η κατάληψη δεν ήταν ο στόχος μας, αλλά το μέσο για να πάμε «παραπέρα». Ένας χώρος όπου στεγάζονται τα όνειρα, οι επιθυμίες για ένα κόσμο χωρίς εκμετάλλευση από άνθρωπο σε άνθρωπο, οι αρνήσεις μας στις καπιταλιστικές σχέσεις και ρόλους, μία αφετηρία της προπαγάνδας μας, είτε ενάντια σε αυτούς που υπερασπίζονται την κατεστημένη τάξη πραγμάτων, είτε σε αυτούς που, σαν και εμάς, πλήττονται από αυτή και θέλουν να την πολεμήσουν. Δεν έχουμε ψευδαισθήσεις ότι οι καταλήψεις αποτελούν χώρους ελευθερίας σε μία πόλη φυλακή, όμως μπορούν να γίνουν νησίδες αντιστάσης και μέσα για την πραγμάτωση μιας ανταγωνιστικής καθημερινότητας.

Γιατί αυτοδιαχειριζόμενο;

Διότι για εμάς η γενική συνέλευση αποτελεί, από το ξεκίνημα έως τώρα, το μοναδικό υπεύθυνο σχήμα για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με τις δραστηριότητες, εντός και εκτός στεκιού, και σχετικά με τη διαμόρφωση του χώρου. Με άξονες την αντιεραρχία, την ισότιμη σχέση όλων στις αποφάσεις της γενικής συνέλευσης, της αυτοοργάνωσης, των αντιεμπορευματικών σχέσεων και ενάντια στην διαμεσολάβηση των ΜΜΕ και των κομμάτων, η αυτοδιαχείριση ξεφεύγει από τα στενά όρια της «απλής διαχείρισης» ήδη υπάρχοντων πόρων, θέτοντας δυναμικά το ζήτημα να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας, μετρώντας την αποτελεσματικότητα των κοινών μας αποφάσεων.

Γιατί στα πατήσια;

Κατ' αρχήν, λίγο έως πολύ, τα μέλη του στεκιού ήταν και είναι από την ευρύτερη περιοχή των πατησιών. Οι αφίσες, τα συνθήματα με σπρέι, ο πόλεμος με τους φασίστες στους τοίχους και στους δρόμους πιστοποιούσαν την παρουσία μας, άλλοτε έντονα και άλλοτε πιο χαλαρά στη γειτονιά των πατησιών. Η ανάγκη της συλλογικοποίησης των αντιστάσεων σε μια μόνιμη και σταθερή βάση, η δημιουργία ενός σημείου όπου θα ξεκινάνε ή θα συναντιούνται οι αγώνες, μας ώθησε στην κατάληψη. Έπειτα εμπνευστήκαμε από τη λογική «της αποκέντρωσης».

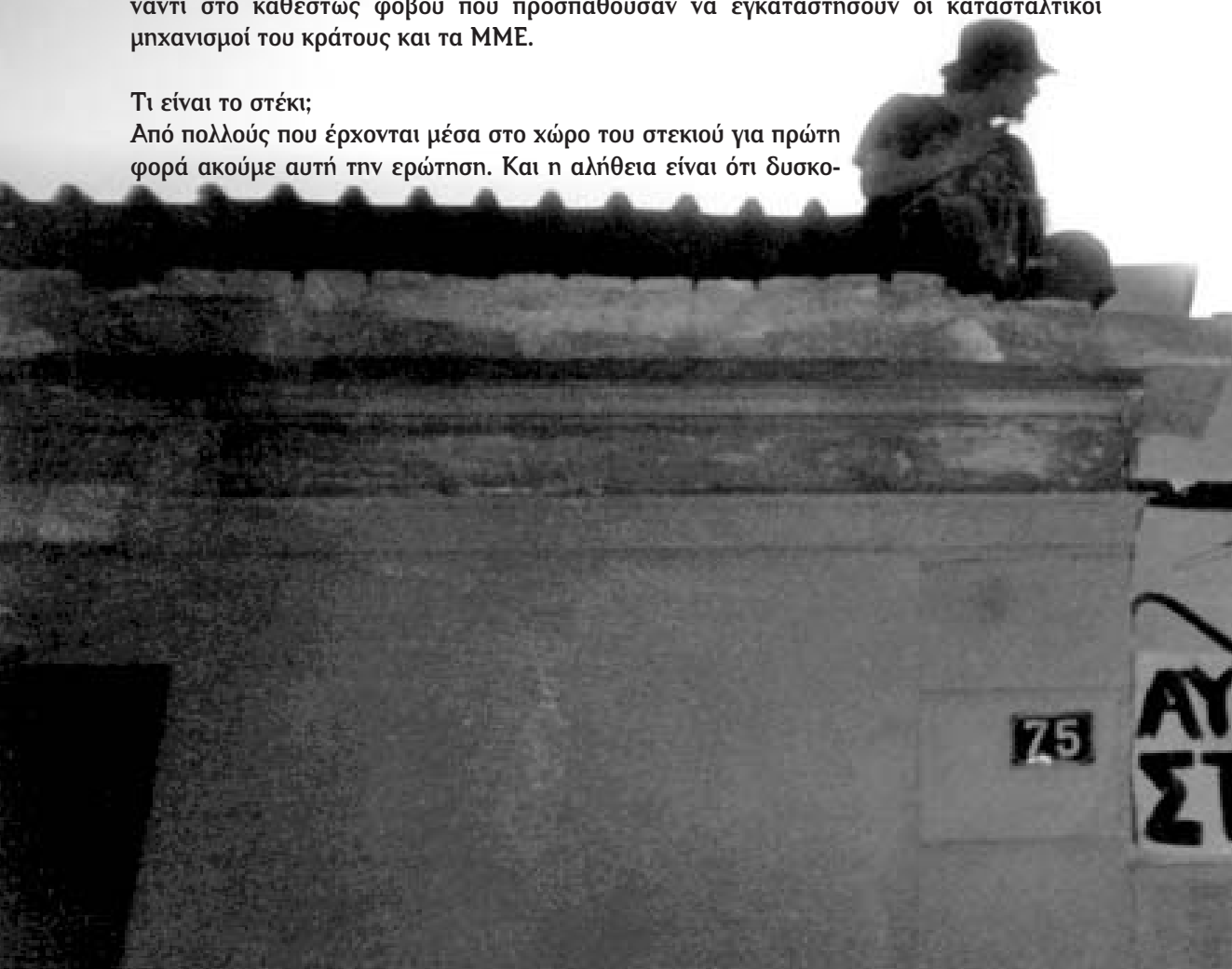
Δηλαδή την δημιουργία πυρήνων δράσης στις γειτονιές όπου ζούμε και μεγαλώνουμε. Η συνεπής και συνεχής παρουσία λόγων, πράξεων και χώρων σε όσο το δυνατόν περισσότερες γειτονιές, που η καθεμία έχει και την δική της πραγματικότητα, δημιουργεί εκείνες τις προσωπικές σχέσεις και εκείνα τα ποιοτικά χαρακτηριστικά με τον κοινωνικό περίγυρο, ώστε να λειτουργεί πολλαπλασιαστικά για την εξάπλωση των αντιστάσεων. Ακόμη, η περιοχή των πατισίων, όντας εργατική γειτονιά, παλεύει να επιβιώσει μέσα στην ανεργία, στα ναρκωτικά, στους κοινωνικοταξικούς αποκλεισμούς και στο έντονο γκριζο. Συνθήκες που ευνοούν είτε την υποταγή και την μοιρολατρία, είτε την αυτοκαταστροφή, είτε τον αγώνα για την αξιοπρέπεια. Τέλος, στα πατίσια από την δεκαετία του '80 υπήρχαν και δρούσαν διάφορες αντιεξουσιαστικές- αναρχικές ομάδες που έγραψαν την δική τους ιστορία, διαμορφώνοντας γόνιμο έδαφος για τους επόμενους.

Γιατί το '96;

Μετά την κατάληψη του πολυτεχνείου του '95, σε ένδειξη αλληλεγγύης στον αναρχικό Κ. Καλαρέμα και στους εξεγερμένους σε διάφορες φυλακές της Ελλάδας, η άρση του ασύλου και η καταστολή που ακολούθησε με τη σύλληψη 504 καταληψιών, είχε ως αποτέλεσμα το φακέλωμα και τον εκφοβισμό ριζοσπαστικών κομματιών της κοινωνίας. Μια μερίδα ατόμων που συμμετείχαν στην κατάληψη του ΕΜΠ -και όχι μόνο- εξέλαβε ως ήττα τα γεγονότα του '95. Η ήττα αποτυπωνόταν τόσο στην αποχώρηση συντρόφων από ομαδοποιήσεις και την πολιτική δράση, όσο και στη λιγοστή συμμετοχή στις πορείες αλληλεγγύης που ακολούθησαν. Η κατάληψη του στεκιού αποτελούσε μια μικρή «ρεβάνς», μία επιθετική κίνηση απέναντι στο καθεστώς φόβου που προσπαθούσαν να εγκαταστήσουν οι κατασταλτικοί μηχανισμοί του κράτους και τα ΜΜΕ.

Τι είναι το στέκι;

Από πολλούς που έρχονται μέσα στο χώρο του στεκιού για πρώτη φορά ακούμε αυτή την ερώτηση. Και η αλήθεια είναι ότι δυσκο-



λευόμαστε να απαντήσουμε με δυο τρεις λέξεις. Κατ' αρχήν, είναι ένας πολιτικός χώρος που λειτουργεί αντιεραρχικά και αυτοοργανωμένα. Δρα έξω από κόμματα, παρατάξεις, θεσμούς και οργανώσεις, μα πάντα σύμφωνα με τις δυνατότητες και τις επιλογές του κόσμου που το απαρτίζει και το περιβάλλει. Οι σχέσεις είναι ισότιμες, κανείς δεν έχει αξίωμα ή διάκριση, παρά μόνο την προσωπική ευθύνη απέναντι στο συλλογικό αυτό σχήμα. Η διαχείριση και η λειτουργία του χώρου ορίζονται από την ανοιχτή συνέλευση που πραγματοποιείται κάθε Δευτέρα. Στο στέκι στεγάζουμε και πραγματοποιούμε συζητήσεις και εκδηλώσεις -δικές μας ή άλλων ομάδων- και οργανώνουμε τον πολιτικό μας λόγο. Ανάλογα με τις δυνατότητες και τις ανησυχίες μας επικοινωνούμε και εκτιθέμεθα: μέσω αφισών, προκηρύξεων, παρεμβάσεων σε πλατείες και πορειών γειτονιάς θέλουμε να δημιουργούμε ή τουλάχιστον να μη σιωπούμε σε ζητήματα όπως ο ρατσισμός, ο εθνικισμός, η μισθωτή εργασία και άλλα. Θέλοντας να δημιουργήσουμε μια καθημερινότητα ανταγωνιστική προς τις αλλοτριωμένες σχέσεις, τον εμπορευματοποιημένο ελεύθερο χρόνο και την απάθεια για όσα συμβαίνουν γύρω μας, αυτο-οργανώνουμε και συλλογικοποιούμε τις αρνήσεις μας. Έτσι, σε καθημερινή σχεδόν βάση ο χώρος είναι ανοιχτός για όποιον/α θέλει να επισκεφθεί και να χρησιμοποιήσει τη δανειστική βιβλιοθήκη, να βρει έντυπα που προωθούν ένα διαφορετικό από τον κυρίαρχο λόγο ή απλά να περάσει για μια επαφή. Με αυτό δεν εννοούμε ότι είμαστε εκεί για να κάνομε απλά παρέα με άλλους ανθρώπους, αλλά γιατί θεωρούμε ότι η κοινωνικοποίηση και η δοκιμασία των απόψεών μας είναι απαραίτητη στο δημόσιο χώρο - έξω από τη σφαίρα του ιδιωτικού.

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΛΛΑΞΕΙ- ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΠΩΣ ΠΑΛΙΑ

Έχοντας έντεκα και κάτι χρόνια λειτουργίας και δράσης στα πατήσια οι λόγοι που μας οδήγησαν στην κατάληψη και τη δημιουργία του στεκιού παραμένουν το ίδιο ζωντανό όπως και τότε. Η ψαλίδα ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς ανοίγει απελπιστικά. Ο μεγάλος αδελφός, με την βοήθεια της τεχνολογίας, εντείνει την παρακολούθηση των ζώων μας. Οι αλάνες που παίζαμε μπάλα και οι πλατείες που γέμιζαν ζωή- παιχνίδι- φωνές φαντάζουν μακρινό ονειρικό παρελθόν. Οι γειτονίες μας αναπλάθονται από τους εργολάβους με μοναδικό σκοπό το κέρδος. Η επικοινωνία περνάει μέσα από τη βιομηχανία της οργανωμένης διασκέδασης, συνεπικουρούμενη από τις ιδεολογίες του life style όταν δεν βλέπουμε τηλεόραση ή δεν κάνουμε shopping. Ο διάχυτος ρατσισμός ενσαρκώνεται καθημερινά στην εργασία, στα σχολεία, στα βλέμματα στα λεωφορεία, στις κοινωνικές σχέσεις παίρνοντας σε στιγμές δολοφονικές διαστάσεις. Οι κοινωνικές σχέσεις αποδιοργανώνονται και αναδιαρθρώνονται. Η παραίτηση από το να ορίζουμε τη ζωή μας, η ιδιώτευση μέσα σε ένα πολυτελές και full εξοπλισμένο διαμέρισμα κλουβί και η αγχωμένη επιβίωση στη ζούγκλα της ελεύθερης αγοράς μοιάζουν να βασιλεύουν, χωρίς όμως να κυβερνούν...

Στη συνέχεια θα περιγραφούν οι τρόποι λειτουργίας, οι βασικές αρχές και οι θέσεις του στεκιού.

ΤΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ
ΣΤΕΚΙ ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

Ανοιχτή συνέλευση – η συνέλευση για τη λειτουργία του στεκιού

Η συνέλευση που διαχειρίζεται το χώρο του στεκιού είναι ανοιχτή και γίνεται μια φορά τη βδομάδα. Αφ' ενός είναι μια διαχειριστική συνέλευση όπου συζητούνται και οργανώνονται οι δουλειές για τη διατήρηση και διαμόρφωση του χώρου (βλ. εργασίες), τα “ανοίγματα” (βλ. καθημερινότητα) και άλλα ζητήματα καθημερινότητας. Αφ' ετέρου είναι μια πολιτική συνέλευση από τη στιγμή που το στέκι είναι ένας πολιτικός χώρος. (Δεν διαχειριζόμαστε αυτόν το χώρο επειδή μας αρέσει ο κήπος, αλλά επειδή συνευρισκόμαστε και δρούμε ως πολιτικά υποκείμενα.) Είναι ανοιχτή σε όποιον ή όποια θέλει να συμμετάσχει, χωρίς αυτό να αποτελεί από μόνο του κάποια δέσμευση. Σε κάποιους βέβαια είναι κλειστή: σε μπάτσους, φασίστες, παπάδες, βιαστές, πολιτικούς, δημοσιογράφους στρατιωτικούς, αφεντικά. Όπως επίσης και σε ρατσιστές, ελληνάρες, σεξιστές. Το γιατί όλοι αυτοί δεν είναι δεκτοί είναι ευνόητο: αντιπροσωπεύουν θεσμούς, απόψεις και συμπεριφορές που είναι εχθρικές προς την ελευθερία του ατόμου, αλλά και υπαίτιες για την καταπίεση και εκμετάλλευση που κυριαρχεί εδώ και παντού. Με αυτούς δεν έχουμε τίποτα να συζητήσουμε.

Η λειτουργία της συνέλευσης είναι αντι-ιεραρχική, και οι σχέσεις μας ισότιμες. Ο λόγος και η συμμετοχή του κάθε ατόμου καθορίζεται μόνο από την προσωπική βούληση και όχι από κάποιου είδους διαχωρισμό, “αξίωμα” ή ρόλο (π.χ. παλιός-νέος, αρμόδιος-αναρμόδιος, διοικητικό ή εκτελεστικό ‘όργανο’, συντονιστής ή γραμματέας). Οι αποφάσεις παίρνονται συλλογικά μέσω συζήτησης και ομοφωνίας. Η διαδικασία αυτή είναι συνήθως πιο δύσκολη και χρονοβόρα απ' ό,τι η μέθοδος της πλειοψηφίας, αλλά μόνο έτσι μπορούμε να προχωράμε - ανα-

γνωρίζοντας τις διαφωνίες, αναζητώντας τις συμφωνίες και συμμετέχοντας ισότιμα στην αντιμετώπιση των ζητημάτων.

Λόγω της ανοιχτής δομής της συνέλευσης, τα άτομα που συμμετέχουν σ' αυτήν εναλλάσσονται- άλλοι έρχονται, άλλοι φεύγουν. Άλλοι είναι ενεργοί πολιτικά ένα χρόνο και άλλοι δέκα. Άλλοι έχουν μεγαλώσει σε οικογένειες μεταναστών και άλλοι σε μικροστών, άλλοι έχουν γαλουχηθεί μέσα από τις μαθητικές καταλήψεις και άλλοι στους δρόμους και τις πλατείες. Διαφορετικά άτομα, άρα διαφορετικές αναφορές και εμπειρίες. Οι διαφορές μας θέλουμε να συνθέτουν μια ζωντανή συνέλευση μέσω της αλληλεπίδρασης- σε καμιά περίπτωση δεν θέλουμε να οδηγούν στο “καπέλωμα” και στη δημιουργία “ειδικών”. Επειδή το στέκι, όπως είπαμε, δεν είναι μόνο ένας χώρος που στεγάζει εκδηλώσεις και δραστηριότητες, η συνέλευσή του αφορά κάτι παραπάνω από το φυσικό του χώρο. Αρχικά, ως πολιτικός χώρος έχει έρθει σε ρήξη με φασίστες- ιδιοκτήτες- μπάτσους. Άρα η συνέλευσή του κατά καιρούς έπρεπε αναγκαστικά να διαχειριστεί τέτοια πολιτικά ζητήματα, άλλοτε αμυντικά και άλλοτε επιθετικά.

Έτσι διαμορφώνεται ένας λόγος που προκύπτει από την ίδια την ύπαρξη του στεκιού: ένας αυτοδιαχειριζόμενος πολιτικός χώρος σε κατειλημμένο έδαφος. Όταν το 2003 το στέκι κινδύνευε με κατεδάφιση, μιλήσαμε για την έννοια και την πράξη της κατάληψης και του αντιθέτου της, της ιδιοκτησίας. Όταν δεχόταν επίθεση από φασίστες, μιλήσαμε για αυτούς αλλά και για εμάς και τη στάση μας σε σχέση με το φασισμό-ρατσισμό-εθνικισμό. Χωρίς να συνιστά πολιτική ομάδα, η συνέλευση διαμορφώνει ενιαίο πολιτικό λόγο όταν και εάν υπάρχει το έδαφος, και μέχρι το

χρονολόγιο

1996

Στις 14 Σεπτέμβρη του 1996 καταλαμβάνεται ο χώρος όπου τώρα στεγάζεται το στεκι άνω-κάτω πατησίων από μια συλλογικότητα περίπου δέκα ατόμων. Αυτή η συλλογικότητα συζητούσε σχεδόν ένα χρόνο

πριν για τα χαρακτηριστικά του χώρου της κατάληψης. Γρήγορα η συνέλευση πλαισιώθηκε από άλλους και άλλες συντρόφους/ισσες, ενώ πολλοί ήταν αυτοί/ές που βοήθησαν στις εργασίες επισκευής του κτιρίου, που ξεκίνησαν αμέσως.

Τα άτομα που απαρτιζαν τη συνέλευση είχαν διαφορετικές στοχεύσεις, επιδιιώξεις και αντιλήψεις. Η διαφορετικότητα αυτή γρήγορα λειτούργησε ως ανασταλτικός παράγοντας και έγινε αιτία για δυνατές αντιπαραθέσεις και διαφωνίες. Οι κύριες αιτίες διαφωνίας από όσα μπορούμε να θυμηθούμε από εκείνη την περίοδο- ήταν αφ'ενός το πόσο «ανοικτός» θέλαμε να γίνει ο χώρος και αφ'ετέρου ο αντιεμπορευματικός ή όχι χαρακτήρας του.

Με την έναρξη της κατάληψης εκδίδεται αφίσα και κολλιέται σε διάφορες γειτονιές της Αθήνας που δημοσιοποιεί την ύπαρξη του άνω-κάτω.

"Γύρω από τη συνουσία, γύρω απ' τη φευγαλέα και απειλημένη ακανθοσία της, απλώνονταν μία πόλη μισογύρωμη, όπου οι άνθρωποι δεν συναντιόντουσαν παρά μόνο κατά τύχη, κι ύστερα κανόνιτσουσαν χωρίς επιστροφή..."



Η ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΧΑΘΟΥΜΕ ΣΤΑ ΣΟΚΑΚΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

1997

Ενώ στην αρχή οι πρώτες εργασίες πραγματοποιήθηκαν γρήγορα, μέσα στον χειμώνα του 1997 έπεσαν οι ρυθμοί και οι δουλειές προχωρούσαν με απροθυμία, λίγες συμμετοχές και αρκετή γκρίνια.

Τον ίδιο καιρό έγινε μια εκδήλωση-μικροφωνική στην πλατεία Κολιάτσου για το Σπύρο Δαπέργολα, που βρισκόταν σε απεργία πείνας με αίτημα την αποφυλάκισή του, καθώς βρισκόταν προφυλακισμένος κατηγορούμενος για ληστεία σε τράπεζα και ενώ είχε παρέλθει το 18μηνο βρισκόταν ακόμα στη φυλακή. Ακόμα πραγματοποιείται μια εκδήλωση αλληλεγγύης στους ζαπατίστας, μια άλλη που περιλάμβανε συζήτηση για τη μουσική βιομηχανία, και την άνοιξη διοργανώνουμε γιορτή δρόμου μπροστά από το στέκι. Λίγο αργότερα ξεκινάει να λειτουργεί δανειστική βιβλιοθήκη

Ο Σπ. Δαπέργολας
αγγίζει τα όρια του θανάτου
βρισκόμενος για

66η μέρα σε
Απεργία
Πείνας

διαμαρτυρόμενος για την
παράνομη κράτηση του.

Συγκέντρωση Αλληλεγγύης
στην πλατεία Κολιάτσου
Πέμπτη 16/1, ώρα 18:00

Πρωτοβουλία για την Κοινωνική Αλληλεγγύη

"Μας ενοησε το αντικειμενικό, η αντικειμενική, η δεισιπνή
και ακριβής, η αντικειμενική..."



...Όταν στην τάξη
διδάσκονταν
ο συμβολισμός,
η αμοιβαιότητα και η φιλία,
ταίρις όχημα ήταν το ποίημα. Αποκρίθηκε τον
επιστημονικό, διαμαρτυρικός στην εξέγερση,
συναντηθήκαμε και βρήκαμε πως είμαστε ομόλογοι."

**Εκδήλωση Αλληλεγγύης
στον αγώνα των Ζαπατίστας**

Ενημέρωση για τις τελευταίες εξελίξεις
και Προβολή του Παναμερικανικού συνεδρίου

Στο Αποδοστικό κέντρο Στέκι Άνω-Κάτω Πατησίων
στην Παρισιακή 772 και ώρα 18:00
(Μαΐου 75)

βαθμό που η συνοχή και οι στόχοι μας επιτρέπουν. Για παράδειγμα, λειτουργώντας όλοι σε μια κατάληψη και δεχόμενοι τον εκβιασμό του ενοικίου, κυκλοφορήσαμε την αφίσα “Ενοικιάζεται”. Η ανάλυση και η βαθύτερη ενασχόληση όμως με αυτό ή κάποιο άλλο ζήτημα προϋποθέτει μια άλλη δομή από αυτή της ανοιχτής συνέλευσης. Άλλωστε δεν βλέπουμε ότι μια συνέλευση στεκιού θα έπρεπε να έχει πολιτική δράση ή λόγο επί παντός επιστητού, ούτε να καλύπτει κάθε πολιτική ανάγκη όσων συμμετέχουν σ’ αυτήν. Η συμμετοχή των ατόμων και σε άλλα σχήματα ή ομάδες ή η δημιουργία πρωτοβουλιών εντός στεκιού είναι μάλιστα προϋπόθεση για πιο συγκεκριμένη και ευέλικτη πολιτική δράση.

Τα θέματα τα οποία τίγονται και αναδεικνύονται είναι αυτά που διαμορφώνουν καθημερινά μια ασφυκτική πραγματικότητα: από τον καθημερινό διάχυτο ρατσισμό μέχρι τον καθημερινό εκβιασμό της εργασίας. Από την παραποίηση και τη συγκάλυψη των γεγονότων μέσω των ΜΜΕ μέχρι τον αυξανόμενο έλεγχο της καθημερινότητας με άλλοθι την ασφάλειά μας, από τη σιωπή που καλύπτει κοινωνικά ζητήματα μέχρι την οργάνωση των αντιστάσεών μας. Η εκθρική μας στάση απέναντι σ’ αυτήν τη συνθήκη συν-διαμορφώνεται. Στις συνελεύσεις συζητούνται οι λόγοι και επιλέγονται τα μέσα με τα οποία παρεμβαίνουμε “έξω”: στους δρόμους, τις πλατείες, τα σχολεία, την πόλη. Στο επίπεδο της αντιπληροφόρησης παρεμβαίνουμε -ίσως όχι τόσο τακτικά όσο θα έπρεπε- με την εφημερίδα τοίχου (ανάμεσα στις γραμμές), τα έντυπα (στα ίσια, 8:15), προκηρύξεις, αφίσες, αυτοκόλλητα, τρικάκια, σπρέι.

Στις συνελεύσεις κατατίθενται και οι προτάσεις για συνεργασία από κάποιο άλλο στέκι-ομάδα-άτομο ή, αντίστροφα, η συνέλευση μπορεί να προτείνει μια συνεργασία όταν και όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο. Σ’ αυτές τις κινήσεις χτίζονται πολιτικές και συντροφικές σχέσεις, ενώ επίσης διαφαίνονται οι ελλείψεις μας ή οι δυνατότητές μας για από κοινού δράση. Ένα παράδειγμα. Όταν σ’ όλη την Ελλάδα (έτσι και στα Πατήσια και την Κυψέλη) το Σεπτέμβριο του ‘04 οι ελληνάρες χτύπαγαν και δολοφονούσαν μετανάστες επειδή έχασαν στη μπάλα, η διαδικασία της ανοιχτής συνέλευσης και η ύπαρξη πολιτικών σχέσεων με άτομα και ομάδες, έκαναν δυνατή την άμεση οργάνωση δύο πορειών σ’ αυτές τις γειτονιές. Απέναντι σ’ αυτήν τη βαρβαρότητα, τη σιωπή και τη διαστρέβλωση των γεγονότων, δεν μπορούσαμε παρά -τουλάχιστον- να βγούμε στο δρόμο. Μέσα στα έντεκα χρόνια, και με τον ανοιχτό χαρακτήρα της συνέλευσης, οι προβληματισμοί τίθενται για να προχωρούμε προς τα μπροστά. Άλλοτε με ασαφή βήματα και άλλοτε βαδίζοντας σε πιο “βατά” μονοπάτια, σε κάθε περίπτωση δοκιμάζοντας στην πράξη τη δύναμη και τις δυνατότητες της συλλογικής πόρευσης και της αυτοοργάνωσης.

Ένας χρόνος αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Άνω Κάτω (Πατισίων)

Διήμερο συνέντευξης και επικοινωνίας στο στέκι Άνω Κάτω, Νέζου 75
Σάββατο 20/9, 5.00μμ - ... Κυριακή 21/9, 9.00μμ - ...
με μουσική αυτοαπειθαρχίας, συναυλία, φαγητό, βιβλιοπωλείο

Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΕΜΠΡΗΤΙΚΗ Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΕΜΠΡΗΤΙΚΗ

Η ΦΩΤΙΑ ΔΕ ΜΑΣ ΚΑΙΕΙ

Το μεσημέρι της Κυριακής 30 οκτωβρίου ομάδα φασιστικών νεοφασιστών, με όπλα και εθνικά σύμβολα τα φέροντας, εισέβαλε από το μάγαζο για Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Άνω Κάτω Πατισίων και αφού εισέπραξε ό, τι μπορούσε, έβαλε φωτιά καινούριος το.

Φωτιά δεν ήταν μόνοι τους.
 Στις πρακτικές μας τσιγανιστοφασιστικές συζητήσεις αυτό που ίδε υπήρξε. Μια κοινωνία που σκέτα ταυλασκοντο αποιός στους Ξυλοδαρρούς μεταναστών και φασιστική υπερίστανε ότι θέα του ελληνικού σπρωτού κατέστρεψε στα βόλανάκια μια κοινωνία τηλεθεστών που με την ανοχή της ανοίγει το δρόμο στο διάχυτο καθημερινό φασισμό.

Η ΦΩΤΙΑ ΚΑΙΕΙ ΜΕΣΑ ΜΑΣ

Συγκέντρωση - Πορεία
 από το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Άνω Κάτω Πατισίων (Νέζου 75 & Κρασσό)
ΣΑΒΒΑΤΟ 4 ΟΚΤΩΒΡΗ 12 ΠΜ.

Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΕΜΠΡΗΤΙΚΗ Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΕΜΠΡΗΤΙΚΗ



και βιβλιοπωλείο από πρωτοβουλία ατόμων, που έφτανε να πουλάει κασέτες, δίσκους (οἱ εκείνη την εποχή δεν υπήρχαν) και μπλούζες, ενώ τα κλειδιά του βιβλιοπωλείου και την οικονομική διαχείριση την είχαν κυρίως ένα-δυο άτομα. Το βιβλιοπωλείο δεν άνοιγε κάθε μέρα, με συνέπεια να μένει κλειστή και η δανειστική βιβλιοθήκη. Ο τρόπος λειτουργίας του βιβλιοπωλείου στάθηκε αιτία ώστε να οξυνθούν ακόμη περισσότερο οι μεταξύ μας σχέσεις και διαφωνίες.

Το Σεπτέμβριο, στα πρώτα γενέθλια του στεκιού γίνεται 2ήμερη εκδήλωση-γιορτή δρόμου, που συμμετέχουν αρκετοί σύντροφοι/ισσες.

Μια εβδομάδα μετά η κατάληψη δέχεται εμπρηστική επίθεση από ομάδα νεοναζι και ο χώρος καίγεται ολοκληρωτικά. Μια μέρα πιο πριν είχαμε τελειώσει την επισκευή της ξύλινης στέγης... Τα συναισθήματα ποικίλουν: απογοήτευση, στεναχώρια, θυμός αλλά και πείσμα.

Έτσι, λοιπόν, έπρεπε να διαχειριστούμε μια κατάσταση κατεστραμμένης κατάληψης, χωρίς ιδιαίτερη πολιτική εμπειρία οι περισσότεροι/ες από εμάς, ενώ ταυτόχρονα ήμασταν διαλυμένοι στο εσωτερικό μας. Οι διαφωνίες ανάμεσά μας πριν τον εμπρησμό πολλαπλασιάστηκαν και κατέληξαν σε συγκρούσεις και τσακωμούς. Φυσικό επακόλουθο ήταν οι κινήσεις αλληλεγγύης. Έτσι ξεκίνησαν ανοιχτές κουβέντες με απώτερο σκοπό να πραγματοποιηθεί μια κεντρική πορεία. Παράλληλα η συνέλευση εξέδωσε μια αφίσα που καλούσε σε πορεία στην γειτονιά. Όταν τελείωσε η πορεία διαδηλωτές άρχισαν να αντιπαράτιθενται αρχικά λεκτικά και έπειτα να παίζουν κρानιές έξω από το καμένο στέκι, εκφράζοντας αυτό που από ώρα πλανιόταν στην ατμόσφαιρα της πορείας, ενώ κάποιοι-ες φώναζαν να πάνε μέσα στον καμένο χώρο να συνεχίσουν το ζύλο. Αφορμή ήταν η ύπαρξη ή όχι αλυσίδων αυτοπεριφρούρησης. Οι αιτίες ήταν στην ουσία οι βαθιοί διαχωρισμοί που υπήρχαν



Αυτοοργάνωση- η από κοινού οργάνωση του λόγου και των πράξεών μας

Βασικό ρόλο στη διαχείριση της ζωής μας, της καθημερινότητας και των επιλογών που μας καθορίζουν, έχει διαδραματίσει η έννοια και η πράξη της αυτοοργάνωσης. Σε αντίθεση με την κουλτούρα του ατομισμού, των πελατειακών σχέσεων, της αποξένωσης, του βολέματος και των ειδικών, παίρνουμε τις ζωές μας στα χέρια μας, αποφασίζοντας εμείς για εμάς, συζητάμε για όσα ζητήματα θεωρούμε κρίσιμα οργανώνοντας και βγάζοντας στο δρόμο τις αντιστάσεις, τη δημιουργικότητα και τη φαντασία μας, μακριά από θεσμούς και όλων των ειδών τις διαμεσολαβήσεις. Κοιτάμε την καθημερινότητα κριτικά, απομυθοποιώντας και αποδιοργανώνοντας τις αξίες αυτής της κοινωνίας που διακατέχονται από εξουσιαστικές σχέσεις. Επιλέγουμε έναν συλλογικό τρόπο πολιτικής έκφρασης και πρακτικής, όπου τα πάντα στον χώρο του στεκιού και έξω από αυτόν, πραγματώνονται μέσα από συλλογικές διαδικασίες και αποφάσεις.

Για να γίνουμε πιο κατανοητοί στο τι σημαίνει αυτοοργάνωση και πώς την εφαρμόζουμε στις διαδικασίες μας θα αναφέρουμε ένα παράδειγμα. Το (κάθε) στέκι καλό είναι όχι μόνο να υπάρχει, αλλά και να βγάζει τον πολιτικό του λόγο έξω στην κοινωνία. Έτσι, από τη συνέλευση του στεκιού συζητιέται, διαμορφώνεται και τελικά αποφασίζεται η έκδοση ενός εντύπου, μιας αφίσας, μιας προκήρυξης κλπ. Η κάθε έκδοση έχει τα δικά της χαρακτηριστικά και τις δικές της στοχεύσεις. Πέρα όμως από το περιεχόμενο, η καθ' αυτή διαδικασία της έκδοσης είναι πολύ σημαντική αφού μέσω αυτής πραγματώνεται η έννοια της αυτοοργάνωσης. Σε πρώτο χρόνο κάποια φέρνει ένα κείμενο, το κείμενο συζητιέται μέσα στην γενική συνέλευση όπου συνδιαμορφώνεται και το κάθε μέλος συνεισφέρει με τον τρόπο του (φωτογραφίες, στοιχεία, άλλες προτάσεις κλπ), έτσι χρόνος καταναλώνεται – και καλά κάνει- στη διαμόρφωση της μορφής που θα'χει η τελική έκδοση. Σε δεύτερο χρόνο, ως γνωστό, για την έκδοση ενός εντύπου απαιτείται κάποιο χρηματικό ποσό. Τα χρήματα αυτά μπαίνουν μόνο από την τσέπη μας, αφού υπάρχει το ταμείο του στεκιού στο οποίο συμμετέχουν όλα τα μέλη του κάθε μήνα. Παρεμπιπτόντως, τα λεφτά αυτά δεν μας τα δίνει κανένας, ούτε τα βρίσκουμε στο δρόμο αλλά είναι αποτέλεσμα της μισθωτής σκλαβιάς την οποία δυστυχώς βιώνουμε όλοι μας. Στη συνέχεια, κάποιες θα ασχοληθούν με τους υπολογιστές, κάποιιοι θα τρέχουν στα ατελιέ και στο τυπογραφείο, έπειτα όλοι μαζί θα κάνουμε την βιβλιοδεσία και, αφού τελειώσουν αυτές οι διαδικασίες, έρχεται η στιγμή του μοιράσματος στο δρόμο, στα σχολεία, σε σταθμούς του ηλεκτρικού κλπ. Εννοείται ότι και αυτή γίνεται με προσωπικό χρόνο, ουδείς λόγος για “άλλους” να κάνουν τη “δική μας” δουλειά. Πάνω κάτω, η ίδια διαδρομή ακολουθείται όχι μόνο για την έκδοση αφισών και προκηρύξεων αλλά για όλες τις λειτουργίες του στεκιού. Από το μάζεμα του κήπου έως την τακτοποίηση του αρχείου και της βιβλιοθήκης, από το πλύσιμο των πιάτων έως την αφισοκόλληση και το μοίρασμα. Η αυτοοργάνωση καταργεί παγιωμένους ρόλους.



στον α/α χώρο, με συνέπεια να συγκρουστούν οι αντικρουόμενες τάσεις πάνω στις πλάτες μας, πάνω σε ένα καμμένο στέκι. Λόγω της απειρίας των περισσότερων από εμάς, δεν καταφέραμε να διαχειριστούμε σωστά την κατάσταση και είχαμε κυρίως τον ρόλο του πυροσβέστη. Και αυτά τα συμπεράσματα δεν ανήκουν σε εκείνη την εποχή αλλά είναι μεταγενέστερα. Η τραγική κατάληξη της πορείας αλλά και οι δικές μας εσωτερικές συγκρούσεις δεν άφησαν περιθώρια για περισσότερες κινήσεις. Έτσι σταμάτησαν οι ανοιχτές συνελεύσεις και δεν πραγματοποιήθηκε καμία άλλη συλλογική κίνηση αλληλεγγύης ή εκδίκησης ενάντια στους φασίστες. Αυτό που συνέβη ήταν ότι κάποιιοι από τους νεοναζί που συμμετείχαν στον εμπρησμό βρέθηκαν και τακτοποιήθηκαν αναλόγως από άλλους συντρόφους/ισσες. Το 1997 κύλησε με "ομηρικούς" καυγάδες ανάμεσα σε δύο τάσεις που είχαν διαμορφωθεί μέσα στο στέκι, με "διαιτητή" τους "ουδέτερους". Φτάσαμε σε σημείο να βγαίνουν γείτονες από τα μπαλκόνια και να μας λένε να ησυχάσουμε. Τελικά καταλάβαμε πως η συνύπαρξη ήταν αδύνατη. Κάποιοι έπρεπε να μείνουν και κάποιοι να φύγουν. Μείναμε οι νεότεροι, -χοντρά χοντρά η τάση που υποστήριζε την αντιεμπνευματική λειτουργία της κατάληψης- και η συνέλευση βρέθηκε να απαρτίζεται από επτά οκτώ άτομα μόνο.

Λίγο πριν παρθεί αυτή η απόφαση, δημιουργήθηκε μια πρωτοβουλία που ονομάστηκε "αδέσποτοι, πρωτοβουλία από το στέκι άνω/κάτω πατησίων", η οποία κυκλοφόρησε τότε μία αφίσα για το πολυτεχνείο.

Ακόμα, προς το τέλος της χρονιάς, μαζί με άλλες ομάδες, στέκια και συντρόφους/ισσες συμμετείχαμε σε μια κίνηση αλληλεγγύης στην κατάληψη Villa Βαρβάρρα στη Θεσσαλονίκη, η οποία απειλούταν με έξωση.

ΔΕΝ ΠΑΙΖΟΥΜΕ ΜΠΑΛΛΑ ΣΕ ΣΤΗΜΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΚΑΜΕΡΕΣ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ ΣΥΝΔΕΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΔΗΜΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΟΙ ΨΥΧΟΛΟΓΟΙ...

...ΜΑΤΑΤΖΗΔΕΣ ΕΛΚΟΠΤΕΡΑ ΧΗΜΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΕΣ ΑΣΘΕΝΟΦΟΡΟΙ ΣΕΠΗΡΕΣ ΠΟΥ ΟΥΡΛΑΖΟΥΝ...

...ΣΥΝΒΑΤΤΗΔΕΣ ΠΡΕΤΑΝΕΙΣ ΤΡΑΦΕΤΕΣ "ΑΓΑΝΑΚΤΗΜΕΝΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ"...

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 0097

...ΟΜΑΔΕΣ ΠΕΡΙΦΟΡΟΥΣΕΙΣ ΜΟΔΕΣΤΟΙ ΑΓΡΙΕΣ ΦΑΓΕΤΕΣ ΜΙΑ ΣΚΑΦΗ ΝΥΧΤΑ...

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΑΚΗ

ΑΔΕΣΠΟΤΟΙ ...αδέσποτοι από το στέκι...| Βασίλειος

Αντίσταση, η επιλογή μας
Αλληλεγγύη, το όπλο μας

Μέσα απ' τις γενιές, τα στέκια, τα κατελημμένα σπίτια, ανησυχούμε στην εκμετάλλευση που μας επιβάλλει η εξουσία, δημιουργούμε τους όρους για την απελευθερωμένη κοινωνία του αύριο.

Το όραμα και ο λόγος μας περνάνε μέσα από την καθημερινότητα και τη δράση μας.

Είμαστε αυτό που επιλέγουμε να είμαστε και όχι αυτό που η εξουσία μας θέλει να είμαστε, μέσα στους δικούς μας χώρους, με τους δικούς μας όρους.

Αλληλεγγύη σε κάθε αυτοοργανωμένο κοινωνικό εγχείρημα,
υπερασπιζόμαστε την Κατάληψη Βαρβάρρα,
ενάντια στην επικείμενη καταστολή της από το δήμο Θεσσαλονίκης.

Αυτόνομο Στέκι Άνω-Κάτω Πατησίων • Αυτόνομο Στέκι Καβάλας • Αυτοοργανωμένο Στέκι Κοζάνης • Στέκι Περιστερίου • Κοινωνικό Κέντρο Πάτρας • Κοινωνικό Κέντρο Ηρακλείου • Κατάληψη Villa Αμυγδαλάς • Κοινωνική Παράμηση Αγρινίου • Κατάληψη Στέγης Πλατείας Καλλιθέας • Κατάληψη Βαρβάρρα

Η συνέλευση του άνω-κάτω, κάποιες φορές έχει συμμετάσχει μαζί με άλλες συλλογικότητες σε πορείες και κάποιες φορές έχει διοργανώσει πορείες μόνη της. Ο χαρακτήρας των πορειών αυτών, πέρα από τα ζητήματα τα οποία προπαγανδίζουν, είναι και ένα στοίχημα για εμάς. Απόφαση της συνέλευσης είναι να μη συμμετέχει και να μη βρίσκεται "ουρά" σε πορείες αριστεριστών ή της σοσιαλδημοκρατίας. Και αυτό διότι σε τέτοιες πορείες ο λόγος μας δεν είναι διακριτός, τα μμε που τις σπονσοράρουν παίζουν το δικό τους παιχνίδι ή, τέλος, μπορεί να βρεθούμε να συμπορευόμαστε με φορείς και θεσμούς...

Επιδιώκουμε -μέσα από την αυτοοργάνωση και στηριζόμενοι στα δικά μας μέσα αλλά και στην αλληλεγγύη και τη συντροφικότητα συλλογικοτήτων ή και ατόμων με τους οποίους έχουμε πολιτικές σχέσεις- να οργανώνουμε διαδηλώσεις που να τους προσδίδουμε τα χαρακτηριστικά που έχουμε επιλέξει. Έτσι, στις πορείες που διοργανώνουμε, αναλαμβάνουμε την ευθύνη για την προπαγάνδισή τους, χωρίς να καταφεύγουμε στα media και σε άλλους μηχανισμούς διαμεσολάβησης, τις περιφρουρούμε από τους μπάτσους και τις οργανώνουμε μέσα από δημόσιες και συλλογικές διαδικασίες. Θεωρούμε ότι η πορεία αποτελεί την πιο δυναμική δημόσια κίνηση για να προπαγανδίσουμε το λόγο μας.

★
ΔΙΗΜΕΡΟ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
ΣΑΒΒΑΤΟ 11-4-98
ΠΡΟΒΟΛΗ SLIDES
ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 12-4-98
ΓΙΟΡΤΗ ΔΡΟΜΟΥ
ΦΑΓΟΠΟΤΗ
ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ
ΜΟΥΣΙΚΟΙ
ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΙ

ΑΥΤΟΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΜΟ
ΣΤΕΡΕΟ
ΑΝΟ ΚΑΙΤΗ ΠΑΤΗΣΙΩΝ
ΜΑΣΟΥ 75 ΚΑΙ ΚΡΑΣΣΙΑ
(ΠΛ. ΚΟΛΙΑΤΣΟΥ)

ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΗΝ★
ΕΙΣΑΓ. ΤΟ ΛΑΟΙ ΑΥΤΗ ΑΜΜΟΣ

Ταξιδεύουμε σ' άγνωστα μέρη
Συναντιόμαστε με τον εθνοπροσωπικό και το θύρα
και αφήνουμε την αβίαστική
στην αυτοοργάνωση και την αυτοπροστασία.
Ανακαλύπτουμε κινούς ανησυχίας και στόχους.
Ανακαλύπτουμε τα πρόσωπα και τις ιδιότητες
που τον αινούν.
και ανακαλύπτουμε και την παιδεία και την
επιδείκνυται, μια ζωή που περιμένει
ΣΥΝΕΚΙΣΤΩΘΕ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΝΟΜΙΣΑΝ ΟΤΙ
ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΣΥΝΗΘΙΣΑΝ
ΣΤΗΝ ΑΠΟΥΣΙΑ ΜΑΣ
ΘΑ ΕΛΘΟΥΝ ΜΑΖΙ ΜΑΣ
ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΛΟΓΑΡΙΣΑΝ
ΟΤΙ ΣΕΜΠΕΡΕΨΑΝ ΜΑΖΙ
ΜΑΣ ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΟΥΝ
ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΣ

τα όπλα σας
στρέφονται ενάντια
στους μετανάστες
για να προστατέψετε
όχι μόνο την ιδιοκτησία
"σας" - που την χρωστάτε
στη δική τους δουλειά -
αλλά και την ιδεολογία
που νομιμοποιεί
την εκμετάλλευση...

★ διαδήλωση
αλληλεγγύης
στους μετανάστες
ΠΕΜΠΤΗ 9/4
πλ. Κάνιγγος, 6.00 μ.μ.

αν εσύ
δούλευες
"από την ανατολή ως
τη δύση του ήλιου,
για 1000 ως 3000 δρχ"
δεν θα ήθελες
να κρεμάσεις
το αφεντικό;

η "εγκληματικότητα"
των εργατών είναι
ασήμαντη λεπτομέρεια
μπροστά στο ΕΓΚΛΗΜΑ
της εκμετάλλευσής τους

★ διαδήλωση
αλληλεγγύης
στους μετανάστες
ΠΕΜΠΤΗ 9/4
πλ. Κάνιγγος, 6.00 μ.μ.

η πλειοψηφία
των ελλήνων
δεν είναι
ρατσιστές
γιατί είναι κάτι χειρότερο

είναι το πτώμα του
μικροαστισμού
σε αποσύνθεση

★ διαδήλωση
αλληλεγγύης
στους μετανάστες
ΠΕΜΠΤΗ 9/4
πλ. Κάνιγγος, 6.00 μ.μ.

1998

Οι επισκευές του στεκιού από τον εμπρησμό συνεχίζονταν με αργούς ρυθμούς, ενώ στο πλάι μας είχαμε συντρόφους-ισσες από διάφορες ομάδες και στέκια. Το χειμώνα κυκλοφορήσαμε ένα εντυπιακό δρόμο το "αδέσποτος τύπος".

Επειτα από έξι μήνες αποκαταστάθηκαν οι ζημιές και τον Απρίλη πραγματοποιήσαμε ένα διήμερο, συνοδευόμενο από ένα τετρασέλιδο και προπαγανδισμένο με δύο διαφορετικές αφίσες, θεωρώντας σημαντικό να δημοσιοποιήσουμε το γεγονός ότι το στέκι επαναλειτουργεί. Η εκδήλωση περιλάμβανε, μεταξύ άλλων, έκθεση φωτογραφίας "πριν και μετά" τον εμπρησμό, συναυλία και πάρτυ δρόμου.

Παράλληλα, τον ίδιο μήνα συμμετείχαμε μαζί με άλλα στέκια, ομάδες, καταλήψεις και άτομα σε μια πορεία αντεθνική, αντιφασιστική, αντιρατσιστική και αντί-MME. Μια περίοδο που τα media εγκληματοποιούσαν τους μετανάστες, βαπτίζοντάς τους κλέφτες, βιαστές, δολοφόνους κλπ. Ο ρατσισμός έπαιρνε τεράστιες διαστάσεις μέσα στον καθημερινό τύπο και τα κανάλια. Η πορεία χτύπησε την ΕΣΗΕΑ με μπογιές και πέτρες.

Η συνέλευση του στεκιού έχει πλέον μεγαλώσει αφού πλαισιώθηκε και με άλλους συντρόφους-ισσες. Την ίδια χρονιά ξεκινάμε και ένα εφημεριδάκι τοίχου, το "Πνεύμα Αντιλογίας".

Το καλοκαίρι βγαίνει μια αφίσα αλληλεγγύης στον Νίκο Μαζιώτη που είχε συλληφθεί τον χειμώνα του ίδιου έτους για τοποθέτηση εκρηκτικού μηχανισμού -που δεν εξεράγη- στο υπουργείο ανάπτυξης ως ένδειξη αλληλεγγύης στους μαχόμενους κατοίκους του χωριού Ολυμπιάδας Χαλκιδικής και ενάντια στην πολυεθνική TVX GOLD, που ήθελε να εκμεταλλευτεί τη περιοχή για εξόρυξη χρυσού.

Το φθινόπωρο δολοφονείται ακόμα ένας μετανάστης στην ελληνική επαρχία και συγκεκριμένα σε ένα χωριό κοντά στην Κόρινθο. Πολλοί από τους κατοίκους του χωριού συμπαραστέκονται στο δολοφόνο, παρευρισκόμενοι στα δικαστήρια της Κορίνθου, όπου τελικά αθώνεται πανηγυρικά. Αντανακλαστικά, συμμετέχουμε λίγο αργότερα στη διοργάνωση μια πορείας στην Κόρινθο, μαζί με άλλες συλλογικότητες, στέκια και άτομα. Πορεία με αντιρατσιστικό και αντεθνικό περιεχόμενο, ενάντια στο ντόπιο κανιβαλισμό προς τους μετανάστες, με σκοπό να πεταχτούν μπογιές στα δικαστήρια της πόλης, πράγμα που συνέβη με επιτυχία.

Όπως τελειώνει το 1998, οι μπάτσοι, με εντολή του ΟΣΚ (Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων), εκκενώνουν τη Villa Amalias, που ανακαταλαμβάνεται αμέσως.



... δεν είναι καθήκον



ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟ

στην ευκολία της επιβίωσης
ΝΑ ΡΙΣΚΑΡΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ

στην εποχή της εξοικείωσης
ΝΑ 'ΣΤΑΙ ΜΑΖΙ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ

στην επόχμη της "εθνικής ενότητας"
ΝΑ ΑΡΝΕΙΣΑΙ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

στη συνείδηση της παραίτησης
μακριά στις συνέπειες
ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΤΙΞΕΙΣ ΤΙΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΣΟΥ

στη θέση των ορεινών
αλλά και σε αυτή των δούλων
ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΣ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΗΘΙΚΗ:

**ΑΜΗΜΕΤΥΧ
ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟ
ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ
ΝΙΚΟ
ΜΑΖΙΩΤΗ**

**ΔΙΝΕ ΤΟ ΧΕΡΙ
ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ
ΕΠΗΚΩΝΟΝΤΑΙ**

Αντιεμπορευματικές σχέσεις

Το χρήμα, ως σύμβολο της εξουσίας, έχει διαβρώσει όλες τις κοινωνικές σχέσεις. Όλα εξαρτώνται από το χρήμα, όπου άνθρωποι ως εμπορεύματα καταλήγουν να αγοράζονται και να πωλούνται. Από τη γέννηση έως το θάνατο του ανθρώπου, η παρουσία και η δύναμη του χρήματος είναι εμφανής. Αν μη τι άλλο σε καπιταλιστική κοινωνία ζούμε. Με σημαία την προσωπική επιτυχία, την καριέρα, καθεμία καταλήγει να κοιτάει την πάρτη της και τελικά τη δική της και μόνο ευημερία.

Σε αντιπαράθεση στην κυρίαρχη αυτή λογική, εμείς στο στέκι επιλέξαμε συνειδητά τη διαμόρφωση σχέσεων που να μη συνδέονται με το κέρδος και τις εμπορευματικές σχέσεις. Όλες οι δραστηριότητες που πραγματοποιούνται μέσα στη κατάληψη ποτέ δεν απαιτούν κάποιο αντίτιμο (πλην του βιβλιοπωλείου). Δε βάζουμε τιμή -όσες σελίδες και να έχει- σε οποιαδήποτε μπροσούρα κυκλοφορήσει από την συνέλευση ή από πρωτοβουλίες γύρω από το στέκι. Η επιλογή μας αυτή έγινε διότι, αφ' ενός ο λόγος που βγάζουμε δεν μπορεί να κοστολογείται, αφ' ετέρου η τιμή προσδίδει μια αξία και αλλοτριώνει την κίνησή μας, μετατρέποντάς τη σε εμπόρευμα. Η κατάργηση και η άρνηση των σχέσεων που διαμεσολαβούνται από το χρήμα είναι πάντα ένα ζητούμενο, θέτοντας τα θεμέλια για την πλήρη κατάργηση των εμπορευματικών σχέσεων.

Από την άλλη, αυτό δεν σημαίνει ότι όποια έκδοση έχει κάποια τιμή είναι αλλοτριωμένη και εμπόρευμα. Υπάρχουν εκδόσεις που είναι σε τιμή κόστους, χωρίς να βγάζουν κέρδος και το στέκι, διακινώντας τα βιβλία αυτά, στηρίζει τις προσπάθειες για να συνεχίζουν να υπάρχουν, γιατί καταλαβαίνουμε ότι δεν είναι εύκολο από μια εκδοτική ομάδα να αναλαμβάνει όλα τα έξοδα μια έκδοσης, ειδικότερα όταν πρόκειται για βιβλίο. Σύμφωνα με αυτήν τη λογική στο χώρο της κατάληψης κάποια επισκέπτρια μπορεί να βρει και έντυπα που έχουν τιμή.

Σε ό,τι αφορά την εύρεση χρημάτων, είμαστε ενάντια σε λογικές που λένε να πουλήσουμε κάτι όπως ημερολόγια, κουπόνια, μπλούζες προκειμένου να βγάλουμε τα έξοδα για κάποιο "καλό" σκοπό. Έτσι, δεν έχουμε κάνει ποτέ συναυλία με εισιτήριο ή πάρτυ αλληλεγγύης όπου τα χρήματα πάνε για κινηματικό σκοπό. Θεωρούμε ότι οι σχέσεις που χτίζουμε με τον κόσμο που έρχεται σε κάποια εκδήλωση, συναυλία κλπ που διοργανώνουμε, πρέπει να μην διαμεσολαβούνται από χρήματα. Όποιος θέλει να ενισχύσει τη χειρονομία που κάνουμε να το πράξει βάσει της συνείδησης που έχει και όχι βάσει μιας οικονομικής συναλλαγής στην οποία είναι υποχρεωμένος να συνεισφέρει για το καλό του κινήματος.

Ακόμα και στην περίπτωση που υπάρχουν φυλακισμένοι σύντροφοι-ισσες, δεν προκρίνουμε εκδηλώσεις με "τιμή ενίσχυσης" ή κουπόνια οικονομικής βοήθειας. Η αυτοχρηματοδότηση είναι για εμάς μονόδρομος, δηλαδή η δημιουργία ενός ταμείου από δικές μας συνδρομές και από συντρόφων-φίλων, που θα καλύπτει τα έξοδα του κρατούμενου ή αν δεν είναι φυλακή τα έξοδα της δίκης, της εγγύησης κλπ.

1999

Έτσι, στις αρχές του 1999 εκδίδουμε μια αφίσα αλληλεγγύης καθώς και ένα τετρασέλιδο για τη Villa και συμμετέχουμε στην πορεία αλληλεγγύης που διοργανώνεται με πρωτοβουλία της συνέλευσης της Villa.



Την άνοιξη ετοιμάζουμε μία εκδήλωση για την κατανάλωση και την εργασία, που πραγματοποιείται στο χώρο της κατάληψης και η οποία περιλάμβανε σλάντς, θεατρικό και έκθεση φωτογραφίας.

Μέσα στην άνοιξη έχουν ξεκινήσει οι βομβαρδισμοί του ΝΑΤΟ στη Σερβία και ο ελληνικός τύπος, οι πολιτικοί και η εκκλησία, για μια άλλη φορά χτίζουν την εθνική ενότητα πάνω στον αντιαμερικανισμό και τον φιλοσερβισμό της ελληνικής κοινής γνώμης. Συμμετέχουμε σ' ένα ευρύτερο σχήμα που εναντιώνεται σε όλα τα παραπάνω ιδεολογήματα, χτυπώντας τον εθνικό κορμό. Σέρβοι φασίστες Τσέτνικς, με τα λάβαρά τους βρίσκονται να διαδηλώνουν πλάι στην ελληνική αριστερά κάθε απόχρωσης. Οι Έλληνες φαίνεται να έχουν διαγράψει τα εγκλήματα του Σερβικού κράτους και των παραστρατιωτικών οργανώσεών τους έναντι των μουσουλμάνων της Βοσνίας (εγκλήματα που συμμετείχαν και Έλληνες φασίστες-στρατιώτες-εθελοντές) κατά τη διάρκεια της διάλυσης της Γιουγκοσλαβίας. Βγαίνουν αφίσα, προκήρυξη και τρυκάρικια που προπαγανδίζουν αυτές τις απόψεις ενώ πραγματοποιείται πορεία, χωρίς αφίσα, ενάντια στο σύνδεσμο ελληνοσερβικής φιλίας, ο οποίος στεγαζόταν σε σχολείο στο περιστέρι. Ο σύνδεσμος αποτελούσε "βιτρίνα" για να μεταφέρονται όπλα μέσω της ανθρωπιστικής βοήθειας και να ξεπλένονται χρήματα μεταξύ Ελλάδας και Σερβίας. Την άνοιξη πραγματοποιούμε εκδήλωση στο πάρκο του Φιξ στα Πατήσια, με θέμα τους μετανάστες.



Το καλοκαίρι ορίζεται το δικαστήριο του Ν. Μαζιώτη και κυκλοφορούμε αφίσα αλληλεγγύης.

Έτσι λοιπόν όλες μας οι δραστηριότητες γίνονται κάτω από τους άξονες της αυτοοργάνωσης και της μη ύπαρξης σχέσεων οικονομικής ανταλλαγής, με δικά μας μέσα -που όταν δεν τα έχουμε, είτε δανειζόμαστε από συντρόφους, είτε τα νοικιάζουμε με δικό μας χρόνο, με τις δικές μας δυνατότητες και εμπειρίες. Από μικροφωνικές που έχουν γίνει κατά καιρούς σε πλατείες ως και τα γλέντια στο χώρο του στεκιού δεν θα τα ευχαριστιόμασταν ούτε θα τα χαιρόμασταν τόσο πολύ αν η δική μας συμμετοχή δεν ήταν η μέγιστη και αν πουλούσαμε, ο,τιδήποτε κατά τη διάρκειά τους. Φίλοι και σύντροφοι έχουν βοηθήσει, συμμετέχοντας σε τέτοιες διαδικασίες.

Ίσως είναι δύσκολο για κάποιον να καταλάβει ότι τα έξοδα καλύπτονται από εμάς και τους συντρόφους μας μόνο. Ίσως είναι δύσκολο και για εμάς ένα μέρος του μισθού μας να πηγαίνει για αφίσες, προκηρύξεις, έντυπα, ταμείο του στεκιού, ταμείο κρατουμένων. Ωστόσο, κάτι άλλο δεν θα μας ικανοποιούσε, διότι με βάση όλα τα παραπάνω, η "αντιεμπορευματική" θέση μας είναι για μας πολιτική επιλογή και αξία την οποία υιοθετούμε αλλά και προτάσσουμε, όχι μόνο σε προσωπικό, αλλά και σε κοινωνικό επίπεδο.

Αν έλεγε "έχω κάνει λάθος μετανιώνω για τις πράξεις μου",
Αν αναμείζαν ότι παρασφρόθηκε βρέθηκε θέμα προβλεπτόρων
Αν έλεγε ότι έκανε χαβιάρι και ήταν μία αναμείζωτα,
Αν το έπειζε απλά περαστικός
Αν οι γονείς του είχαν φράγκα και "άκρες"

ΘΑ ΗΤΑΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ;

...μικς, δεν βρέθηκε τυχαία, ...
...τε για χαβιάρι στην συγκέντρωση στις 18 Ιουνίου, δεν έ...
...σε θέμα προβλεπτόρων, ...
...εν ήταν αναμείζωτα και οι ...
...αίκες του δεν έχουν φράγκα ...
...λά και να είχαν δεν θα τα ...
...σχηματοποιούσε.

Ο Κώστας Μητροπέτρος βρέθηκε εκεί, με συγκεκριμένες πολιτικές απόψεις, τις οποίες υποστήριζε και υποστήριζε, κατά την διάρκεια της σύλληψης, κράτησης και τέλος φυλάκισης του. Βρέθηκε εκεί γιατί είχε ξεχάσει από οργή για την ύλη και θεωρητική επίθεση νεοαυτοκρατορικών κυβερνήσεων, με την ονομασία της αστυνομίας, σε σχέση, στα δικαστήρια εισπράτων που στήριζε τις κτητοκρατικές ενισχύσεις του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΕΤΡΟ
Δίλη 1 Νοεμβρίου δικαστήρια εισπράτων

Ο ΜΗΤΡΟΠΕΤΡΟΣ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ ΓΙΑΤΙ "ΣΤΑΘΗΚΕ ΣΤΟ ΨΩΣ ΤΟΥ", ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕ ΜΕ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΤΗΣ ΡΗΜΗΣ, ΛΑΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗΣ.

Αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Αναμείζωτα Πατησίων

κλίντον
πάρε τα ελληνικά αφεντικά μαζί σου
και άντε και γαμήσου

Η Wall Street και η Ταροκλόνια
οι "ανθρωπιστικές βελτιώσεις"
και το σχέδιο Μάρσαλ,
η Κου - Κλουέ - Κλαν
και οι ναοικουραίοι
που δολοφονούν μετανάστες,
ο στρατός κατάγής στα Βαλκάνια
είτε είναι αμερικανικός
είτε είναι ελληνικός
ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΙΔΙΟ ΕΧΘΡΙΚΑ

Ο πατριωτικός "αντιαμερικανισμός"
είναι ιδεολογία των διακριτικών σχέσεων
και το όλοβι του ελληνικού ιμπεριαλισμού

ΙΔΙΑ ΕΙΝΑΙ Τ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΕΘΝΙΚΑ - ΠΛΑΝΗΤΙΚΑ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ
ΤΡΙΤΗ 9/11 - 6.00 μ.μ. - ΠΛ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ

"ΛΕΥΚΕΣ" ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ

"ΜΑΥΡΕΣ" ΚΑΤΑΛΛΗΞΕΙΣ

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ ΑΝΩ ΚΑΤΕ ΠΑΤΗΣΙΩΝ Ηρώδης 75 & Κρούσια

Το φθινόπωρο, στις 1/11/99, ορίζεται το δικαστήριο του προφυλακισμένου -για ένα χρόνο- Κώστα Μητροπέτρου. Ο Κ. Μητροπέτρος είχε συλληφθεί το 1998 μετά από πορεία και επεισόδια που έγιναν με αφορμή τη δολοφονική επίθεση νεοναζί προς το φοιτητή Κουσουρή, ο οποίος κατελήξε υπό καταστολή στην εντατική. Ο φοιτητής βρισκόταν στα δικαστήρια ως ένδειξη αλληλεγγύης σε συλληφθέντες που αντιστάθηκαν στον πρώτο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ. Έτσι τον Οκτώβριο εκδίδουμε αφίσα συμπάραστασης και αλληλεγγύης στο Κ. Μητροπέτρο και καλούμε, όπως και άλλες συλλογικότητες, σε συγκέντρωση στα δικαστήρια της οδού Ευελπίδων.

Το Νοέμβριο, ο φασίστας Καζάκος κυκλοφορεί με όπλο στο κέντρο της αθήνας και εκτελεί πέντε μετανάστες, ενώ τραυματίζει άλλους δύο πολύ σοβαρά (ο ένας μένει ανάπηρος για όλη του την ζωή). Βγάζουμε προκήρυξη για το γεγονός, που μοιράζεται στην γειτονιά.

Το Νοέμβριο έρχεται στην Ελλάδα ο τότε πρόεδρος των ΗΠΑ, κλίντον. Καλούμε σε πορεία μαζί με άλλες συλλογικότητες, στέκια και άτομα με κεντρικά συνθήματα «ΚΛΙΝΤΟΝ ΠΑΡΕ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΜΑΖΙ ΣΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤΕ ΚΑΙ ΓΑΜΗΣΟΥ», «ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ Τ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ, ΕΘΝΙΚΑ ΠΛΑΝΗΤΙΚΑ». Η πορεία πραγματοποιείται περικυκλωμένη από την αστυνομία και αλλάζει δρομολόγιο μετά από την πίεση των μπάτσων.

2000

Το ρωσικό κράτος ήδη αρκετά χρόνια κάνει εκκαθαρίσεις στην Τσετσενία με πρόσχημα την ισλαμική τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα.

Κυκλοφορούμε το χειμώνα δύο αφίσες σε τριγωνική μορφή. Η μία αναφέρονταν στον βρώμικο πόλεμο του ρωσικού κράτους ενάντια στον τσετσένικο λαό και η άλλη επιτίθονταν στον εθνικό κορμό που βασιζέται πάνω στον αντιαμερικανισμό της ελληνικής κοινωνίας.

Την άνοιξη, έπειτα από έναν κύκλο συζητήσεων, εκδίδουμε μια αφίσα ενάντια στη πρέζα και σε άλλες "κακές συνήθειες" με κεντρικό σύνθημα "λευκές συνήθειες-μαύρες καταλήξεις".

Στις 8/05/00 η κατάληψη δέχεται δεύτερη εμπρηστική επίθεση, που είναι καλύτερα οργανωμένη από την πρώτη. Οι εμπρηστές βάζουν φωτιά καταστρέφοντας και τα δύο κτίρια του στεκιού. Ο εμπρησμός αυτός ήταν πιο καταστροφικός από τον πρώτο.

Η πρώτη εκτίμηση ήταν ότι πίσω από αυτόν βρίσκονταν φασίστες, όμως τις αμέσως επόμενες μέρες θεωρήσαμε ως υπεύθυνο κάποιον

**ΦΟΝΙΛΑΔΕΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΑ - ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΕΣ
ΛΑΩΝ ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΩΝ**

Η εθνοπάλη φασίση, με πρόσημο την τρομοκρατία για τα πάντα χαρακτηρίζει, μέχρι με όριο την Τσετσενία, τη φασιστική νεοφασιστική, την αρχαία και μέχρι όρια αγροτοφασιστική πύλη. Οι φασιστικές είναι για μια ακόμη φορά σπασμένες. Η φασιστική είναι για μια ακόμη φορά σπασμένη. Η φασιστική είναι για μια ακόμη φορά σπασμένη. Η φασιστική είναι για μια ακόμη φορά σπασμένη.

Και για πόσο καιρό οι εθν. "προεδρευτικοί αριστοκρατιστές" θα συνεχίζουν να μιλάνε για τον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ και του δυτικού ιμπεριαλισμού παρονοιάζοντας τον σαν τον μοναδικό υπαρκτό ιμπεριαλισμό και θα κάνουν γαργάρα τον νετό, τον ρόσικο, τον αέρηλο του.....

**Είμαστε
οι αλβανοί,
οι μουσουλμάνοι,
οι "μαύροι"
τρομοκράτες
του πλανήτη**
και το μίσος μας
μεγαλώνει από τις
μικρές και μεγάλες
καθημερινές
συγκρούσεις

Αυτοί που
συμφορ
στην
Πατριώτη
Κοινωνία
Κοινωνία
Κοινωνία

Αυτοί που βρίσκονται όλοι αυτοί οι θεατάριοι διαδηλωτές ενάντια στο ΝΑΤΟ και στον κλίντον τώρα που κάποιος αρβόδοξος σφάζουσε στη Τσετσενία.

Ενάντια στους φονιάδες αμερικάνους η κουβέρτα της εθνικής ενότητας μπορεί και σκεπάζει τους πάντες... νεοοριστέρους, κομμουνιστές, παπάδες, χρυσαυγίτες, σοσιαλιστές, δεξιούς Ελληνόφρονες νοικοκυραίους οργισμένους μητροπολιτικούς

**Η
ΕΘΝΙΚΗ
ΕΝΟΤΗΤΑ
ΔΕΝ ΜΑΣ
ΖΕΣΤΑΙΝΕΙ
ΜΕΝΟΥΜΕ
ΞΕΣΚΕΠΑΣΤΟΙ
ΓΙΑΤΙ ΜΑΣ
ΑΡΡΩΣΤΑΙΝΕΙ**



Οι θέσεις μας για τη σχέση μας με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης

Στα πλαίσια της αυτοοργάνωσης που προτείνει και πράττει το στέκι, δε θα μπορούσε να λείπει μια ξεκάθαρη, αντιθετική και ταυτόχρονα επιθετική στάση απέναντι στα ΜΜΕ. Καθώς αναφερόμαστε σε αυτά, φοράμε τις αντισφουξιογόνες μάσκες μιας και η μπόχα που αναδύεται απ' αυτά είναι ιδιαιτέρως ενοχλητική έως ανυπόφορη.

Ο ρόλος των ΜΜΕ γνωστός: Διαμεσολάβηση. Τα ΜΜΕ -όπως τα κόμματα και τα συνδικάτα- μέσα από κάθετες, ιεραρχημένες, εμπορευματικές σχέσεις, αναλαμβάνουν την διαμεσολάβηση ανάμεσα στην κοινωνία και στα αφεντικά της (πολιτικά ή μη). Έτσι η άμεση δράση, ο άμεσος λόγος, η αυτενέργεια, η λογική να μιλάει ο καθ' ένας με τους όρους του και τα λόγια του, αντικαθίστανται από την χειρουργική επέμβαση των media, άλλοτε εξόφθαλμη και άλλοτε συγκαλυμμένη από ένα δημοκρατικό λόγο. Η λογοκρισία δουλεύει συνεχώς και ασταμάτητα. Η διαδικασία της διαμεσολάβησης παίρνει τεράστιες διαστάσεις: μπορείς να βρεις φίλους, ερωτικούς συντρόφους, έναν "ώμο ν' ακουμπήσεις", να παραπονεθείς για τις συνθήκες εργασίας σου, να κερδίσεις γρήγορο και εύκολο χρήμα, να πληροφορηθείς για ευκαιρίες... Με συνέπεια τα media, στην κοινωνία της πληροφορίας όπου ζούμε, να μην είναι απλά ένα διαμεσολαβητικό εργαλείο ανάμεσα στα αφεντικά και στους υπηκόους, αλλά να διαμεσολαβούν καθολικά στις κοινωνικές-προσωπικές σχέσεις.

Ακόμα, τα ΜΜΕ θεαματικοποιούν το κόσμο που ζούμε, παρουσιάζοντας συνεχώς αναπαραστάσεις για το πώς είναι ή πως πρέπει να είναι η ζωή μας. Το άτομο, καθισμένο στη πολυθρόνα του, έχει την δυνατότητα να φέρει "όλο το κόσμο στο σαλόνι του" μέσα από εικόνες. Έτσι, απ' ενός πλανάται καταπίνοντας άκριτα την αλήθεια των media, απ' ετέρου παθητικοποιείται και μετατρέπεται, μέσα σε όλα τ' άλλα, σε καταναλωτή πληροφοριών. Η διαχείριση της πληροφορίας, διαχείριση κατ' εξοχήν πολιτική, συμβαίνει οργανωμένα, με σχεδιασμό κάτω από εντολές κρατικών υπαλλήλων ή αφεντικών μέσω των media. Κα-

Η ΑΝΑΠΛΑΣΗ
... της μητρόπολης συνεχίζεται με εντατικούς ρυθμούς, εν όψει του 2004 αλλά και του πρωταγωνιστικού ρόλου της Ελλάδας στα βαλκανία.

στην ακμή της

Ξεκινώντας από τους υπερμεγεθισμούς και τις μεγάλες τεχνικές εταιρείες με την εκμετάλλευση των εργατών τους, τις υπέρτορες μίζες και τις ατελείωτες κωμικές και απάτες, οι κάπ που έχει στηράξει κατά καιρούς το ελληνικό όνειρο. Τα μεγάλα έργα για την "βελτίωση" της ποιότητας της διαβίωσης μας είναι σε εξέλιξη. Τα ντόπια αφεντικά τριβούν τα χέρια τους και η κοινωνία τους κάνει πλάτες ή μένει σιωπηλή.

Καταλήγοντας στις αποστειρωμένες πλατείες, στις κάμερες στους δημόσιους χώρους, τις πεζές περιπολίες στους δρόμους, στις σκουπές στους μετανάστες, η χωροταξική καταστολή / αστυνόμευση όχι μόνο γίνεται συνήθεια στους υπηκόους αλλά και απαραίτητη για τον ναύτο της

ΤΑ ΣΠΥΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΣ ΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΑΣ ΤΗΣ ΒΕΣΤΡΑ

Κατάληψη
ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ ΑΝΩ ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΩΝ
Νέστου 75 & Κρασοδό. Πλ. Κολιτσίου

Το Σεπτέμβριο του 1997, και αλληλένδετος γάμος και αποδοχή αριστερών στελεχών Άνω Κόμης, μετρήσιον δέχεται εμπρηστική επίθεση από αστυνομία φασιστοπολιτευτική.

Το στέκι επισκευάστηκε και λειτουργεί καινούρια.

Τη Δευτέρα 25/2/2000 στο χώρο του στεκιού συμβαίνει επισημομός κάτω από πολύ περιεργές και αδιευκρίνιστες συνθήκες. Έπειτα από 2 μέρες, όλης τυχαίας πληροφοροφύλαξης από έναν από τους πιθανούς ιδιοκτήτες που είναι και μεγαλοεργολάβος, ότι υπάρχει άδεια καταδράσης, και τις προθέσεις του να κατασκευάσει ένα γκαράζ.

Για εμάς κάρκιν μόνο τα βουβάρια. Δεν υποχωρούμε μπρος στις ορέξεις του μεγαλοεργολάβου. Το στέκι επισκευάζεται και λειτουργεί καθημερινά από το πρωί.

ΟΛΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

Κατάληψη
ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ ΑΝΩ ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΩΝ
Νέστου 75 & Κρασοδό. Πλ. Κολιτσίου

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ
όλα για το χρήμα, ο καθένας για την πάρτη του

στην δουλειά γλύφτες και ρουφιάνοι και στα κωλόπαρκα αφέντες

τηλεοπτική αποχαύνωση, διαρροσολαβημένες σχέσεις

στονή εκριτάλλευση και υποτίμηση των ξένων εργατών

ΣΤΗ ΠΑΡΑΚΜΗ ΤΗΣ

φύλα το τομάρι σου και πάρτε και του διπλανού σου

1000000 πατήεις χρηματιστηρίου, 1000000 λεηλασίες στην περιοχή των βαλκανίων

drugs και lifestyle για να μας ανεβάσουν, μοναξιά και μίζερια για να μας επαναφέρουν στην πραγματικότητα

ο έρωτας να υπάρχει μόνο σε hits, σε εμπορεύματα, σε ασυσκευασίες δαύρων

Κατάληψη
ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ ΑΝΩ ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΩΝ
Νέστου 75 & Κρασοδό. Πλ. Κολιτσίου



από τους πιθανούς ιδιοκτήτες και συγκεκριμένα το μεγαλοεργολάβο παπαϊοκονόμου. Αυτό που μας κίνησε την υποψία ήταν η επίσκεψη κάποιου συνιδιοκτήτη, που μας είπε να τα παρατήσουμε γιατί ο χώρος καταστράφηκε ολοσχερώς και είναι κρίμα να κουραζόμαστε να τον επισκευάσουμε, αφού επιπλέον υπάρχει και άδεια κατεδαφίσεως. Σε αυτή τη δύσκολη στιγμή η κατάληψη πλαισιώθηκε από νέους συντρόφους-ισσες και όλοι μαζί αποφασίσαμε να επιδιορθώσουμε το κτίριο. Την απόφαση αυτή τη στηρίζανε και άλλες ομάδες, καταλήψεις και στέκια. Έτσι ο χώρος άρχισε να επισκευάζεται άμεσα. Ταυτόχρονα, κυκλοφορούμε μια τριλογία αφισών, που η μία δημοσιοποιεί το γεγονός, η δεύτερη μιλάει για την ανάπτυξη από τη πλευρά των αφεντικών και η τρίτη αναφέρεται στην κοινωνία όπου κυβερνάει η ιδιοκτησία και το χρήμα.

Υπήρχε πλέον καλύτερη οργάνωση από πλευράς μας, που είχε αποκτηθεί από την εμπειρία των προηγούμενων εργασιών, με αποτέλεσμα μέσα σε δύο μήνες το στέκι να επισκευαστεί και να κάνουμε πάρτυ για το νέο άνοιγμά του.

Η αφίσα που δημοσιοποιεί το "ξανόνοιγμα" έχει ως κεντρικό σύνθημα "ΦΩΤΙΑ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΕΡΓΟΛΑΒΩΝ". Η αστυνομία κινητοποιείται και φοβίζει τη γειτονιά, λέγοντας ότι πρόκειται να συμβούν επεισόδια και καταστροφές. Παράλληλα ζητά κάποια ταράτσα, ώστε να έχει οπτική επαφή με τη κατάληψη, που όμως δεν της τη δίνει κανένας γείτονας.

"ΦΩΤΙΑ" ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΕΡΓΟΛΑΒΩΝ

Επίπεδο 2 μέγας, από τον ύψιστο εμπρησμό στο χώρο της κατάληψης, με φραστικοποίηση, από αναίτιους πιθανούς ιδιοκτήτες και μεγαλοεργολάβο, η ύπαιθρος δόσας κατεδαφίσεως για την κατασκευή γκαράζ στο χώρο του στέκιου...



Είχαμε πει ότι για μας ήταν μόνο ντιούφιρα. Από αποδεικνύεται από τα γεγονότα, ότι το στέκι ενοφύλαξη με καλύτερα από πριν και ότι είναι στα εδάφη-ζώντες εκπαίση σε ότι μας ήλθε!

Δεν κατεδαφίζονται η αντίσταση της αυτοοργάνωσης η αυτοοργάνωση της αντίστασης η τρέλα της ανατροπικότητας η δύναμη της συλλογικότητας το πόθος για δημοκρατία

ΕΜΕΙΣ ΤΟ ΦΤΙΑΞΑΜΕ ΕΜΕΙΣ ΘΑ ΤΟ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ

Πάρτυ

Ελάτε να το κερδίσουμε! στο 88ατα Βιολίη από τα μπόνους 18:00 στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι

Ανω-Κάτω Πατησίων ΝΕΚΛΟ ΠΑ ΚΑΡΑΟΛΑ ΧΑ ΚΑΛΑΜΠΟΥ



τέχοντας τη δύναμη της προπαγάνδας, μπορούν να κινητοποιούν τις μάζες όποτε και με τρόπο που να υπερασπίζονται καλύτερα τα συμφέροντα τους.

Ιδιαίτερα σε εθνικά ζητήματα. Τα συλλαλητήρια για το όνομα της μακεδονίας καθώς και η διασπορά ιδεολογημάτων για τη δήθεν επικινδυνότητα των μεταναστών, αποδεικνύουν την τεράστια δύναμη που έχουν να επηρεάζουν και να ενεργοποιούν την -κάθε άλλο παρά αθώα- μάζα, απενοχοποιώντας και νομιμοποιώντας ρατσιστικές και εθνικιστικές αντιλήψεις και συμπεριφορές. Η απόκρυψη, η παραποίηση, και η εμπορευματοποίηση της γνώσης και των πληροφοριών είναι οργανικά μέλη της λειτουργίας των media. Έτσι κι αλλιώς η σχέση του ανθρώπινου υποκειμένου με τα media είναι μια παγιωμένη σχέση πομπού-δέκτη, μια σχέση κατώτερου προς ανώτερο, καθώς δεν υπάρχει δυνατότητα διαλόγου και αντιλόγου. Να μιλάς μέσα από τα ΜΜΕ είναι σα να μιλάς από καθέδρας και αυτό είναι πάντα συγκαλυμμένο από δημοκρατικότητα. Όσα βλέπουμε, ακούμε ή διαβάζουμε αποκτούν ή έχουν πάντα έναν αυταρχικό αέρα όσο κι αν κάποιοι θέλουν ακόμα να υποστηρίζουν τα φαιδρά περί ελευθερίας του λόγου. Αναπαραγωγή των κυρίαρχων κρατικών λογικών των αφεντικών και του κεφαλαίου. Ιδιοκτήτης ενός μέσου σημαίνει ταυτόχρονα ιδιοκτήτης τράπεζας, ποδοσφαιρικής ανώνυμης εταιρείας κ.α. Οι "αντιπολιτευόμενες" τακτικές μέσω των media γίνεται απλά με βάση τα συμφέροντα των αφεντικών και των διαφορών που έχουν μεταξύ τους. Οι δημοσιογράφοι δήθεν κόπτονται για την αναζήτηση της αλήθειας και εννοείται ότι η "αλήθεια" είναι ταυτισμένη με τα συμφέροντα των αφεντικών που υπηρετούν. Πολλές φορές αναγάγουν την ρουφιανιά σε λειτουργήμα χωρίς να ξεχνούν το ρόλο του μπάτσο και του δικαστή που τόσο καλά παίζουν.

Δε θα μπορούσαμε βέβαια να μην αναφέρουμε την ευθύνη της κοινωνίας σε σχέση με την παντοδυναμία των media και την ευρύτερη αποδοχή τους. Η ελληνική κοινωνία που είναι στην πλειονότητά της παραδοσιακά ρατσιστική, σεξιστική, μικροαστική, δηλαδή σάπια, στενόμυαλη και μίζερη, είναι το γόνιμο έδαφος ώστε τα media να "μεγαλοουργήσουν". Για μας, η κοινωνία δεν είναι άβουλη και δεν κάνει απλά ό,τι της λένε, αλλά μια κανιβαλική μορφή που το πρόσωπό της καθρεφτίζεται μέσα από τα media, φέροντας στο ακέραιο την ευθύνη γι' αυτά που λέει και γι' αυτά που κάνει, και ως τέτοια πρέπει να αντιμετωπίζεται.

Για όλους τους παραπάνω λοιπόν λόγους το στέκι από τον πρώτο κιάλας χρόνο λειτουργίας του, επιλέγοντας τη γενικότερη τάση του α/α χώρου, αποστασιοποιήθηκε πολιτικά από οτιδήποτε είχε σχέση άμεση ή έμμεση με τη διαμεσολάβηση και τα media κατά συνέπεια. Η διάδοση των κοινωνικοπολιτικών ιδεών είναι προϊόν ζύμωσης μεταξύ μας μέσα από ανοιχτές διαδικασίες και συνελεύσεις στις οποίες συμμετέχει οποιοσδήποτε επιθυμεί, σεβόμενος τις αρχές και τις αξίες του στεκιού. Σκοπός είναι η αντιπληροφόρηση απέναντι στα κυρίαρχα ΜΜΕ, το κράτος και τα αφεντικά. Ενάντια λοιπόν σε καθεστωτικές λογικές εμείς προτάσσουμε και πράττουμε αντιπληροφόρηση στα πλαίσια της αυτοοργάνωσης και επιλέγουμε το δρόμο της αναζήτησης των γεγονότων απέναντι στην παθητικότητα και τη μοιρολατρία που προκαλούν τα ΜΜΕ.

**Α
Λ
Λ
Η
Λ
Ε
Γ
Γ
Υ
Η**

...σε όσους υποστηρίζουν με αξιοπρέπεια και συνείδηση τις πολιτικές τους πράξεις και επιλογές της αντίστασης, και της ρήξης με τα αφεντικά...

...ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ

... που κατοικούμε σε 15χρονη φυλακή...
... έμμεση αλλά γενική του σπασμού...
... του στρατιωτικού κλάδου, ενάντια στα όσα...
... πολιτιστικής εταιρείας T.V.X GOLD

Δίκη Δευτέρα 8 Ιανουαρίου - εφετείο Αθηνών

Τον Αύγουστο, πάλι με την θλιβερή αφορμή της δολοφονίας ενός μετανάστη, αυτή τη φορά στη χαλκιδική, και την αθώωση του δολοφόνου πρωτόδικα, κυκλοφορούμε και μοιράζουμε μία προκήρυξη που μιλάει για το γεγονός και το διάχυτο ρατσισμό της ελληνικής κοινωνίας.

Το Δεκέμβριο πραγματοποιούμε εκδήλωση αλληλεγγύης στους τούρκους πολιτικούς κρατούμενους που βρίσκονται σε απεργία πείνας στις φυλακές της τουρκίας και αγωνίζονται ενάντια στη απομόνωσή τους στις φυλακές υψίστης ασφαλείας και στο καθεστώς κράτησής τους. Η εκδήλωση περιλαμβάνει βίντεο και συζήτηση-ενημέρωση από τούρκους αγωνιστές που έχουν ζητήσει άσυλο στην Ελλάδα.

ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΕΙΝΑΙ ΣΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

Σε 18 φυλακές της Τουρκίας, από τις 20 Οκτωβρίου, έχουν ξεκινήσει απεργία πείνας 816 πολιτικοί κρατούμενοι. Όλοι αυτοί οι κρατούμενοι, καθώς και αγωνιστές μέσα και έξω από τις φυλακές ΠΑΡΕΥΘΥΝΕ για την κατάργηση των νέων φυλακών τύπου F, όπως ονομάζονται, στις οποίες θα απεργούν ΔΕΥΚΑ, ΚΕΔΑ. Οι απεργία εναντιώνεται στην λειτουργία των λεκανών κελιών και στην μεταφορά τους εκεί μέσα. Μέσα στα κελιά κελιά η φωνή και η φιγούρα εδράση του γένους ακόμα και βίαια. Η αίσθηση του χρόνου και της ύπαρξης χάνεται και η κλίση απομόνωση είναι καθημερινό πραγματικό φαινόμενο.

Τούρκοι σύντροφοι των παραπάνω φυλακισμένων και απεργιών πείνας έχουν ξεκινήσει απεργία πείνας στα προξενία, στις 29 Νοεμβρίου, σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τους συντρόφους τους, με αίτημα την κατάργηση των λεκανών κελιών και για την δημοσιοποίηση του γεγονότος.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΑΞΙΚΟΣ ΟΧΙ ΕΘΝΙΚΟΣ

Ενημέρωση για τις φυλακές της Τουρκίας και την απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων.

Ενημέρωση για τις φυλακές της Τουρκίας και την απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων.

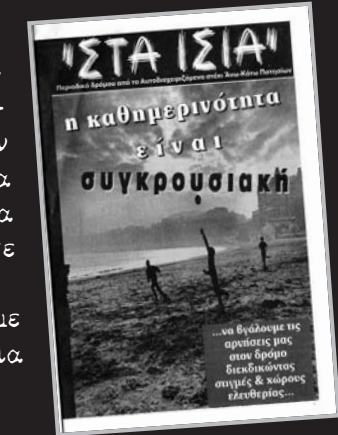
2001

Το Γενάρη ορίζεται το εφετείο του Ν. Μαζιώτη και εκδίδουμε αφίσσα αλληλεγγύης. Το χειμώνα ξεκινάει η έκδοση του έντυπου δρόμου "ΣΤΑ ΙΣΙΑ". Υπήρχε η ανάγκη από εμάς τόσο για μια πιο σταθερή

παρουσία στους δρόμους και στα σχολεία της περιοχής, όσο και για περισσότερη ζύμωση σε διάφορα ζητήματα. Το πρώτο τεύχος βγαίνει το Φεβρουάριο και πραγματεύεται το ζήτημα της μετανάστευσης. Τον ίδιο καιρό δημιουργείται η ομάδα "βρούτοι της διαφήμισης" με κύριες ενέργειες τις παρεμβάσεις στα μεγάλα διαφημιστικά ταμπλό.

Την άνοιξη πραγματοποιούμε εκδήλωση με θέμα την εργασία, που περιλαμβάνει προβολή σλάιντς, ένα ηχητικό μοντάζ για την αναζήτηση εργασίας και ένα θεατρικό σκετς.

Τον Ιούνιο εκδίδεται το δεύτερο τεύχος του "ΣΤΑ ΙΣΙΑ". Αυτό το καλοκαίρι βρισκόμαστε σε επιφυλακή για να αποτρέψουμε τυχόν κατεδάφιση ή εμπρησμό και με κύριο σκεπτικό να βρισκόμαστε στο στέκι με φίλους-φίλες που έχουν ζεμείνει στην αθήνα, πειραματικά ξεκινάμε την "ΤΕΜΠΕΛΙΑΔΑ". Η τεμπελιάδα πραγματοποιείται από μέσα έως τέλη Ιούλη, σε πέντε διαφορετικές ημερομηνίες. Το Σεπτέμβριο κυκλοφορούμε μία τριλογία αφισών για τους μετανάστες.



Η δουλειά είναι δικαίωμα;

Η εργασία είναι χροιά ζωής για τη συντριβάνη αειζωικής κοινωνίας της τριτοσύνης από τον κόσμο μας. Αν ήπια απόλυση σιγουριά, ορατικά θα την κρίνουμε για την πάλη τους, αλλά την κληρονομή στην πραγματικότητα. Τα οικονομικά βλήματα στο δρόμο φέρνουν τον καιρό της δουλειάς, αλλά οι κυβερνήσεις. Η μέγιστη δίνει την δυνατότητα να καταπολεμήσουμε και να οργανωθούμε. Οι νέες θέσεις εργασίας που "προσφέρονται" είναι βίβλιο κατά με τις παλιές. Η καρδιά και η εξέλιξη είναι "για αυτούς που χυλίζονται", ρουφιανεύοντας και πατώντας στα σημάδια βίαιων και φτηνών στην "κοιμήσι".

Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΚΒΙΑΣΜΟΣ

πειθαρχία- διαταγές, πρωινό ζήτημα, "σπασμένα" πρόσωπα, δέσμευση χρόνου, "μαύρη" εργασία, απλήρωτες υπερωρίες, χωρίς ένσημα, φίγουλια για βασικό μισθό, χαμογελαστοί/η πάντα στους πελάτες...
καλημέρα και γρήγορα στη δουλειά σου

ΕΚΔΗΛΩΣΗ
στο αυτοκινητοστάσιο στέκι Άνω-Κάτω Πατησίων, Νέος 75 & Κρασσα
ΗΜΕΡΑ: Τετάρτη 4 ΙΟΥΛΗ 20:30.
εναντίον της εργασίας και με αρκετό μίσος για τα αφεντικά

Λίγα λόγια για τη σχέση μας με τα indymedia

Από τη στιγμή που δημιουργήθηκε η συγκεκριμένη ιστοσελίδα, η οποία υποτίθεται ότι θα αποτελούσε ένα μέσο εναλλακτικής και αδιαμεσολάβητης αντιπληροφόρησης, εμείς σαν στέκι εκφράσαμε την αντίθεσή μας και την απόφασή μας να μην δημοσιεύονται σχόλια θετικά ή αρνητικά σε ό,τι αφορά την κατάληψη του άνω-κάτω.

Οι λόγοι που μας οδήγησαν σε αυτή την απόφαση ήταν πολλοί. Δεν μπορούσαμε να ανεχτούμε το γεγονός ότι οποιοσδήποτε ήθελε, μπορούσε ανώνυμα και χωρίς κανένα πολιτικό κόστος να γράφει οτιδήποτε για άτομα, πολιτικές ομάδες ή στέκια, για γεγονότα που άκουσε ή "είδε", για να ακολουθεί στη συνέχεια μια on line "ανταλλαγή απόψεων" που συναγωνίζεται σε φαιδρότητα και κουτσομπολιό τις κουβέντες του καφε-νείου.

Πολλά άρθρα έχουν δώσει κατά καιρούς πληροφορίες είτε στους μπάτσους, είτε στους φασίστες, οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν κατάλληλα από τη μεριά τους. Δεν μπορούμε βέβαια να ξεκαθαρίσουμε και δε μας ενδιαφέρει άλλωστε αν έγιναν σκόπιμα ή

λόγω βλακειάς και αφέλειας. Σε κάθε περίπτωση ευθυνόταν η συντακτική ομάδα του μέσου, η οποία αρνιόταν να αναλάβει τις ευθύνες της.

Πέρα από την κριτική που μπορούμε να κάνουμε στην ποιότητα του μέσου, πιστεύουμε ότι το ίδιο το μέσο είναι προβληματικό και έξω από τις αντιλήψεις μας σε σχέση με τη δράση και τη διάδοση των απόψεών μας. Πιστεύουμε ότι οι απόψεις μας πρέπει να δημοσιοποιούνται ανοικτά και αδιαμεσολάβητα στον δρόμο, είτε με αφίσες, είτε με κείμενα και να ζυμώνονται μέσω συλλεξέσεων και εκδηλώσεων. Έχουμε έναν χώρο ο οποίος είναι ανοικτός σε όποιον ενδιαφέρεται να μάθει για τη δράση μας και τον τρόπο λειτουργίας μας και παράλληλα σχέσεις με άλλες πολιτικές ομάδες ή στέκια σε πολλά μέρη της Ελλάδας. Με αυτόν τον τρόπο παίρνουμε πολιτική ευθύνη για τις πράξεις μας. Σε καμία περίπτωση δεν μας ενδιαφέρουν τα off ή on line καφενεία.

ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ- ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ
Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ
 σας ανοίγει τις πόρτες του

όταν: σκάβετε στα χωράφια μας χιτίζετε έργα που κάνουν περήφανη την πατρίδα μας προσφέρτε τα κορμιά σας στα κωλόμπαρά μας κάνετε baby-sitting στα κωλοσπίδια μας αναλαμβάνετε τις οικιακές βρομοδοσιλίες μας

γίνεται όμως κόλαση

φέρνετε τα παιδιά σας στα σχολεία μας μπαίνετε στα καφενεία μας πλησιάζετε τα νοικοκυριά μας κυκλοφορείτε στις γειτονίες μας τολμάτε να νοσηλεύσετε στα νοσοκομεία μας ξεμυτίζετε από τα ακριβοπληρωμένα υπογεία μας

όταν: ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ ΟΤΙ ΣΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΕΙΣΤΕ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΕΝΟΙ ΠΕΙΘΑΡΧΗΤΕ- ΥΠΟΤΑΧΘΕΙΤΕ- ΔΟΥΛΕΨΤΕ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ

ΣΥΜΦΩΝΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΦΕΙΛΑΔΩΝ- ΚΙΝΗΣΗ ΣΧΙΣΜΑΤΩΝ ΜΙΚΡΟΔΙΟΚΤΗΤΩΝ- ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΔΙΜΟΣΙΑΤΩΝ ΜΙΚΡΟΔΙΟΚΤΗΤΩΝ- ΟΜΙΛΟΣ ΤΑΡΚΟΒΟΡΩΝ ΜΕΓΑΛΟΕΠΕΝΔΥΤΩΝ- ΕΝΩΣΗ ΤΗΛΕΔΙΟΚΛΗΝΟΜΕΝΩΝ- ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ- ΣΥΜΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ- ΦΟΒΙΣΜΕΝΟΙ ΑΛΛΑ ΠΑΝΤΟΤΕ ΦΙΛΟΞΕΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΝΤΑΒΑΤΖΗΔΕΣ
 τις φέρνουν από μακριά...

ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ
 ...μέσα από κυκλώματα προσηγών, δουλεμπόρων, υποθηκένοντας την ζωή και την αξιοπρέπεία τους, παραμυθιασμένες για ένα καλύτερο, λαμπερό μέλλον

ΚΑΙ ΤΩΝ
 καταλήγουν να προσφέρουν το κορμί τους προς τέρψην ντόπιων και μη νταβατζήδων, ανά πάσα στιγμή διασπών και τις υπηρεσίες τους σε αστικά και μικροαστικά σαλόνια

ΚΟΡΜΙΩΝ ΜΑΣ

ΣΑΣ ΤΗΝ ΕΧΟΥΜΕ
 ΚΑΤ'ΥΠΟΧΡΕΩΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΕΪΕ ΔΙΠΛΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΜΕΝΕΣ ΠΟΛΛΑΠΛΗΑ ΚΑΤΑΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝΕΣ

ΣΤΗ ΜΕΝΗ...

Αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Άνω Κάτω Πατησίων
 Νάφου 75 & Κρασσά-

ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΜΕ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ
 Το αίμα των μεταναστών... χαμηλά μεροκάματα

υποτιμητικά βθέγματα στο δρόμο

"μαύρη" εργασία

απελάσεις

Ξυθοδαρμοί

...γεμίζει τις τσέπες μικρών-μεγάλων αφεντικών

σκούπες

δοθοφονίες

επενδύσεις

χιλιάδες μικρομάγαζα

χαϊλίκι- γκαμουριά

ο "αθναός μου"

ΚΑΙ ΤΑ ΤΟΙΡΑΚΙΑ ΤΟΥΣ

Αυτοδιαχειριζόμενα στέκια Άνω Κάτω Πατησίων
 Νάφου 75 & Κρασσά.

Η πρώτη αφίσα αναφέρεται στην εκμετάλλευση από τα κάθε λογής ντόπια αφεντικά, η δεύτερη στο διάχυτο ρατσισμό της ελληνικής κοινωνίας και η τρίτη στη γυναίκα μετανάστρια. Οι αφίσες βγήκαν σε πολλά αντίτυπα, με σκοπό να κολλιούνται για μεγάλο χρονικό διάστημα, πράγμα που έγινε.

Αργότερα το φθινόπωρο πραγματοποιούμε δύο πορείες αλληλεγγύης στους μετανάστες και ενάντια στα ελληνικά μεγάλα ή μικρά αφεντικά, καθώς και ενάντια στον διάχυτο ρατσισμό ενός μεγάλου κομματιού της ελληνικής κοινωνίας έναντι των μεταναστών. Οι πορείες πραγματοποιούνται σε γειτονιές γύρω από το στέκι, όπου σε μεγάλο βαθμό ζουν μετανάστες. Γράφουμε και φωνάζουμε συνθήματα, πετάμε τρυκάρικα και μοιράζεται προκήρυξη.



Το Νοέμβριο δολοφονείται εν ψυχρώ από μπάτσο ένας μετανάστης από την αλβανία, στην περιοχή της πλατείας αμερικής. Πραγματοποιούμε πορεία, χωρίς αφίσα, με προκήρυξη, τρυκάρικα και πανό στα ελληνικά και στα αλβανικά. Η πορεία κατέληξε στην πλ. αμερικής, όπου βρίσκεται και το αστυνομικό τμήμα στο οποίο υπηρετούσε ο μπάτσος δολοφόνος. Στο τέλος της διαδήλωσης κάναμε παρέμβαση με μικροφωνική.



Το Δεκέμβριο εκδίδουμε το 3ο τεύχος του περιοδικού δρόμου "ΣΙΑ ΙΣΙΑ".

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΗΜΑΔΕΥΕΙ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝ

Την Τετάρτη 21/11 ο μπάτσος Ρήζοβιτς δολοφονεί εν ψυχρώ αλβανό μετανάστη Στεφάνη Στάσι πυροβολώντας τον επί ελαφίς στο κεφάλι. Η αστυνομία ΑΛΒΑΝΙΑΣ. Αυτό φαίνεται. Η αστυνομία ΑΛΒΑΝΙΑΣ είναι μπάτσοι και αντιστάσεις μικροσυνών "κεταροκρεμίστριες", από τις οποίες ξεκίνησε τον 90, τότε δηλαδή και η αλληλεπίδραση για να γίνει αλληλεπίδραση, έως σήμερα, που κρύβεται να μάθουμε. Με βήματα στην πλησιάζει "εργαζόμενοι μετανάστες".

Η αλληλεπίδραση της ελληνικής κοινωνίας απεικονίζεται ως "εργαζόμενοι μετανάστες" από τις οποίες ξεκίνησε τον 90, τότε δηλαδή και η αλληλεπίδραση για να γίνει αλληλεπίδραση, έως σήμερα, που κρύβεται να μάθουμε. Με βήματα στην πλησιάζει "εργαζόμενοι μετανάστες".

Η αλληλεπίδραση της ελληνικής κοινωνίας απεικονίζεται ως "εργαζόμενοι μετανάστες" από τις οποίες ξεκίνησε τον 90, τότε δηλαδή και η αλληλεπίδραση για να γίνει αλληλεπίδραση, έως σήμερα, που κρύβεται να μάθουμε. Με βήματα στην πλησιάζει "εργαζόμενοι μετανάστες".

Η αλληλεπίδραση της ελληνικής κοινωνίας απεικονίζεται ως "εργαζόμενοι μετανάστες" από τις οποίες ξεκίνησε τον 90, τότε δηλαδή και η αλληλεπίδραση για να γίνει αλληλεπίδραση, έως σήμερα, που κρύβεται να μάθουμε. Με βήματα στην πλησιάζει "εργαζόμενοι μετανάστες".

ΣΥΝΟΡΙΑ ΓΡΕΚΕ ΜΕΡ ΝΕ ΣΙΕΝΤΕ ΠΟΛΙΤΙΑ ΕΚΣΕΚΟΥΤΟ

Τα Μετόχια 21/11 2011 Πρωτοδικό των Αθηνών... Η αστυνομία ΑΛΒΑΝΙΑΣ. Αυτό φαίνεται. Η αστυνομία ΑΛΒΑΝΙΑΣ είναι μπάτσοι και αντιστάσεις μικροσυνών "κεταροκρεμίστριες", από τις οποίες ξεκίνησε τον 90, τότε δηλαδή και η αλληλεπίδραση για να γίνει αλληλεπίδραση, έως σήμερα, που κρύβεται να μάθουμε. Με βήματα στην πλησιάζει "εργαζόμενοι μετανάστες".

"ΣΤΑ ΙΣΙΑ"

Προβόλες έργο της διαδηλωτικής ομάδας Κίμα-Κίμα Παριζιάνη

το χρήμα

είναι ο μόνος τρομοκράτης

ΥΠΟΤΑΧΘΕΙΤΕ - ΔΟΥΛΕΥΤΕ - ΠΕΙΘΑΡΧΗΣΤΕ

ΤΙΣ ΠΙΣΩ ΚΑΝΝΙΒΑΛΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΑΛΒΑΝΟΙ

SOLIDARITET TEK V JANE SHOPIETAR

Καθημερινότητα

Η ζωή μας είναι γεμάτη τραγικές βεβαιότητες: δουλειά-σχολείο, σπίτι, σαλόνι, για καφέ, ύπνος και πάμε πάλι. Ο χρόνος μας βρίσκεται εγκλωβισμένος στις υποχρεώσεις που απαιτούν δεκάδες μικρές και μεγάλες συμβάσεις ώστε η μηχανή της παραγωγής-κατανάλωσης να μας συνθλίβει στα γρανάζια της. Το πώς θα αυτοοργανώσουμε τις ανάγκες και τις επιθυμίες μας, ο τρόπος που θα μιλάμε εμείς για εμάς, που θα δημιουργούμε προσωπικές σχέσεις, νέα βιώματα, πώς θα αντιστεκόμαστε και θα επιτιθόμαστε στις αδικίες και στις βαρβαρότητες που συμβαίνουν γύρω μας, είναι χαρακτηριστικά ενός ανταγωνιστικού πολιτισμού -του δικού μας- απέναντι στον κυρίαρχο.

Τα στέκια, κατειλημμένα ή όχι, αποτελούν τα εργαστήρια όπου επιχειρείται η επανοικειοποίηση της καθημερινότητας, της ζωής μας, όχι μόνο θεωρητικά αλλά και στην πράξη. Το στέκι είναι ανοικτό κάθε μέρα, εκτός Τετάρτης και Κυριακής. Θέλουμε το στέκι να είναι ένας χώρος "ζωντανός" όπου άνθρωποι και απόψεις συναντιούνται, όπου λογικές και νοοτροπίες έρχονται σε επαφή, συζητούνται, συνδυάζονται, συγκρούονται, όπου γεννιούνται νέες πρωτοβουλίες. Επιθυμούμε να αποτελεί ένα πεδίο έκφρασης και δημιουργίας, όχι μόνο για μας που το διαχειριζόμαστε αλλά και για όσους-ες μας επισκέπτονται. Το άνοιγμα του στεκιού είναι ταυτόχρονα ένα κάλεσμα προς τον καθένα-μία, που ζει στη γειτονιά ή σε οποιοδήποτε μέρος να διαβεί το "σύνορο"-πόρτα και να συνευρεθεί μαζί μας. Αυτό το κάλεσμα εκτείνεται από μία απλή επίσκεψη-πέρασμα ως και την επιθυμία για ενεργή συμμετοχή σ'αυτό.

Η κατάληψη λειτουργεί και ως χώρος αντιπληροφόρησης, καθώς σ'αυτό μπορεί να βρει κανείς έντυπα και περιοδικά άλλων συλλογικοτήτων ή πρωτοβουλιών, με ή χωρίς αντίτιμο. Η καθημερινή τριβή στις σχέσεις, κατ' αρχήν ανάμεσά μας αλλά και μ'αυτούς που μας επισκέπτονται, είναι πολύ σημαντική διότι μαθαίνουμε να αλλάζουμε τα μυαλά μας, να συνδιαμορφώνουμε απόψεις, να επικοινωνούμε ισότιμα και ειλικρινά και γενικότερα να βελτιώνουμε τα "σκατά" που έχουμε μέσα στο κεφάλι μας- είμαστε μέλη μιας αλλοτριωμένης κοινωνίας.

Παραπέρα, κάθε μέρα ανοικτό σημαίνει ότι θα πρέπει να φροντίζουμε κάποιες λεπτομέρειες, ώστε να είναι ο χώρος λειτουργικός τόσο για μας όσο και για τον κόσμο που μπορεί να περάσει για μια βόλτα. Από το καθάρισμά του έως την αρχειοθέτηση ή το ξεσκόνισμα της βιβλιοθήκης, αυτές οι "λεπτομέρειες" αποτελούν πολλές διάσπαρτες ευθύνες που προσπαθούμε να τις μοιραζόμαστε ισότιμα και με συνέπεια, χωρίς βέβαια να λείπουν οι εντάσεις, οι καβγάδες, οι ανευθυνότητες. Διότι, είτε η κούραση όλης της ημέρας αποτυπώνεται πάνω μας, είτε η γκρίνια, η βαρεμάρα, οι μικροεγωισμοί, το βόλεμα είναι εμπόδια του καθ' ενός-μιας που πρέπει να ξεπεραστούν. Η καθημερινή λειτουργία της κατά-

Δεν είναι όλες
οι γυναίκες

σαν τις γκόμενες
του Marie Claire

Είναι πιο
ωραίες

Αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Άνω-Κάτω Πατησίων Νόσου 75 & Κρασαά

Δυάρι

ψευδοβαμμένο,
δήθεν ανακαινισμένο, μόνο φοιτήτριες,
ραντεβού σε γκρουπ για καθορισμό
εννοικίου κατοπίν πλειστηριασμού

Γκαρσονιέρα

ημιτοπάζια, άθλια, χωρίς θέρμανση,
σε γκρουπ 15 πακιστανών,
€100 το κεφάλι

Ενοικιάζεται η μισή ζωή μας
για σχεδόν ένα μηνιαίο στον
κάθε μικρό-μεγάλο ιδιοκτήτη,
που την είδε επιχειρηματίας.

Όχι, ευχαριστώ,

Θα ψάξω αλλού

Όχι, ευχαριστώ,

Θα την ψάξω αλλιώς

κατάληψη στέγης
δυναμικοί διακανονισμοί
συμβατικές συγκατοικήσεις

Εισοδηματίες,

θα πληρώσετε ακριβά τα νοίκια μας...

Αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Άνω-Κάτω Πατησίων
Κατεύληψη, Νόσου 75 & Κρασαά

2002

Στις 21/01/02 οργανωμένη ομάδα νεοναζί επιτίθεται στο στέκι τραυματίζοντας έναν σύντροφο.

Λίγο αργότερα πραγματοποιείται εκδήλωση με συζήτηση και προβολή σλάντς απο τους "βρούτους της διαφήμισης".

Την άνοιξη κυκλοφορούμε αφίσα ενάντια στα επιβεβλημένα πρότυπα ομορφιάς. Το καλοκαίρι πραγματοποιούμε τρεις προβολές σε ισάριθμες πλατείες της ευρύτερης γειτονιάς των πατησιών με θέματα: εργασία, μετανάστες, ΜΜΕ.

Τον Ιούλη γίνεται η δεύτερη τεμπελιάδα.

Το Σεπτέμβριο εκδίδουμε αφίσα ενάντια στον εκβιασμό των ενοικίων και στους ιδιοκτήτες.

Το Νοέμβριο, κατά τη διάρκεια διαδήλωσης, ένας σύντροφος συλλαμβάνεται και κρατείται στα κελιά της ΓΑΔΑ. Εκεί έρχεται σε επαφή με έναν μετανάστη ο οποίος βρισκόταν στο κελί για μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς να ξέρει πότε θα τελειώσει η κράτηση του. Μόλις βγαίνει ο σύντροφος, μοιράζουμε το κείμενο που έχει γράψει ο ίδιος ο μετανάστης μέσα από τη φυλακή και στη συνέχεια δημιουργείται μία συνέλευση στην οποία συμμετέχει και η συνέλευση του άνω-κάτω πατησιών. Η συνέλευση αυτή εκδίδει και μοιράζει ένα δίγλωσσο κείμενο που αναφέρεται στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Ελληνικού όπου φυλακίζονται μετανάστες και κρατούνται υπό



άθλιες συνθήκες, χωρίς επαφή με δικηγόρους, συγγενείς ή φίλους και χωρίς να τους έχουν απαγγελθεί κατηγορίες. Παράλληλα, οργανώνει μικροφωνικές και μοιράσματα σε διάφορες γειτονιές της Αθήνας.

Τον απρίλη εκδίδεται το 4ο τεύχος του "ΣΤΑ ΙΣΙΑ".

Στο τέλος του χρόνου εκδίδουμε το 5ο τεύχος.



ληψης προϋποθέτει να τα βάζεις και με τον εαυτό σου και σιγά σιγά να ξεπερνάς ατομικά και συλλογικά τις δυσκολίες τόσο της καθημερινότητας όσο και τα προσωπικά σου κολλήματα, φόβους, αδιέξοδα. Τέλος, το να εκτίθενται οι επιλογές και οι πράξεις σου σε όσους περνούν το “σύνορο”-πόρτα, έχει ως αποτέλεσμα είτε να προχωράς δουλεύοντας τις αδυναμίες σου, είτε να πεισμώνεις και να μένεις στάσιμος.

Είναι μια πραγματικότητα, ότι παρ’ όλη τη γόνιμη κριτική άλλων καταλήψεων, στεκιών ή και από εμάς τους ίδιους έναντι στην οργανωμένη διασκέδαση, οι περισσότεροι-ες βγαίνουν σ’ ένα μπαρ για να εκπληρώσουμε την ανάγκη της κοινωνικότητας, επικοινωνίας κλπ. Τα στέκια και οι καταλήψεις δεν δέχονται συχνά επισκέπτες στη καθημερινότητά τους. Οι άνθρωποι που τα διαχειρίζονται πολύ συχνά βρίσκονται μόνο μεταξύ τους ή το πολύ πολύ με κάποιους κοντινούς τους. Και φυσικά το ζήτημα δεν είναι να αρχίσει να μοιάζει ο χώρος του στεκιού περισσότερο με μπάρ ώστε να προσελκύσει κόσμο, αλλά τι ποιοτικά χαρακτηριστικά θα έχουν οι κινήσεις-χειρονομίες που κάνουμε, ώστε να στέκουν ανταγωνιστικά απέναντι στην κυρίαρχη κουλτούρα της οργανωμένης διασκέδασης-διαχείρισης του “ελεύθερου χρόνου”. Το ζήτημα είναι να ανακαλύψουμε τους νέους τρόπους επικοινωνίας, διασκέδασης και δημιουργίας χωρίς να αναπαράγουμε αλλοτριωτικές ή εμπορευματικές σχέσεις. Αυτό το ζητούμενο προσπαθούμε άλλοτε να το εξελίξουμε και άλλοτε να το απαντήσουμε, χωρίς να μπορούμε να δώσουμε μια μαγική συνταγή. Κάτι που δεν το επιθυμούμε, αφού οι διάφοροι αυτοοργανωμένοι χώροι, στην αθήνα και την υπόλοιπη Ελλάδα, έχουν τα δικά τους χαρακτηριστικά, ανθρώπους που λειτουργούν, στοχεύσεις που τίθενται και που η ομογενοποίησή τους οδηγεί είτε σε λογικές πρωτοπορίας (έτσι πρέπει να το κάνετε), είτε παραβλέπει τη διαφορετικότητα της κάθε αυτοοργανωμένης προσπάθειας. Στη διαδρομή των έντεκα χρόνων στο άνω-

κάτω, κάποιο χρονικό διάστημα λειτουργούσε “καφενείο”. Δηλαδή υπήρχε ένα ψυγείο όπου φροντίζαμε να γεμίζουμε μπίρες και ένα κουτί στη θέση του ταμείου όπου ο καθ’ ένας-μια συνεισέφερε ανάλογα με την οικονομική δυνατότητά του-της. Έπειτα από μερικούς μήνες, τόσο λόγω οικονομικών προβλημάτων, όσο και λόγω της μειωμένης προσέλευσης κόσμου, σταματήσαμε να έχουμε μπίρες και τα τελευταία χρόνια υπάρχουν μόνο ροφήματα, φυσικά χωρίς αντίτιμο.

Υπάρχουν και στιγμές που μαζευόμαστε για να οργανώσουμε κάποιο γλέντι ή πάρτι. Το θεωρούμε σημαντικό και καλώς συμβαίνει στο βαθμό που δεν πράττεται τόσο συχνά ώστε να γίνει η κατάληψη χώρος εναλλακτικής εκτόνωσης. Μπορεί να γίνεσαι διακριτός από την βιομηχανία της οργανωμένης διασκέδασης όταν προσδίδεις στις κινήσεις σου τα δικά σου ανταγωνιστικά χαρακτηριστικά. Δηλαδή όταν συμβαίνουν υπό το πρίσμα της αυτοοργάνωσης της επιθυμίας για διασκέδαση και συνεύρεσης με τους όρους μας, μακριά από χώρους όπου οι εμπορευματικές σχέσεις αλλοτριώνουν, όπως η φτιαχτή ατμόσφαιρα μια καφετέρας/club κλπ.

Εν τέλει, η καθημερινότητα είναι συγκρουσιακή. Είναι μόνιμο πεδίο ανταγωνισμού, αρχιπέλαγος των εντάσεων, των επαφών, των αρνήσεων, της δημιουργικότητας. Μακριά από ιδεολογίες, η καθημερινή λειτουργία της κατάληψης σε φέρνει πρώτα αντιμέτωπο με τον ίδιο σου τον εαυτό και έπειτα με ό,τι συμβαίνει γύρω σου. Σε ωθεί να οργανώνεις έτσι τη ζωή σου ώστε να ξεφεύγεις από τη ρουτίνα και τις νόρμες. Το να μιλάς, το να πράττεις για την καθημερινότητά σου σε γλιτώνει από το σάβανο των ιδεολογιών. Ο ιδεολόγος ξέρει καλά να τα λέει αλλά συνήθως τα λέει για να τα κάνουν πράξη οι άλλοι. Ο ιδεολόγος δεν έχει τίποτα να εκθέσει από την καθημερινότητά του παρά μόνο μέσα από τα γραφτά του- και αυτό είναι πρόβλημα. Όσο οι ιδέες μένουν στη σφαίρα του λόγου, δεν μπορούν να αποτελέσουν καμιά απειλή για το σύστημα.

2003

Με το νέο χρόνο, συγκεκριμένα στις 25 Ιανουαρίου, ειδοποιούμαστε από έναν εργάτη-γείτονα που εργαζόταν σε μια τεχνική εταιρεία ότι την επόμενη μέρα υπάρχει εντολή να κατεδαφιστεί το στέκι και να ξεκινήσει η κατασκευή γκαράζ. Το ίδιο βράδυ ειδοποιούνται φίλοι-

ες, σύντροφοι-ισσες, ομάδες και άλλα στέκια-καταλήψεις και στο στέκι συγκεντρώνονται αλληλέγγυοι-ες που παραμένουν εκεί όλο το βράδυ και με το στέκι να είναι ανοιχτό. Το πρωί δεν εμφανίζεται καμία μπουλντόζα, υπάρχει όμως μία κλούβα των ΜΑΤ στο τοπικό Α.Τ, πράγμα που δεν συνηθίζεται. Πράγματι, στην πολεοδομία βρισκόμαστε άδεια κατεδαφίσεως που έληγε στις 26 Ιανουαρίου.

Έτσι ξεκινάει μια ανοιχτή διαδικασία για τη στήριξη και την αλληλεγγύη στο άνω-κάτω. Από μόνοι μας

εκδίδουμε αφίσα που ενημερώνει για το γεγονός, προκήρυξη και χιλιάδες τρικάκια ενώ πραγματοποιούμε πορεία, χωρίς αφίσα, στην ευρύτερη γειτονία.

σε μια κοινωνία που η αξιοποίηση της ατομικής περιουσίας αποτελεί καθολική αξία...

τομιοποίηση υπέρογκα ενόσκιω στηνική εκμετάλλευση εργατών ντόπιων και αλλοδαπών εργατικά συχτήματα

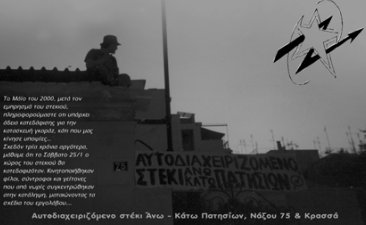
...οι καταλήψεις χώρων είναι

ένα σημαντικό κομμάτι του

κοινωνικού ανταγωνισμού

αυτοοργανωμένα χώροι αντιπροσωπευτικές πρακτικές αυτλοαγικές αποφάσεις αδιαμοσούλβητες και αντιπροσάρχες σχέσεις

ΔΕΝ ΦΕΥΓΟΥΜΕ ΟΥΤΕ ΜΕ ΦΩΤΙΑ ΟΥΤΕ ΜΕ ΜΠΟΥΛΝΤΟΖΕΣ



Το Μάτι του 2000, μετά τον ετήσιον των σπινος, διαπραγματεύαμε με εργοδότη άλλα επιδόματα με την σκεπτική γνώμη ότι με την κλάση σπινος. Στόχοι του κλάου εργατών, μέλη σε τα Σάββατα 25/1 ο κλάος του σπινος και επιδόματα. Κοινωνικό είναι σπινος και μέλη που από κλάος συγκεντρώνουν στο κλάος, σπινος και κλάος του εργατοκλάου.

Αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Άνω - Κάτω Πατησίων, Ηδου 75 & Κρασσό



Η ανοιχτή διαδικασία διοργανώνει το Φεβρουάριο κεντρική πορεία αλληλεγγύης στο άνω-κάτω, όσο και στις καταλήψεις γενικότερα. Η πορεία, στην οποία συμμετείχαν πάνω από 800 άτομα, ξεκινάει από την πλατεία βικτωρίας και καταλήγει στο Φιξ στα πατήσια, περνώντας από τρεις καταλήψεις της αθήνας (βίλλα Αμαλίας, Λέλας Καραγιάννη και στέκι άνω-κάτω).



Το όλο με γράφει το υπό κλήση διαδοσικηφόροστέκι Άνω - Κάτω Πατησίων αντιπροσάρχες από το μεγάλο εργατοκλάος κλάος του. Τρία χρόνια πριν, μετά από ύψιστο εργατοκλάος, ο δικός εργατοκλάος είχε φανερώσει το στέκι του και κατασκέπη γκαράζ.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ ΑΝΩ-ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

ΕΝΑΝΤΙΑ

στον πολιτισμό του κέρδους εντομοκοπή των παροχών άλλες κατασκέπες εργατοκλάος στον κοινωνικό έλεγχο κλάος, κλάος, αντιπροσάρχες πακτού

στην καταστολή αυτοοργανωμένων εγχείρημάτων



αυτοδιαχειριζόμενα χώροι αντιπροσάρχες αντιπροσάρχες



Δανειστική βιβλιοθήκη

Στο χώρο του στεκιού λειτουργεί δανειστική βιβλιοθήκη από την οποία ο καθ' ένας-μία μπορεί να δανειστεί βιβλία με την απλή υποχρέωση να τα επιστρέψει σε εύλογο χρονικό διάστημα, σεβόμενος-η την εμπιστοσύνη που ο χώρος έδειξε προς το άτομο του-της, αλλά και ενδεχόμενη επιθυμία άλλων να τα δανειστούν επίσης.

Γιατί όμως να θεωρείται σημαντική μια ελεύθερη δανειστική βιβλιοθήκη;

Ο χώρος της γνώσης, και στην προκειμένη περίπτωση το βιβλίο ως μέσο για την κατάκτησή της, έχει γίνει, όπως σχεδόν τα πάντα, αντικείμενο άγριας εμπορικής εκμετάλλευσης από μεγαθήρια εκδοτικούς οίκους και κλιδάτα μεγαλοβιβλιοπωλεία-supermarket, που συντηρούν την κυρίαρχη αντίληψη περί πνευματικής ιδιοκτησίας και λειτουργούν ως νταβατζήδες της γνώσης, ευαγγελιζόμενοι μάλιστα συχνά την προσασία της.

Τα βιβλία είναι πλέον πανάκριβα, αλλά σημασία δεν έχει μόνο η τιμή τους. Ακόμα και αν ήταν φτηνά, προτιμούμε και προτείνουμε την επιλογή του δανεισμού και της απαλλοτρίωσης ως πράξεις εχθρικές προς τον εκβιασμό του χρήματος. Η ανθρώπινη συνήθεια της κοινοκτημοσύνης αποτελεί πλέον παρελθόν, καθώς το χρήμα ως ανταλλακτική αξία την έχει πλήρως εκτοπίσει. Η προώθηση της αντίληψης του δανεισμού αποσκοπεί στην επαναφορά της ως συνήθεια και στάση ζωής. Το βιβλίο, είτε ως μέσο ψυχαγωγίας, είτε ως μέσο πρόσβασης στη γνώση και όπλο στα χέρια μας, είναι σημαντικό να μην αποτελεί ιδιοκτησία κανενός και να διακινείται ελεύθερα.

Τα βιβλία πωλούνται ως γυαλιστερές σφίγγες, μετατρέποντας τη γνώση σε εμπόρευμα...

ΔΕΝ ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ, ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΝΟΥΜΕ,
δανείζουμε, δανειζόμαστε,
μοιραζόμαστε, τη γνώση

Στο αυτοδιοικηζόμενο στέκι ανακαταπολέμησης, λειτουργεί
ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τρίτη, Πέμπτη, Παρασκευή,
Σάββατο, μετά τις 7 μμ.
Κόστος 75 € Κράση,
πλ. κολύταρου.
Κάθε κρασί σε ιδέες και
εύρος είναι ευπρόσδεκτη.

Προβολές ταινιών

Κάθε τρεις βδομάδες πραγματοποιούνται στο άνω-κάτω προβολές ταινιών, φυσικά με ελεύθερη είσοδο, τις οποίες η συνέλευση του στεκιού έχει από κοινού επιλέξει. Κατά κύριο λόγο επιλέγονται ταινίες κοινωνικού περιεχομένου οι οποίες, ασχέτως με το είδος τους, βλέπουν από μια διαφορετική οπτική την καθημερινότητα. Πέρα από τον προβληματισμό και την ευαισθητοποίηση πάνω στα θέματα που επιλέγονται, οι προβολές αποτελούν μία ακόμα εκδήλωση του στεκιού που λειτουργεί ως αφορμή για συζήτηση και αλληλεπίδραση με ανθρώπους έξω από αυτό. Μια μέρα, όπου το "σύνορο"-πόρτα, μπορεί πιο εύκολα να διασχισθεί. Κάθε προβολή δημοσιοποιείται με 700 αφίσες, που κολλιούνται στην ευρύτερη περιοχή των πατησιών. Το περιεχόμενο της εκάστοτε ταινίας αποτελεί και αφορμή για την άρθρωση πολιτικού λόγου για διάφορα ζητήματα μέσω της αντίστοιχης αφίσας. Με τον τρόπο που γίνονται οι προβολές, ο χώρος της κατάληψης είναι πιστεύουμε διακριτός από χώρους εναλλακτικών προβολών ή προβολών για σινεφίλ. Τέλος, είναι ιδιαίτερα ευχάριστο και ενθαρρυντικό το γεγονός ότι σε κάθε προβολή έρχεται κόσμος από την γειτονιά.

Τι σχέση έχει το ελληνικό κίνημα με την ελευθερία δεν χαρίζεται...

ΠΑΤΕΡΑΣ, ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ, ΠΑΤΡΙΔΑ, αντί οι λέξεις είναι οι αξίες μας κοινωνίας που βασίζονται στις σχέσεις εκουσίας και εκμετάλλευσης.

Η κορίτσα τα λεφτά, η οικογένεια, το life style...

ΔΕΝ ΣΕ ΣΩΖΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΟΝΑΞΙΑ

προβολή ταινίας "miss monday" τετάρτη 6 οκτώβρη, 8:30μ.μ.

προβολή ταινίας "πατέρας αφέντης" τετάρτη 11 γενάρη 8:00μμ

Μόνο μια φυλή στον κόσμο πρέπει να αφανιστεί: των πλούσιων και των δούλων. Βλέπεις, αφενικό, η ζωή είναι συχνά βίαιη!

προβολή ταινίας "ΜΟΝΟΣ ΕΞΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ" τετάρτη 8 Ιούνη, 9μμ

προβολή ταινίας "ΚΟΥΚΛΟΣΠΙΤΟ" 11 ΜΑΪΟΥ, 8:30ΜΜ

Με την συνείδηση και την επιάρμοση της κοινωνίας οι κατασκευαστικές μονές εργασίες ήταν ένα έγκλημα που αποσιωπήθηκε και διατηρήθηκε μέχρι το 1996 που έλαβε η τελευταία.

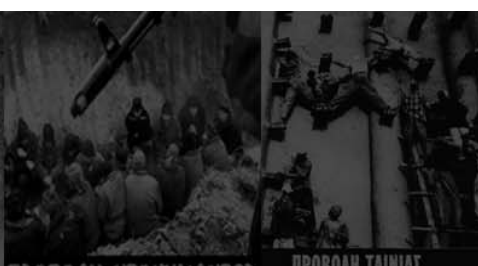
Τέσσερις κοπέλες στην ηλικία του '60 έγκλειστες σε μία μονή προσποθούν να επιβιώσουν, θέτοντας σπήματα για τις σφαίρες της εξέλιξης της σθώρας και της ελευθέριας.

προβολή ταινίας "οι κόρες της ντροπής" τετάρτη 24 νοέμβρη, 8:30μ.μ.

ΣΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΝΟΧΟΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΠΕΛΑΤΕΣ

προβολή ταινίας "Αίθρια για πάντα" τετάρτη 14 φεβρουάριου 8:30μ.μ.

προβολή ταινίας "pourquoi pas moi?" τετάρτη 14 φεβρουάριου 8:30μ.μ.



ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ στις γυναίκες που εξαναγκάζονται σε πορνεία

προβολή ταινίας "promised land hotel" τετάρτη 13 ΙΟΥΝΗ 8:30μ.μ.

κές έξω από τη φυλακή για τη στήριξη του συντρόφου. Σε άλλες κινήσεις αλληλεγγύης που συμβαίνουν στην Αθήνα συμμετέχουμε ως άτομα, λόγω της κριτικής θέσης που διατηρεί η συνέλευση, όπως είπαμε και παραπάνω.



Γυρίζοντας λίγο πιο πίσω, τον Ιούλιο, λίγο πριν την τρίτη "Τεμπελιάδα", το στέκι δέχεται ακόμα μία εμπρηστική επίθεση. Γείτονες μας ειδοποίησαν εγκαίρως και ο εμπρησμός δεν προκάλεσε μεγάλες ζημιές. Ο εμπρηστής, νεαρός στην ηλικία, ήταν κάτι ανάμεσα σε ναρκομανή και "σούπερ επαναστάτη" αν λάβουμε υπόψη αυτά που έγραψε μέσα στον τοίχο του στεκιού και την υπογραφή που έβαλε. Έτσι, ενώ ο σύντροφός μας είναι φυλακή, βρισκόμαστε πάλι με καμμένο στέκι, το οποίο όμως επισκευάζεται πολύ γρήγορα. Τέλος, το Δεκέμβρη ξεκινάει η εφημερίδα τοίχου "Ανάμεσα στις Γραμμές", που εξακολουθεί να εκδίδεται μέχρι και σήμερα.



Επίσης εκδίδεται μια αφίσσα για τη δολοφονία του Ηρακλή Μαραγκάκη στο ηράκλειο κρήτης. Ο Ηρακλής δε σταμάτησε σε μπλόκο της αστυνομίας και εκτελέστηκε με σφαίρα στο κεφάλι.

Και κάσμε το μέτρημα, τον άφωνα να τριγουρίζει... πόσες φορές κανότανε ο έλεγχος από **ΕΚΕΙΝΟΥΣ** που επιβάλλουε την τάξη... Παντού στις διαδηλώσεις, στις πορείες, στις πηλατίες, στα μπλόκα και στα σύνορα Μετρούσε, μετρούσε και ξαφνικά γυρούσε σα σβούρα... 100, 101, 102, μπδέν... Ξανά από την αρχή... Μπερδεύοτανε... Και αναρωτιότανε πώς ο εκφοβισμός γίνινκε "κατά πάθος" θάνατος Αναρωτιόταν πώς οι γύρω... συνείχαναν να δρουν και να πίνουν **ΑΣΦΑΛΕΙΣ**, να δουλεύουε γεγώντας. Πού και πού ταύτιζε την άγνοια με το θάνατο, τον ψυχικό την άγνοια με τον εκφοβισμό τον εκφοβισμό με τον θάνατο. Ναι, πάντα ο θάνατος φοβίζει. Όχι μόνο όμως, πιο πολύ φοβίζει η σιωπή. Μην είναι εκείνη **ΑΠΟΔΟΧΗ**.



Ηρακλής Κρήτης, Παρασκευή 5/12. Μπάτσος πυροβολεί στο κεφάλι νεαρό που δε σταμάτησε σε μπλόκο - ο νεαρός είναι κλινικά νεκρός. Την επόμενη μέρα, κατά τη διάρκεια διαμαρτυρίας οι συγκεντρωμένοι επιτίθενται στην Ασφάλεια Ηρακλείου. Συλλαβόμενοι 6 επί τόπου, ενώ εκδίδονται άλλο 7 εντάλματα.

Ανάμεσα στις γραμμές

Αναρωτιόμαστε πότε θα σταματήσει η βία... Η βία που ασκείται από την αστυνομία... Η βία που ασκείται από τους εργοδότες... Η βία που ασκείται από τους πλούσιους... Η βία που ασκείται από τους φτωχούς... Η βία που ασκείται από τους άρρωστους... Η βία που ασκείται από τους υγιείς... Η βία που ασκείται από τους ζωντανούς... Η βία που ασκείται από τους νεκρούς... Η βία που ασκείται από τους άβυσσους... Η βία που ασκείται από τους ορατούς... Η βία που ασκείται από τους κρυφούς... Η βία που ασκείται από τους άφαντους... Η βία που ασκείται από τους εμφανείς... Η βία που ασκείται από τους άβυσσους... Η βία που ασκείται από τους ορατούς... Η βία που ασκείται από τους κρυφούς... Η βία που ασκείται από τους άφαντους... Η βία που ασκείται από τους εμφανείς...

Τεμπελιάδα

Τα καλοκαίρια είναι γνωστό ότι η αθήνα αδειάζει και η μοναξιά και η βαρεμάρα κυριαρχούν. Το καλοκαίρι του 2000, που πολλοί από εμάς βρισκόμασταν στην αθήνα, αποφασίσαμε να κάνουμε κάποιες δραστηριότητες, αφ' ενός εκπληρώνοντας την επιθυμία μας για επικοινωνία σε μια πόλη άδεια και αφ' ετέρου αυτοοργάνωνοντας τις ανάγκες μας για παιχνίδι. Τις ονομάσαμε "Τεμπελιάδα".

Από τότε η "Τεμπελιάδα" πραγματοποιείται κάθε χρόνο με τη συμμετοχή αρκετού κόσμου. Ο αυθορμητισμός, το γέλιο, η φαντασία, δεν μπορούν να είναι ξεκομμένα από την καθημερινότητά μας. Είναι συναισθήματα, καταστάσεις που οφείλουμε να τα προβάλλουμε, είναι πεδία πειραματισμού που μας αρέσει να ανακαλύπτουμε και να δουλεύουμε. Είναι επίσης στοιχεία του δικού μας πολιτισμού, τα οποία ο κυρίαρχος προσπαθεί να ευνοήσει ή να αφομοιώσει, όταν δεν μπορεί να τα καταστείλει. Η "Τεμπελιάδα" ενσαρκώνει την επιλογή της αυτοοργάνωσης με την παντέρρα της φαντασίας. Για την συνέλευση του άνω-κάτω αποτελεί μια πολιτική δραστηριότητα.

το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι
Άνω-Κάτω Πατισιών
παρουσιάζει...

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΤΕΜΠΕΛΙΑΔΑ

πρόγραμμα ιουλίου



το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι
άνω-κάτω πατισιών
παρουσιάζει...
Τεμπελιάδα



Τεμπελιάδα 2007

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/07
Τελετή έναρξης με φωνητικό, τσίρκο, αρχαϊκά ναύακι

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/07
Ρίψη κορφολάκι

ΔΕΥΤΕΡΑ 9/07
Καρτοποίηση με κενό

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/07
Κολύμβηση, καρτοποίηση, πορτοκαλοποσία

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/07
Μαρμαίρες, στη Νάξου με 4 άτομα

Οι αθλητικές εγκαταστάσεις του Αυτοδιαχειριζόμενου Στέκιου "Άνω Πατισιών Νάξου 75 & Κρασοί, Π.Α. Κολοίτσου"

Να 'τα ο ένας για δουλειά αρεντιώ ο άνετρα αγγραμίες στην τεμπελιάδα να κώνυ υπερμίες...

Στις αθλητικές εγκαταστάσεις του Αυτοδιαχειριζόμενου Στέκιου "Άνω Πατισιών Νάξου 75 & Κρασοί, Π.Α. Κολοίτσου"

επειδή... το πάθος για την τεμπελιά είναι προτιμότερο από τη δουλειά... ΤΕΜΠΕΛΙΑΔΑ 2007

Το καλοκαίρι πραγματοποιείται

Τελετή έναρξης με φωνητικό, μαρμαίρες, αγκαλιές, κενό, κενό με τα χέρια

Τεμπελιάδα 2007 με 4 άτομα φωνητικό, μαρμαίρες, τα κορφολάκια αλλά και κενό με τα χέρια...

Τελετή λήξης με 4 άτομα φωνητικό, μαρμαίρες, τα κορφολάκια αλλά και κενό με τα χέρια...

Το σπιτινάκι ξεκινάει καθημερινά στις 8:30 μμ στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι άνω-κάτω πατισιών, νάξου 75 & κρασοί, π.α. κολοίτσου

ΤΕΜΠΕΛΙΑΔΑ 2006

ΤΟ ΚΑΛΟ ΤΟ ΠΑΙΚΑΡΙ ΔΕΝ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ...

ΤΡΙΤΗ 11/07
Τελετή έναρξης με φωνητικό, τσίρκο, αρχαϊκά ναύακι "Τσαν Αμερική"

ΠΕΜΠΤΗ 13/07
Ειδική ομιλία Ρίψη κορφολάκι

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14/07
Διασκευές, καρτοποίηση, πορτοκαλοποσία

ΤΡΙΤΗ 18/07
4 άτομα φωνητικό "Ποσειδών" στην Αρεσσομαχία, πορτοκαλοποσία

ΠΕΜΠΤΗ 20/07
Μάρμαρες με 4 άτομα φωνητικό, πορτοκαλοποσία

...ΛΟΥΦΑΡΕΙ!

Το σπιτινάκι ξεκινάει στις 8:30 μμ στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι "Άνω Πατισιών, Νάξου 75 & Κρασοί, Π.Α. Κολοίτσου"

Τεμπελιάδα 2006

καθημερινά από τις 8 μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18/7
τελετή έναρξης live από αθήνα & εστιαστή group εκτός Ε.Ε.

ΔΕΥΤΕΡΑ 21/7
μαρμαίρες, τσίρκο, διαγωνισμός καρτοποίησης

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7
καρτοποίηση, διαγωνισμός σκοποβολής, ρίψη κορφολάκι

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25/7
καρτοποίηση, πορτοκαλοποσία, μπριτσάκια

στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι άνω-κάτω πατισιών, νάξου 75 & κρασοί, π.α. κολοίτσου

ΤΕΜΠΕΛΙΑΔΑ 2006

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΩΝ ΣΤΕΚΙΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 02/07
τελετή έναρξης με φωνητικό

ΔΕΥΤΕΡΑ 05/07
καρτοποίηση με κενό

ΤΡΙΤΗ 07/07
κωλόμβηση

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/07
αγκαλιές

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14/07
μαρμαίρες

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/07
μαρμαίρες

στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι άνω-κάτω πατισιών, νάξου 75 & κρασοί, π.α. κολοίτσου

2004

Τον Ιανουάριο έχουμε ακόμα μια κρίση στο κόσσοβο με συγκρούσεις ανάμεσα σε αλβανούς και σέρβους. Οι νατοϊκές στρατιωτικές δυνάμεις, μαζί με δυνάμεις του

ΟΗΕ, επεμβαίνουν αρχικά για να "ηρεμήσουν" την κατάσταση και έπειτα για να αναπτύξουν περισσότερες δυνάμεις για την τάξη και ασφάλεια των "ευαίσθητων" γειτονιών του κοσσόβου. Εκδίδουμε ένα "ΣΤΑ ΙΣΙΑ" με θέμα την παραπάνω "κρίση" και την συμμετοχή του ελληνικού κράτους και των αφεντικών στη λεηλασία του κοσσόβου και στο μοίρασμα των βαλκανίων.

3 ΠΑΡΑΠΕΘΜΕΝΑ ΕΡΕΘΙΣΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ "ΚΡΙΣΗ" ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΣΤΟ ΚΟΣΟΒΟ

Γιατί, ενώ απόλυτα αναποτελεσματική η διεθνής στρατηγική που ακολουθείται, ανατρέχουμε στη 11η Διάσκεψη της Μπέρης προκείμενα τέτοια είδη κρίσεων για την αβυσσίδα της;

Για ποιο λόγο αναμείχθηκε κάποιος η από το 2000 (όχι πριν από τη λήξη των διαπραγματεύσεων) κάποιος Σερβός στρατηγός στην άρση της ειρήνης στο Κοσόβο;

Γιατί τα ελληνικά ΜΜΕ, σε αντίθεση με τα αντίστοιχα διεθνή, προβάλλουν με την ίδια ένταση το θέμα της "κρίσης" και την κατάσταση των αλβανικών "επαρχιών"; Γιατί ανατρέχουμε με νέα ερωτήματα η απάντηση αποκρίνεται ξανά στις διατάξεις του Βελιγράδι;

ΚΑΙ ΕΝΑ ΜΟΝΙΜΟ ΑΣΕΛΩΜΕΝΟ
Η "κρίση" και η διαχείρισή της, συνοδεύεται από ίδιους λόγους και υποκείμενα. Έτσι, τα ελληνικά ΜΜΕ, σε αντίθεση με τα αντίστοιχα διεθνή, προβάλλουν με την ίδια ένταση το θέμα της "κρίσης" και την κατάσταση των αλβανικών "επαρχιών"; Γιατί ανατρέχουμε με νέα ερωτήματα η απάντηση αποκρίνεται ξανά στις διατάξεις του Βελιγράδι;

και ελληνικά, είτε σέρβικα, είτε αλβανικά - αφεντικά βελιγράδι



Το 2004, χρονιά που διεξαγόταν οι ολυμπιακοί αγώνες στην αθήνα, η πόλη είχε μπει σε «ολυμπιακούς ρυθμούς». Ρυθμοί που για τα εκατοντάδες εργοτάξια των ολυμπιακών έργων σήμαιναν τραυματισμούς και δολοφονίες εργατών, καταπάτηση όλων των εργατικών δικαιωμάτων και -για άλλη μια φορά- τεράστια κέρδη για τα αφεντικά, περισσότερη αστυνόμευση, κάμερες στους δρόμους και παραμύθια για εθνικά μεγαλεία, εθνική ανάπτυξη κλπ... Σταθήκαμε αλληλέγγυοι σε αρκετές δράσεις ενάντια στους ολυμπιακούς αγώνες, που διεξήχθησαν αυτόνομα και αυτοοργανωμένα από την εφημερίδα "Εργοτάξιο" ή από άλλες πρωτοβουλίες ατόμων και ομάδων.

Στο τέλος της άνοιξης, η Ελλάδα κέρδισε το διαγωνισμό τραγουδιού της Eurovision, ενώ το καλοκαίρι αναδείχθηκε πρωταθλήτρια Ευρώπης στο ποδόσφαιρο για το 2004. Έτσι όλη η Ελλάδα βρισκόταν κάτω από ένα κλίμα εθνικιστικού παροξυσμού και εθνικής ομοψυχίας, μιας και οι ολυμπιακοί αγώνες συνεχίζονταν.

Το καλοκαίρι, πριν τους αγώνες, πραγματοποιήσαμε την τέταρτη κατά σειρά τεμπελιάδα.

Στις αρχές Σεπτεμβρίου, μέσα σε ένα εθνικιστικό παραλήρημα εξ' αιτίας και των παραπάνω γεγονότων, η ήττα της εθνικής ομάδας ποδοσφαίρου από την αντίστοιχη της αλβανικής στην αλβανία, πυροδότησε ένα ρατσιστικό πανελλαδικό πογκρόμ χωρίς προηγούμενο. Σχεδόν σε όλη την Ελλάδα "θιγμένοι" ελληνάρες βγήκαν στους δρόμους και με την συνδρομή της αστυνομίας επιτέθηκαν σε αλβανούς μετανάστες, βγάζοντας έτσι στην επιφάνεια όλα τα ρατσιστικά στερεότυπα και το μίσος ενάντια στους αλβανούς μετανάστες, στοιχεία που υπήρχαν και δυναμώνανε χρόνο με το χρόνο από το '91 και έπειτα. Στην Αθήνα έδρασαν οργανωμένα και νεοναζι, πάντα με την κάλυψη και την ανοχή των μπάτσων. Το πογκρόμ είχε ως αποτέλεσμα τη δολοφονία ενός αλβανού (επίσημα) και το τραυματισμό δεκάδων άλλων, φανερόντας τα κανιβαλιστικά χαρακτηριστικά των ρατσιστικών και εθνικών ιδεωδών.

Εργασίες ανακατασκευής - και όχι μόνο

Ένα πολύ μεγάλο κεφάλαιο στην 11χρονη ιστορία του στεκιού είναι βέβαια οι εργασίες αποκατάστασης του κτηρίου που ως επί το πλείστον είναι οικοδομικές. Όπως σε κάθε κατάληψη, έτσι και στο άνω-κάτω, το μόνο πράγμα που είσαι σίγουρος ότι δεν θα σου λείψει είναι οι δουλειές, όρεξη να' χεις μόνο...

Απ' την πρώτη μέρα που κόσμος κατέλαβε το κτήριο της Νάξου 75 και Κρασσά είχε να αντιμετωπίσει ένα χώρο που ήταν εντελώς παρατημένος για τουλάχιστον 25-30 χρόνια. Κήπος που έμοιαζε με μικρή ζούγκλα απ' τα χόρτα και τα μπάζα, στέγη σουρωτήρι, μισογκρεμισμένα κτήρια, σοβάδες που στέκονταν από συνήθεια, διαλυμένα πορτοπαράθυρα κ.τ.λ. κ.τ.λ. Δε χρειάζεται να μπούμε σε λεπτομέρειες εργασιών, τι έγινε, πότε έγινε, πώς καθαρίστηκε η αυλή, αν επισκευάστηκε η στέγη και άλλα τέτοια, γιατί πολύ απλά θα γίνουμε κουραστικοί και θα φαίνεται απ' την εξιστόρησή μας ότι ολημερίς και ολονυχτίς δεν κάναμε τίποτ' άλλο απ' το να χτίζουμε. Αυτό βέβαια, που δεν πρέπει να ξεχάσουμε να αναφέρουμε είναι οι πυρκαγιές. Δύο φορές καταστράφηκε σχεδόν ολοσχερώς το κυρίως κτήριο και άλλες δυο φορές οι φωτιές ήταν μικρής έκτασης και την βγάλαμε καθαρή μόνο με μερικές μέρες δουλειάς. Στις δύο πρώτες φωτιές (Σεπτέμβρης '97 και Μάης 2000) μας πήρε πολύ καιρό για να ξαναφέρουμε το κτήριο στη πρότερή του κα-

τάστασπ. Αναφερόμαστε στις οικοδομικές εργασίες που ακολούθησαν τις δύο μεγάλες φωτιές γιατί ήταν πολύ σημαντικές για τη μελλοντική πορεία του στεκιού. Κάθε φορά δοκιμάζονταν οι σχέσεις μας, τόσο στο εσωτερικό μας όσο και με συντρόφους από άλλους χώρους και ομάδες. Για τις μεταξύ μας σχέσεις τι να πρωτοθυμηθούμε. Εντάσεις, τσακωμοί λόγω ασυνέπειας κυρίως, αλλά και πολύ γέλιο, αναπάντεχες βοήθειες από κόσμο που ούτε καν το περιμέναμε και το πιο σίγουρο, ενδυνάμωση των σχέσεων, είτε μεταξύ μας, είτε με κόσμο που ήρθε να βοηθήσει. Αυτό που έχουμε προσέξει σ' αυτές τις σημαντικές φάσεις του στεκιού ήταν η βοήθεια από φίλους οι οποίοι δεν ήταν απαραίτητα αυτό που κλασικά, συχνά πυκνά αποκαλούμε σύντροφος. Και τι εννοούμε μ' αυτό. Κόσμος, ο οποίος δε συμμετέχει σε κινηματικές διαδικασίες (δηλαδή στέκια, ομάδες, συνελύσεις κ.τ.λ.) στάθηκε δίπλα μας, απ' ενός μεν γιατί ήταν οι περισσότεροι απ' αυτούς φίλοι μας, απ' ετέρου δε γιατί πίστευαν ότι αυτό που κάνουμε και προσπαθούμε να δημιουργήσουμε από κοινού τους καλύπτει σε πολύ μεγάλο βαθμό. Για μας είναι αυτονόητο ότι, όταν βοηθάμε ένα χώρο -κατελημμένο ή μη- το κάνουμε γιατί πολύ απλά θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρχουν πολλοί χώροι με αξίες όπως αυτές του στεκιού άνω-κάτω. Έτσι κι αλλιώς πάντα πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι όσο πιο πολλά



ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ

Η εθνικιστική παράδοση και τα ρατσιστικά συμπλέγματα σπάζουν χέρια δολοφόνων: χέρι στο όνομα της Διοκλείας (ή για ένα σκαί πατάτες...) σήμερα στο όνομα του αθηναϊκού ηρώματος (ή για ένα χερσινό παζαράκι...) σήμερα... Στρατεύονται, κυρίως, στην παραπομπή και στο να πωρήσουν την εμετέλλωση της ανατολικής δύναμης των μεταναστών καθώς και στην αναζωογόνηση και βίαιη υποστήριξη τους που φτάνει έως την απομάχηση των ζωών τους. Όσοι περισσεύουν πέφτουν, μετά το πέρας των περισσότερων μεγάλων έργων και της ολιγαρχίας είτε θα βρεθούν στο γυμνάσιο, είτε στα στρατόπεδα συγκέντρωσης για μετανάστες, είτε στην καλύτερη περίπτωση θα απολυθούν βίαια από χώρα τους.

Οι σχέδιασμοί των εθνικιστών πατάνε πάνω στην κοινωνική συναισθηματικότητα. Αν δεν αντισταθούμε τώρα στο εθνικιστικό παραλήρημα

ΤΟΤΕ ΠΟΤΕ:::

**ΤΕΡΜΑ ΠΙΑ ΣΤΙΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ
Ή ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ
Ή ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ**
ΠΙΣΩ πατριώτες, εθνικόφρονες
ΠΙΣΩ ρατσιστές, πατριολόγοι
ΠΙΣΩ φασίστες

Αυτοεπιχειρηματίες στην Ανατολική Πατρίδα



περιεχόμενο, που μοιράστηκε σε σχολεία των πατριώων και της κυψέλης.

Στα τέλη του Δεκέμβρη 2004, στο Α.Τ. του αγίου παντελεήμονα, οι μπάτσοι συλλαμβάνουν μετανάστες από το αφγανιστάν και τους βασανίζουν για να αποσπάσουν πληροφορίες για ένα συμπατριώτη τους που δραπέτευσε από τα εκεί κρα-

Το σοκ από το πογκρόμ προσπαθήσαμε να το ξεπεράσουμε με τη δράση. Διοργανώσαμε μέσα σε λιγότερο από μια εβδομάδα δύο πορείες χωρίς αφίσα, μία στην κυψέλη και μία στα πατήσια, όπου κήκαν και δύο σημαίες μία ελληνική και μία αλβανική, δηλώνοντας έτσι την αντίθεσή μας σε κάθε εθνικισμό. Κυκλοφορήσαμε, επίσης, αφίσα, τρικάκια και προκήρυξη για τα γεγο-

νότα. Το Νοέμβριο, με αφορμή το πογκρόμ, εκδώσαμε ένα ακόμα τεύχος "ΣΤΑ ΙΣΙΑ" με αντεθνικό-αντιρατσιστικό



**ΤΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ,
Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΑ ΟΝΟΜΑΖΕΙ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ**

Στα μέσα Δεκεμβρίου στο Α.Τ. Αγίου Παντελεήμονα πραγματοποιήθηκε ημερήσια πρόσφυγες αφού δύο προσώπων ο Ελληνοκύριος στα μέσα τους. Τις ίδιες μέρες ομοίως οι αμερικανικές και βρετανικές μεταναστευτικές Αρχές συλλέγουν στην Ελλάδα. Δεν είναι οι μοναδικές φορές που το κράτος βλάπτει τη δύναμη των σπών μετανάστες φωνάζει κάποιος μετανάστες δεν προσηλύτουμε.

**ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΟΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ**

Την Παρασκευή 24/12/04 διεξήχθη περίπου 200 Αθηναίων Ανταρτιστική κατάληξη στο Α.Τ. Αγίου Παντελεήμονα. Εκείνη τη βόρα τους ταξίδιας και αναδιοργανώθηκαν κερσευικά. Οι συνεξή των το κέντρο και κέντρο που αναζητεί οι πρόσφυγες ελευθερίας. Αφού αναφέραμε έως διαβόητους αλληλεγγύη και μετά από λόγο διαλόγου στο ίδιο τμήμα, του αναδιοργανώθηκαν βορειότερα κατηγορίες τις οποίες ο διοικητής αναδιοργανώσεως την παρουσία του στη διαβόηση.

**ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΜΑ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΟ
ΚΑΝΕΝΑΣ ΟΜΗΡΟΣ
ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΔΑΝΑΒΤΥΝΗΣ ΣΤΑ ΔΙΚΑΤΗΡΙΑ
ΣΤΗΝ ΕΥΛΑΒΙΑΔΗ • ΤΕΤΑΡΤΗ 29/12 ΟΡΑ 11.00

τητήρια. Πραγματοποιείται πορεία με στόχο το Α.Τ., όπου πετάγονται βιογίες και προκαλούνται καταστροφές. Μετά την πορεία προσαγάγονται 11 άτομα και σε ένα σύντροφο, από τη συνέλευση της κατάληψης, απαγγέλλονται κατηγορίες και κρατείται. Συμμετέχουμε στην αφίσα αλληλεγγύης που καλεί στα δικαστήρια της οδού Ευελπίδων στις 27/12/04. Ο κατηγορούμενος, που αρνείται τις κατηγορίες ενώ δέχεται ότι συμμετείχε στην πορεία, αφήνεται ελεύθερος με περιοριστικούς όρους και του ορίζεται εγγύηση.

Το ίδιο βράδι το στέκι δέχεται την 4η εμπρηστική επίθεση, είτε από μπάτσους είτε από φασίστες ή και από τα δύο μαζί. Ευτυχώς οι ζημιές δεν ήταν μεγάλες. Γεγονός πάντως παραμένει ότι ο χώρος παρα-



στέκια και καταλήψεις υπάρχουν τόσο καλύτερα είναι για το μέλλον του κινήματος σε αθήνα και επαρχία. Είναι πολύ σημαντικότερο να υπάρχουν πολλές διαφορετικές απόψεις που “συγκρούονται” αλλά παράλληλα συνθέτουν όμορφα πράγματα, παρά μία και αλάνθαστη άποψη επί παντός επιστητού. Κάθε φορά στις φωτιές ερχόταν καινούργιος κόσμος, ο οποίος βοηθούσε, είτε γιατί γούσταρε να δει, είτε για να καταλάβει περισσότερα απ’ αυτά που τα μήντια δείχνουν για το α/α κίνημα της αθήνας. Λίγοι μπορούν να καταλάβουν πώς 30-40 “μουρλοί” φτιάχνουν και ξαναφτιάχνουν τα ντουβάρια ενός κτηρίου ο οποίος δεν τους ανήκει και που από στιγμή σε στιγμή μπορεί να τους πετάξουν έξω. Αυτός είναι ένας λόγος που οι γείτονες –αρκετοί απ’ αυτούς- μας βλέπουν με καχυποψία. “Που τα βρίσκουν τα λεφτά;”, “ποιοι κρύβονται από πίσω τους;”, “σιγοψυθιρίζουν, όπως και “δεν πάνε καλά, σπίτια δεν έχουν να μαζευτούν;” Πράγματα σαν και αυτά που ακούμε συχνά πυκνά περισσότερο μας κάνουν να γελάμε παρά να μας στεναχωρούν. Έτσι κι αλλιώς ελάχιστοι είναι αυτοί που έμπρακτα μας έχουν βοηθήσει όλα αυτά τα χρόνια. Το μεγαλύτερο κομμάτι της γειτονιάς είναι τουλάχιστον αδιάφορο. Όσο για το εχθρικό κομμάτι της γειτονιάς έχουμε φροντίσει, καιρό τώρα, να μην μπορεί να δείξει την εχθρότητά του.

Αυτή η αδιαφορία μπορούμε να πούμε ότι είναι και ένας λόγος -κάποιοι πιστεύουμε ότι παίζει και ο φόβος ένα ρόλο- που δε μιλάει κανένας όταν οικειοποιούμαστε αδρανή υλικά απ’ τις γύρω -κυρίως- νεοαναγειρόμε-

νες οικοδομές. Τιμέντα, ασβέστες, σκαλωσιές, ξυλεία, ακόμα και άμμο με το καρτσάκι. Αυτό έχει ωφελήσει σε πολύ μεγάλο βαθμό το ταμείο του στεκιού. Για πολλούς αυτό το πράγμα θεωρείται κλοπή. Για μας το να παίρνουμε οικοδομικά υλικά από νεοαναγειρόμενες οικοδομές είναι σαν να κλέβουμε εκκλησία. Οι -μικροί και μεγάλοι- εργολάβοι οικοδομών δεν πρόκειται να γίνουν φτωχότεροι από τέτοιου είδους απώλειες, αλλά και αν γινόταν κάτι τέτοιο δεν θα μας πολυστεναχωρούσε. Στον οικονομικό τομέα των εργασιών δεν θυμόμαστε να ‘χουμε ποτέ ιδιαίτερο πρόβλημα εξεύρεσης χρημάτων. Είναι αυτονόητο ότι τα λεφτά στο ταμείο μπαίνουν μόνο από εισφορές των μελών του στεκιού και από έκτακτες ενισχύσεις συντρόφων και φίλων. Ποτέ δε δεχθήκαμε λεφτά από κουπόνια, συναυλίες, πάρτυ, κλπ. Βέβαια μεγάλο ρόλο στην οικονομία των εργασιών είναι ότι αρκετά άτομα και φίλοι του στεκιού κάνουν δουλειές που έχουν σχέση με την οικοδομή και αυτό μας βοηθάει να κάνουμε πολύ καλύτερο προγραμματισμό και στα υλικά αλλά και στο χρόνο των εργασιών. Ο καθένας προσφέρει αυτά που μπορεί και αυτά που ξέρει.

Τις περισσότερες φορές, για λόγους οικονομίας δυνάμεων, για επιτάχυνση των εργασιών και άλλες φορές για αποφυγή ατυχημάτων, δεν κάνουν όλοι και όλες τις ίδιες δουλειές. Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι ηλεκτρολογικές εργασίες. Αφού έχουμε



Όταν η αστυνομοκρατία χτυπάει μετανάστες, όταν χτυπάει ανοιχτούς πολιτικούς χώρους, όταν χτυπάει όσους αντιδρούν συλλογικά, τότε, πόσο ασφαλείς πρέπει να νιώδουμε:

Με αφορμή τα γεγονότα στο αστυνομικό τμήμα του αγ. παντελεήμονα, η αστυνομία εντείνει την παρουσία της γύρω από το χώρο του αυτοδιαχειριζόμενου στεκιού άνω-κάτω πατησίων, αλλά και στην ευρύτερη γειτονιά. Ασφαλίτες τρομοκρατούν, προβαίνοντας σε εσκαριβώσεις, προσαγωγές σε τμήματα ή στην ασφάλεια, ακόμα και σε εκφοβισμούς μέσω τηλεφώνων ή 'επισκέψεων' και παρακολούθησεων σε οπτία.

Η ΦΩΤΙΑ ΔΕ ΜΑΣ ΚΑΙΕΙ

Την τετάρτη 29/12/2004 αφιρνεται προσωρινά ελεύθερος ο συλληφθέντας των γεγονότων, ενώ η τρομοκρατία της αστυνομίας συνεχίζεται. Το ίδιο βράδυ κάποιοι βρισκουν την ευκαιρία να εισβάλλουν στο χώρο του στεκιού και ρίχνοντας βενζίνη σε βιβλία και έντυπα να προκαλέσουν πυρκαγιά.

Η ΦΩΤΙΑ ΚΑΙΕΙ ΜΕΣΑ ΜΑΣ

αυτοδιαχειριζόμενο στέκι άνω-κάτω πατησίων, νάου 75 & κρασό, ηλ. κοιλιάτου

κολουθούνταν από μπάτσους, μιας και κήηκε λίγη ώρα αφότου φύγαμε. Το στέκι επισκευάστηκε άμεσα και ταυτόχρονα κυκλοφορήσαμε μία αφίσα και μια προκήρυξη, που κολλήθηκαν και μοιράστηκαν στην ευρύτερη περιοχή των πατησίων και της κυψέλης, ενημερώνοντας για το γεγονός του εμπρησμού.

Το Φεβρουάριο εκδίδουμε ένα έντυπο με τίτλο "Γιατί πρέπει να μ' αρέσει η ανάπτυξης". Παράλληλα με τα μοιράσματα πετιούνται και τρυκάρικα με την ίδια θεματολογία στις γειτονιές όπου δραστηριοποιείται το στέκι.

κάμερες και έντονη αστυνόμευση στους δρόμους, επαναχαράξη αστικού πεδίου, συρρικνώση των δημόσιων χώρων, αποξένωση, ρουτίνα, καταναλωτικές ανεπιρόξεις

150 νεκροί εργάτες το 2004, 650 από το 2001 εκατοντάδες τραυματίες, "μαύρη" εργασία, στογνή εκμετάλλευση, υπέρογκα κέρδη τ'αφεντικά.

εθνική ανάπτυξη με το αίμα των εργατών, εθνικιστική προπαγάνδα, λεηλασία των βαλκανιάνων, ξενοφοβία ρατσισμός



2005

Το Μάρτιο, με αφορμή τον επαναληπτικό αγώνα ποδοσφαίρου ανάμεσα σε Ελλάδα και Αλβανία, εκδίδουμε αφίσα στα ελληνικά και στα αλβανικά με αντιεθνικιστικό, αντιρατσιστικό περιεχόμενο και ταξικό προσανατολισμό. Παράλληλα, συμμετέχουμε στην πρωτοβουλία "αντεθνική δράση" μαζί με άλλους σύντροφους-ισσες και ομάδες. Η πρωτοβουλία επεξεργάστηκε ένα τετρασέλιδο και πραγματοποιήθηκε διαδήλωση μία μέρα πριν τον αγώνα, χωρίς αφίσα, με αντεθνικό-αντιρατσιστικό περιεχόμενο και με κατεύθυνση από την πλ. κυψέλης προς την πλ. βικτωρίας. Όλες οι κινήσεις έγιναν για να αποτραπεί ένα παρόμοιο γεγονός σαν το πογκρόμ του Σεπτεμβρίου 2004. Το βράδι του αγώνα βρισκόμαστε σε επιφυλακή μην τυχόν και προσπαθήσουν ελλη-νάρες να επιτεθούν σε μετανάστες. Τελικά φασίστες επιτίθενται στην κατάληψη Villa Amalias. Οι φασίστες

πλ. βικτωρίας. Όλες οι κινήσεις έγιναν για να αποτραπεί ένα παρόμοιο γεγονός σαν το πογκρόμ του Σεπτεμβρίου 2004. Το βράδι του αγώνα βρισκόμαστε σε επιφυλακή μην τυχόν και προσπαθήσουν ελλη-νάρες να επιτεθούν σε μετανάστες. Τελικά φασίστες επιτίθενται στην κατάληψη Villa Amalias. Οι φασίστες

δεν παίζουμε μπάλα

Η εθνική ενόπλη ξεκινάει ως ιδεολογία, γρήγορα διασπείρεται σαν πανόπλο και εύκολα γίνεται βαρβαρότητα εναντίον των "άλλων"... των "ξένων". Τα πογκρόμ ενάντια σε αλβανούς μετανάστες μετά τον αγώνα αλβανία-ελλάδα είναι η πιο πρόσφατη απόδειξη της βαρβαρότητας του εθνικισμού.

ΚΑΜΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΑ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΑ ΠΟΓΚΡΟΜ

ΣΕ ΕΘΝΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

αυτοδιαχειριζόμενο στέκι άνω-κάτω πατησίων, νάου 75 & κρασό, ηλ. κοιλιάτου

NUKE LUASJME FUTBOLL

GREKE DHE SHQIPETARE PUNETORE TE BASHKUARE

NE NDESHJET KOMBETARE

αυτοδιαχειριζόμενο στέκι άνω-κάτω πατησίων, νάου 75 & κρασό, ηλ. κοιλιάτου

την πολυτέλεια κάποιιοι από το στέκι να δουλεύουν σαν ηλεκτρολόγοι, τις πιο σύνθετες εργασίες θα τις κάνουν αυτοί που είναι πιο έμπειροι. Βέβαια, αυτό δε σημαίνει ότι όσοι θέλουν να μάθουν δε μπορούν να κάτσουν μαζί τους και να το κάνουν. Αλλά αυτές οι περιπτώσεις είναι λίγες. Λίγους τους ενδιαφέρει πώς θα αλλάξεις ή θα επισκευάσεις μια πρίζα. Για τους περισσότερους το θέμα είναι να γίνει η δουλειά -παρόμοιο φαινόμενο με το πώς “σπίνεται” μια αφίσα. Τη χρήση επικίνδυνων εργαλείων (τροχοί, δισκοπρίονα κλπ) την κάνουν μόνο αυτοί που έχουν εμπειρία και ο λόγος είναι αυτονόητος.

Όποιοι δεν έχουν δουλέψει ποτέ τροχό, δεν υπάρχει περίπτωση να κάνουν εκπαίδευση στο στέκι σε επικίνδυνα για τη σωματική τους ακεραιότητα πράγματα. Σ’ αυτό το πράγμα έχουμε έρθει πολλές φορές σε αντιπαράθεση. Είναι φυσιολογικό κάποιιοι να μην καταλαβαίνουν ότι για να μάθουν να δουλεύουν πχ. κομπρεσέρ, θα πρέπει να το χαλάσουν μαθαίνοντάς το. Και δυστυχώς τα οικονομικά του στεκιού δε σπώνουν τέτοιες πολυτέλειες -αλλιώς δεν θα’χε μείνει εργαλείο για εργαλείο που να δουλεύει. Αυτό δε σημαίνει ότι ο “μάστορας” δε θα φτιάξει λάσπη. Έτσι κι αλλιώς είναι αυτός

που έχει την υποχρέωση να δείξει στους υπόλοιπους τα κρυφά και φανερά “μυστικά” της δουλειάς, είτε αυτή λέγεται υδραυλικά, είτε σοβατίσματα. Απλώς το να αναλαμβάνει ο καθένας μια θέση, άλλος το χαρμάνι, άλλος το κουβάλημα, άλλος το σοβάτισμα, είναι για να γίνεται πιο γρήγορα, πιο σωστά και πιο ακίνδυνα η κάθε εργασία. Για την επικινδυνότητα στο χώρο των εργασιών, επειδή πολλοί το παίρνουν αψηφίστα, οι πιο έμπειροι είναι υποχρεωμένοι να προστατεύουν τους υπόλοιπους. Το πώς σπίνεται μια σκαλωσιά, πώς ανεβαίνεις και πώς στέκεσαι σ’ αυτήν, για πολλούς είναι μια απλή υπόθεση που όμως μπορεί από ανεμελιά και μόνο να προκαλέσει κάποιο σοβαρό ατύχημα. Όχι ότι δεν έχουν γίνει “εργατικά” ατυχήματα στο χώρο του στεκιού, απλά κάθε φορά μαθαίνουμε -και- από τα λάθη μας. Αυτά που καταδικάζουμε στα αφεντικά μας -στυγνή εκμετάλλευση με συνέπεια και τα εργατικά ατυχήματα- δεν θα τα πράττουμε οι ίδιοι από απερισκεψία και μόνο. Τα παραπάνω δεν έρχονται σε αντίθεση με τις αντιεραρχικές σχέσεις που υπάρχουν μεταξύ μας και στη λειτουργία του στεκιού γενικότερα.

Τέλος, για εμάς καμιά δουλειά δεν είναι πιο σημαντική από άλλες. Ο τίτλος του μάστορα και του ειδικευμένου έχει πεθάνει από καιρό και μόνο για πλάκα το αναφέρουμε καμιά φορά. Δηλαδή, το να πει κάποιος ότι δε μπορεί να βοηθήσει για χ ή ψ λόγους στις χειρωνακτικές εργασίες, αλλά να κάτσει να μαγειρέψει σπίτι του για να φέρει να φάνε αυτοί που δουλεύουν, μπορεί να είναι πιο σημαντικό, γιατί πολύ απλά νηστικό αρκούδι δε χορεύει. Όσο για τις οικοδομικές εργασίες του στεκιού, ο χορός καλά κρατεί ακόμα...



RACIZMI
ESHTE
PJELLA E
NACIONALIZMIT

KAMMIA
ANOXH
SHTE
RATISTIKA
POGROM

αποκρούονται από τους καταληψίες και αλληλέγγυους-ες και επεμβαίνουν τα ΜΑΤ, φυσικά με το μέρος των ακροδεξιών. Στην αθήνα, ήδη από τον Φεβρουάριο, μια παρέα νεοναζι απομονώνουν άτομα με μοναδικό κριτήριο την εμφάνιση, τους επιτίθενται και αρκετές φορές μαχαιρώνουν. Όπως και οι άλλες καταλήψεις, έτσι και εμείς βρισκόμαστε σε επιφυλακή. Κατά τη διάρκεια μιας προβολής, την Τετάρτη στις 23/03, η παραπάνω παρέα νεοναζι τη στήνει κοντά στο στέκι. Γίνονται αντιληπτοί και κυνηγούνται.



Τελικά, γλιτώνουν από τον θυμό μας μετά την έγκαιρη επέμβαση της αστυνομίας. Τον Απρίλιο γίνεται οργανωμένη επίθεση νεοναζι με μαχαίρα κατά τη διάρκεια εκδήλωσης στη κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37, με αποτέλεσμα το σοβαρό τραυματισμό συντρόφου.

Το γεγονός αυτό, καθώς και όλες οι προηγούμενες φασιστικές επιθέσεις, οδηγεί στο κάλεσμα κεντρικής αντιφασιστικής πορείας στις 5 Μαΐου, με κατεύθυνση από την πλ. βικτωρίας προς τα προπύλαια και με κεντρικό σύνθημα "ΚΡΑΤΟΣ, ΜΜΕ, ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΟΙ - ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝΕ ΜΑΖΙ". Στην οργάνωση και περιφρούρηση της πορείας συμμετέχει και το στέκι μαζί με πολλές άλλες ομάδες, στέκια και συντρόφους-ισσες. Στη διαδήλωση συμμετείχαν πάνω από 2500 διαδηλωτές.

Το καλοκαίρι πραγματοποιείται άλλη μία τεμπελιάδα.

Κυκλοφορούμε, επίσης, αφίσα με αφορμή το τυφλό χτύπημα στο κέντρο του λονδίνου, την ευθύνη του οποίου αναλαμβάνει η Αλ Κάιντα.

Το Σεπτέμβριο, με αφορμή το νόμο για το ελαστικό ωράριο εργασίας και τη διεύρυνση του ωραρίου λειτουργίας των καταστημάτων, ξεκινάμε μια μίνι καμπάνια.

Είπατε ότι θα βρισκόταν επίθεση στα Λονδίνα, γι' αυτό να φοβά, ότι ποιά να στις κυβερνητικές οκείνες των ηρώωνων και των υπόλοιπων δικτατορ φιλιάτε

Ο ΤΡΟΜΟΣ

Τι ανθρωπότητα έφρασε και σπέρνασαν σκεπασαν όπου στις επίθεση δεν μπορεί να γνωρίζεται. Αυτό που γνωρίζεται είναι ότι ο θάνατος στο τους καταδικασμένοι ανθρωπότητα, από τον Κρατούς της Λονδίνα, από τη Βελγίου της τη Μόσχα... Εξομολογούνται οι λόγοι να ξαναγίνει.

Σε κάθε περίπτωση το αναλόγιο είναι ερώση κέρση οι κέρση, οι μετανοήση, οι νεολογία, οι άνθρωποι... σε όλα τα μέλη και αλλήλων του οχλήστη.

Το σπέρνασαν έφρασε και σπέρνασαν σκεπασαν όπου στις επίθεση δεν μπορεί να γνωρίζεται. Αυτό που γνωρίζεται είναι ότι ο θάνατος στο τους καταδικασμένοι ανθρωπότητα, από τον Κρατούς της Λονδίνα, από τη Βελγίου της τη Μόσχα... Εξομολογούνται οι λόγοι να ξαναγίνει.

Σε κάθε περίπτωση το αναλόγιο είναι ερώση κέρση οι κέρση, οι μετανοήση, οι νεολογία, οι άνθρωποι... σε όλα τα μέλη και αλλήλων του οχλήστη.

ΓΙΑ ΤΗ ΣΦΕΡΑ ΤΩΝ ΕΙΜΑΖΕ ΟΛΟΙ ΥΠΟΠΤΟΙ.

ΟΣΟ ΔΕΝ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΣΤΟΝ ΟΘΟΟ ΠΟΥ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΟΣΟ ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ ΘΑ ΜΕΤΑΤΡΕΠΟΝΤΑΙ ΣΕ ΦΥΛΑΚΕΣ

Αυτοδημιουργία στην Κοινωνία παρέρωσ και 75 & κέρση, ολ. 1000000000

το κράτος τους πατρονάει

ΟΠΣΙ ΤΟΤΕ... επικυβερνήτης, θεσπίζει, γίνω, κυριαρχοφιλής διαούλιν και ατελείωτος εν υακρά ανθρωπότητα.

η εθνική ενότητα τους τρέφει

ΕΤΣΙ ΚΑΙ ΤΟΡΑ... παραρτημένα πειράματα, εξομολογείται μιας αλκοολικής εξομολογείται 2004, αλκοολική, μετανοήση παρέρωσ της 4ης καταδικασμένοι κοιτάζω του γύρω, παραρτημένα με τις πάσης των μέσων, ενισθάνω σε μετανοήση, κοινωνικοπολιτικές πάσης και οι άλλος αντιστάσεις.

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΟΥΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΠΟΡΕΙΑ

Πέμπτη 19 Μαΐου
 6.00 μμ - Πλ. Βικτωρίας

Το ζήτημα της εργασίας

Το ζήτημα της εργασίας είναι ένα θέμα που απασχολεί συνεχώς τη συνέλευση του άνω-κάτω. Αρχικά, λόγω βιωματών, μιας και οι περισσότεροι/ες δουλεύουμε για να τη βγάζουμε και έπειτα λόγω της κεντρικότητας που έχει για μας η εργασία και κατ' επέκταση οι ταξικές σχέσεις στην κοινωνία που ζούμε.

Η κοινωνία που ζούμε είναι ταξική και εμείς τουλάχιστον δεν κλείνουμε τα μάτια σ' αυτό. Από τις απαρχές του καπιταλισμού η σύγκρουση αφεντικών-εργατών είναι κεντρικό ζήτημα. Από την ταξική σχέση εκμετάλλευσης, δηλαδή τη δουλειά, παράγονται μια χιονοστιβάδα καταναγκασμών, ρόλων, αλλοτριώσεων, διαχωρισμών στην κοινωνία. Ο καταμερισμός της εργασίας αποτυπώνεται πάνω στην οργάνωση της κοινωνίας και αντίστροφα η κοινωνία οργανώνεται σύμφωνα με τις ανάγκες του κεφαλαίου. Οι ιδεολογίες των αφεντικών, που είναι κυρίαρχες στη κοινωνία, στοχεύουν στην καλή λειτουργία της καπιταλιστικής μηχανής και στη ρύθμιση ή απορρόφηση ταξικών/κοινωνικών αντιθέσεων ή ακόμα και συγκρούσεων. Άλλοτε λειτουργούν αποπροσανατολιστικά παράγοντας πλαστούς διαχωρισμούς: νέος-παλιός, γυναίκα-άντρας, "ξένος"-ντόπιος, εργάτης-υπάλληλος, και άλλοτε μοιράζουν ταυτότητες μέσα από την κατανάλωση προϊόντων, εθνικών ιδεωδών, ομάδων κλπ. Σε κάθε περίπτωση, το ζητούμενο για τον καπιταλισμό βρίσκεται στη συσσώρευση και στην κερδοφορία του κεφαλαίου μέσα σε καθεστώς κοινωνικοταξικής ειρήνης.

Μέσα από τα έντεκα χρόνια της λειτουργίας του στεκιού δεν μπορούμε να πούμε ότι έχουμε συνολική άποψη για όλα τα ζητήματα που πηγάζουν από τη διαδικασία της παραγωγής, έχουμε μιλήσει όμως για αρκετά επιμέρους. Στην Ελλάδα παρατηρήσαμε μια αύξηση του τριτογενή τομέα των υπηρεσιών, παράλληλα με την εμφάνιση και σταδιακή επικράτηση της ιδεολογίας του lifestyle (γρήγορος πλουτισμός, σημασία του φαίνεσθαι, απληστία, κατανάλωση προϊόντων, φετιχοποίηση προϊόντων κλπ). Τα αφεντικά στον τριτογενή τομέα (γραφεία, δημόσιες υπηρεσίες, μικρά μαγαζιά ή πολυκαταστήματα κλπ) προσπάθησαν να εξωραίσουν την εργασία και να την ταυτίσουν με τη δημιουργία. Να διαμορφώσουν το εργασιακό περιβάλλον, με τέτοιο τρόπο, που να γίνεται οικείο και αρεστό από τους εργαζόμενους και να απέχει πολύ από το βρόμικο και μισητό περιβάλλον των βιοτεχνιών, εργοστασίων κλπ. Για μας φυσικά, ο τριτογενής τομέας είναι ακόμα ένα πεδίο εκμετάλλευσης, όπου κυριαρχούν η καταπάτηση των κεκτημένων, οι απλήρωτες υπερω-



Ο ΑΓΩΝΑΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ
ΕΤΙΣ ΚΑΜΕΡΕΣ
ΕΙΝΑΙ ΣΤΙΓΜΗ ΤΟΥ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ-ΤΑΞΙΚΟΥ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ.

Οι κάμερες δεν ήταν να αντικαταστήσουν τους παραδοσιακούς ρεμπέτες. Ήταν για να αναφέρουν στα έργα τους, αλλά και να αποεικονίζουν το υλικό και ψυχολογικό εργαλείο του βόρρατος της "αφεντικής", την κεντρική θέση της ταξικής αντανάγκης της 19ης.

Είπα υλικό εργαλείο γιατί έτσι εντείνεται ο παντοειδής έλεγχος σκέψης, του μυαλού, σε συμπεριφορές και πράξεις, που πηδάνουν το ανθρώπινο σπέρμα των αφεντικών, αλλά και σε όλα τα κινήματα.

Είπα ψυχολογικό εργαλείο γιατί στοχεύει οργάνως στο σπέρμα ότι "εμείς οι άλλοι - εν δράσει - υμνοί", γι' αυτό και μας αρέσει να παρακολουθούμε φίλους. Από τέτοια στοιχεία στη βάση αριστών οπικών που η λειτουργία των κάμερων μπορεί να αποτρέψει.

Όσο αυξάνεται ο έλεγχος πάνω στην καθημερινότητά μας, τόσο ποινικοποιείται συμπεριφορές που πριν θεωρούνταν "αθώες".

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΠΟΡΕΙΑ
Πλ. Μοναστηρακίου
σάββατο 26/11, 11πμ

αυτοανακαταρτιζόμενο στέκι άνω-κάτω μαρξιστών

...για τους νέους αντεργατικούς νόμους

Ημερήσια κέρδη: 1000 ευρώ
 Κόστος: 1000 ευρώ
 Κερδίζουν όλοι που τους θέλει

Αντεργατικοί νόμοι που θα αυξήσουν το μισθό και θα μειώσουν το χρόνο εργασίας...

**Κόστος: 1000 ευρώ
 Κερδίζουν όλοι που τους θέλει
 "εργατικό όραμα"**

Δεν είναι αρκετό να τα ξανα-κατακτήσουμε, πρέπει και να επιτεθούμε!

**ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ
 ελαστικό
 ωράριο;**

Με αυτό που...
 ...να επιτεθούμε στα σχέδιά τους αυλαγικά και αυτοοργανωμένα

ΟΙ ΛΕΥΘΟΣΙΕΣ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

ΟΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΟΣΟ ΕΜΕΙΣ ΣΙΩΠΟΥΜΕ

...να επιτεθούμε στα σχέδιά τους αυλαγικά και αυτοοργανωμένα

Αν σ'αρέσει να ψωνίζεις μέχρι τις 12 το βράδυ...

...ετοιμάσου να σχολάς στις 11!

Τα σφηνικά προδοσιού: Μην αφήσετε τον εργαζόμενο, αμέριον τον καταναλωτή

**ΣΥΝΤΡΑΧΗ ΣΤΑ 19
 ΣΤΡΑΤΗΓΕΥΑ ΣΤΑ 100**

Ανακαλύψτε τις αρχές, ανακαλύψτε τους νόμους και κινήστε, να οργανωθείτε, να συζητήσετε, να συλλογιστείτε, να συζητήσετε, να συλλογιστείτε, να συζητήσετε, να συλλογιστείτε...

Εάν μας αρέσει να δουλεύουμε και 8 ώρες είναι ήδη πολλές

ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

Τον ίδιο μήνα φιλοξενούμε εκδήλωση, όπου προβάλλονται βίντεο από δράσεις ενάντια στο τείχος που χτίζει το ισραηλινό κράτος και ακολουθεί συζήτηση-ενημέρωση από συντρόφισσα από το ισραήλ, η οποία συμμετέχει στους αναρχικούς-ές ενάντια στο τείχος.

Επίσης τον ίδιο μήνα, μπάτσοι με υπερσύγχρονο εξοπλισμό, εισβάλλουν ζημερώματα στο σπίτι συντρόφων, που κάποιοι είναι και μέλη του στεκιού, με πρόσχημα πληροφορίες για την ύπαρξη όπλων κλπ. Φυσικά, όχι μόνο δεν βρίσκουν τίποτα, αλλά φεύγουν με το "κεφάλι σκυμμένο", αντιλαμβανόμενοι την μεγαλειώδη γκάφα που έκαναν. Με αυτή την αφορμή κυκλοφορούμε αφίσα, μαζί με άλλους συντρόφους-ισσες που δημοσιοποιεί την εισβολή στο σπίτι.



τρομοκράτες είστε και φαίνεστε

Στις 27/09/05 ολόκληρη η κατανομή των τρομοκρατικών κύκλων συζητάει τις αιτίες των τρομοκρατικών ενεργειών που αναπτύσσονται στα κοινωνικοπολιτικά μας περιβάλλοντα...

Αφίσα που αναφέρεται στην τρομοκρατία και στην κοινωνία...

Να σταματήσει το ισραηλινό τείχος του απαρχαίνι!

Η indifada μας χρειάζεται όλους.

Το ισραήλ χτίζει τείχος 800χλμ μήκος και 8 μέτρα ύψος στην παλαιστινιακή γη, αρπάζοντας τη γη και το νερό, απαγορεύοντας την ελεύθερη μετακίνηση, χρησιμοποιώντας μαζικά βία και στρατιωτικές δυνάμεις ενάντια στους παλαιστίνιους.

εκδήλωση τρίτη 20/09/05, 8:00μμ

βίντεο, συζήτηση - ενημέρωση από μέλος της ομάδας "αναρχικοί ενάντια στο τείχος"

★ στο χώρο του αυτοδιοικητιζόμενου στεκιού άνω-κάτω πατηνιά, ν.άου 75 & κροσσά, πλ. καλίσταου

στην επιτήρηση, που ξεκινάει από το μοναστηράκι και καταλήγει στην πλ. βικτωρίας.

Το Δεκέμβριο εκδίδουμε έντυπο με αφορμή τις εξεγέρσεις στα γκέτο σε διάφορες πόλεις της γαλλίας.

ΣΤΑ ΙΣΙΔΙΑ

Η επανάσταση δε θα παίξει στα δελτία των 8

be televised

8

Αφίσα που αναφέρεται στην επανάσταση και στην τηλεόραση...

ρίες και όλοι οι διαχωρισμοί που περιγράφηκαν παραπάνω. Επιπλέον, πολλοί εργαζόμενοι, έχοντας φάει την παραμύθη των αφεντικών, αισθάνονται ότι δεν παράγουν αλλά δημιουργούν στο χρόνο εργασίας τους. Η έλευση των μεταναστών και η ανάπτυξη του ντόπιου καπιταλισμού πάνω στη λεηλασία τους είναι ένα ζήτημα που μας απασχολεί διαρκώς. Ειδικότερα οι αγροτικές εργασίες, η εργασία στο σπίτι (οικιακές βοηθοί) και τα “μεγάλα” κατασκευαστικά έργα διεκπεραιώνονται από την εργασία των μεταναστών και πολλές φορές χτίζονται στην κυριολεξία με το αίμα τους. Μέσα από την εργασία των μεταναστών αναφερθήκαμε στην ανασφάλιστη, ανειδίκευτη εργασία που πάνω της βασίζονται όλα τα εθνικά οικονομικά “θαύματα”.

Έχουμε παρέμβει μόνοι μας ή σε συνεργασία με άλλους συντρόφους σε περιπτώσεις που εργάτες έχουν χάσει τη ζωή τους πάνω στη δουλειά. Τα εργατικά “ατυχήματα” θεωρούμε ότι είναι δολοφονίες των αφεντικών. Είτε λόγω εντατικοποίησης της παραγωγής, είτε λόγω λειψών μέτρων ασφαλείας που μειώνουν το κόστος του έργου, εργάτες δολοφονούνται ή μένουν σακατεμένοι για το υπόλοιπο της ζωής τους. Μέσα από τα λόγια μας και τις πράξεις μας δεν ζητάμε έναν καπιταλισμό πιο “ανθρώπινο” όπου όλοι θα έχουν ίσα δικαιώματα αλλά και υποχρεώσεις στην εργασία. Αντιθέτως αγωνιζόμαστε για το τέλος της μισθωτής σκλαβιάς και τη κατάργηση της βαρβαρότητας που πηγάζει από το σύστημα παραγωγής. Μιλάμε για την άρνηση της εργασίας μέσω της λούφας και του σαμποτάζ -ποτέ σε βάρος των συναδέλφων- και για την αυτοοργάνωση στους χώρους της δουλειάς. Η αυτοοργάνωση έξω από κόμματα και κομματικές παρατάξεις-συνδικάτα μπορεί να συνθέσει τις αντιστάσεις και να διεκδικήσει από τα αφεντικά κομμάτι από αυτά που μας κλέβουν καθημερινά.

Έχουμε σταθεί και στεκόμαστε αλληλέγγυοι σε αγώνες εργαζομένων που έχουν αυτά τα ανταγωνιστικά χαρακτηριστικά απέναντι στα αφεντικά και θεωρούμε ότι προσθέτουν ένα λιθαράκι στον καθημερινό ταξικό πόλεμο, γι’ αυτό είναι πολύ σημαντικοί. Στη διάρκεια της ύπαρξής μας έχουμε παρέμβει στο ζήτημα της εργασίας μέσα από προκηρύξεις, εφημερίδες τοίχου, αφίσες, εκδηλώσεις, προβολές ταινιών. Μαζί με άλλους συντρόφους έχουμε δημοσιοποιήσει εργατικά «ατυχήματα», κινούμενοι εκθρικά απέναντι στα αφεντικά και τις εταιρείες που τα προκαλούν. Έχουμε οργανώσει πορείες στη γειτονιά και συνδιοργανώσει με άλλες συλλογικότητες κεντρικές πορείες για το ζήτημα της εργασίας. Τέλος, με αφορμή τον νόμο για το ελαστικό ωράριο, συμμετείχαμε σε δράσεις εργατικών ομάδων, όπως μαζικά μοιράσματα προκηρύξεων, κλεισίματα σούπερ-μάρκετ, μικροφωνικές, πορείες κλπ.



Στις 4/9/2004 μετά τον ποδοσφαιρικό αγώνα Ελλάδας-Αλβανίας ακολούθησε **πογκρόμ** σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας ενάντια σε αλβανούς μεταναστές. Ως αποτέλεσμα ήρθαν τον τραυματισμό 300 και πλέον ατόμων και σύρραση τουλάχιστον με τα επίσημα στοιχεία ένα νεκρό στην Ζάκυνθο, το Γραμμόζ Παλούσι, μοχημαμένο από τον **Παναγιώτη Κλάδη - Σάββα**.

Ο δολοφόνος επικαλείται για την υπερέσθησή του, “φυχικά προβλήματα”. Η “τρέλα” του Η.Κ. Σάββα, έγινε το εύκολο άλλοθι τόσο για τα ΜΜΕ, όσο και για ένα μεγάλο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, ώστε να υποβαθμιστεί ένας και ‘ουσιών **ρατσιστικός φόνος**. Δεν είναι “τρέλας”, δεν είναι ο μόνος.



ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΕ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Συγκέντρωση στο δικαστικό μέγαρο Πάτρως παρασκευή 5/5, ώρα 9:00 π.μ

Αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Άνω-Κότυ Πατρώων



2006

Το Φεβρουάριο δημιουργείται το "Πανελλαδικό Συντονιστικό αναρχικών-αντιεξουσιαστών για την αλληλεγγύη σε μετανάστες και πρόσφυγες", έπειτα από πρωτοβουλία των "αναρχικών από τις δυτικές συνοικίες της αθήνας". Συμμετέχουμε και εμείς και στα

πλαίσια του συντονιστικού συνδιοργανώνουμε δύο πορείες, τον Ιούνιο στα χανιά και το Δεκέμβριο στο κέντρο κράτησης μεταναστών της πέτρου ράλλη.

Το Μάρτιο εκδίδουμε ένα έντυπο για τα σχολεία, το «8:15» και μια αφίσα για τη δανειστική βιβλιοθήκη του στεκιού.



Το Μάη εκδίδουμε αφίσα που καλεί σε συγκέντρωση στα δικαστήρια της πάτρας στις 5/05, όπου δικάζεται ο Παναγιώτης Κλαδής-Βιφίτας, δολοφόνος του αλβανού μετανάστη Γκράμος Παλούσι. Η δολοφονία αυτή έγινε στη ζάκυνθο στις 4 Σεπτέμβρη 2004, ημέρα του πανελλαδικού πογκρόμ ενάντια στους αλβανούς μετανάστες. Μαζί καλούνε και ομάδες από την πάτρα.

Τελικώς ο βιφίτας, παρ' όλα τα λεφτά που πληρώνει και την τρομοκρατία που ασκεί σε μάρτυρες κατηγορίας, καταδικάζεται σε ισόβια μιάς και δεν του αναγνωρίζεται κανένα ελαφρυντικό. Η παρουσία των διαδηλωτών στα δικαστήρια της πάτρας με πανό, συνθήματα και τρικιάκια, "χρωματίζει" τη δίκη πολιτικά, αναδεικνύοντας το ρατσισμό του Κλαδή-Βιφίτα και δίνοντας θάρρος και κουράγιο σε ένα μάρτυρα κατηγορίας να καταθέσει την αλήθεια για τα γεγονότα και να μην φοβηθεί την τρομοκρατία που ασκούσε η οικογένεια του δολοφόνου.

Τον Ιούνιο πραγματοποιείται στο στέκι εκδήλωση από πρωτοβουλία ατόμων του άνω-κάτω, με θέμα "ταξικοί αγώνες στη μεταπολίτευση (α' μέρος: 1974-1977)". Εκδίδεται σχετική μπροσούρα και στο χώρο της εκδήλωσης παρουσιάζεται έντυπο υλικό της περιόδου. Ακόμα, εκδίδεται ένα ακόμα τεύχος του «ΣΤΑ ΙΣΙΑ» και τον Ιούλιο διοργανώνεται η 7η τεμπελιάδα.



Η διαδρομή που συνδέει τους αγώνες του παρελθόντος με αυτούς που θα ξεπεράσουν στο μέλλον, είναι η διαδρομή της νίκης μας. Όσο πιο ζωντανά είναι η μνήμη μας τόσο πιο εύκολα ανανεώνεται είναι η διαδρομή αυτή. Οφείλουμε να φωτισουμε τις στιγμές της αυτοοργάνωσης, της αλληλεγγύης, των συγκρούσεων, τις νίκες και τις ήττες του ραζικού ανταγωνιστικού κινήματος της μεταπολίτευσης.

Ενάντια -στη σιωπή που επιβάλλουν τ'αφεντικά. -στην πλαστογράφηση από τα κόμματα.

Για το χτίσιμο των αγώνων του μέλλοντος.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ 1974-1976: Οι ταξικοί αγώνες στο προσκήνιο. Πρόβλεψη video-φωτογραφικό υλικό-προκαρξίξες Πέμπτη 15 Ιούνη. 20:30 στο αυτοανακαταρμένο στέκι Αλληλ. Κάτω Πατησίων. Νέοστον 75 και Κηροστον, απ. Καλλιστράου κεντροκάθε στο το αυτοανακαταρμένο στέκι Αλληλ. Κάτω Πατησίων



Το στέκι και οι μετανάστες

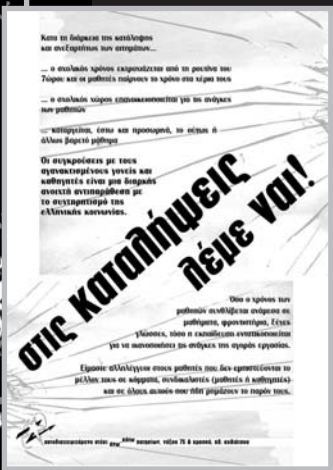
Το 1996 στα πατήσια είχε ήδη ξεκαθαριστεί η σημερινή εικόνα της περιοχής. Ήταν για πολλές δεκαετίες μια αποθήκη εργατικού δυναμικού και μόνο τα ρετιρέ πρόδιδαν τα περασμένα μεγαλεία της γειτονιάς: Ξεπεσμένοι αστοί που μέσα στη δίνη της αντιπαροχής μετέτρεψαν τις περιποποιημένες μονοκατοικίες τους σε φτηνές, ασφυκτικές πολυκατοικίες και σε αντάλλαγμα τους έμεινε να αγναντεύουν τις κεραιές από ψηλά. Πιο κάτω από αυτούς, οι οικογένειες των υπαλλήλων και των εργατών, που όμως είχαν αρχίσει να μετακομίζουν πιο βόρεια, αναζητώντας κοινωνική καταξίωση και “καθαρό αέρα”. Τα φτηνά υπόγεια και οι πρώτοι όροφοι των πολυκατοικιών δεν άδειασαν όμως, συνέχισαν να στεγάζουν εργάτες, τώρα πια μετανάστες από άλλες χώρες. Ο διάχυτος κοινωνικός ρατσισμός δεν έμεινε έξω και από αυτή τη γειτονιά. Στις πλατείες, στα μαγαζιά, στα τρόλεϊ, στις προσπάθειες των μεταναστών για ενοικίαση σπιτιού, στα σχολεία. Οι άνθρωποι που συμμετείχαμε στη λειτουργία του στεκιού, έχοντας μάθει να αναγνωρίζουμε και να πολεμάμε το ρατσισμό στο πρόσωπο των “καθαρόαιμων” καραφλών, μόνο αδιάφοροι δεν μπορούσαμε να μείνουμε απέναντι στις επιθέσεις που δέχονταν οι μετανάστες. Επιθέσεις που την περίοδο 1996-1999 έπαιρναν τρομακτικές διαστάσεις. Ήταν η περίοδος που μετανάστες δολοφονούνταν για ένα καρπούζι, ένα σακί πατάτες ή από τους συστηματικούς “εξοστρακισμούς” σφαιρών των ελλήνων στρατιωτών και συνοριοφυλάκων. Οι “επιχειρήσεις - σκούπα” ενάντια στους μετανάστες είχαν πάντα τα πατήσια στην ημερήσιά τους διάταξη, στις πλατείες που σύχναζαν και στις διαδρομές

από και προς τη δουλειά τους.

Η συνέλευση του στεκιού, μέσω και της συμμετοχής των μελών της σε ευρύτερες συλλογικότητες και με τη συμμετοχή μεταναστών σε αυτή, προσπάθησε να αναδείξει την ταξική διάσταση της μετανάστευσης και να πολεμήσει τον καθημερινό, δολοφονικό πλέον, ρατσισμό μέσα στα χωροταξικά όρια δράσης της, αλλά και έξω από αυτά. Τα μέλη του στεκιού συμμετείχαμε στην πορεία που πραγματοποιήθηκε στην κόρινθο από αθηναϊκές συλλογικότητες μετά την εκτέλεση δύο αλβανών μεταναστών και την επικρότησή της από την τοπική κοινωνία και συνδιοργανώσαμε πορεία ενάντια στον κανιβαλικό λόγο των ΜΜΕ, που κατέληξε στην ΕΣΗΕΑ (1998).

Η συνέλευση οργάνωσε τρεις προπαγανδιστικές πορείες αλληλεγγύης στους μετανάστες στα πατήσια και μία στην κυψέλη (2000-2001), κάλεσε σε πορεία για την εν ψυχρώ δολοφονία αλβανού μετανάστη από μπάτσο στην πλατεία αμερικής (2002), οργάνωσε δύο πορείες (πατήσια, κυψέλη) μετά το πογκρόμ ενάντια στους αλβανούς μετανάστες το Σεπτέμβρη 2004, που ακολούθησε τον ποδοσφαιρικό αγώνα αλβανία-ελλάδα και προσπάθησε μαζί με άλλες συλλογικότητες και συντρόφους να προλάβει πιθανή επανάληψη του πογκρόμ το Μάρτη του 2005.

Ο λόγος που άρθρωσε η συνέλευση του στεκιού και τον προπαγάνδισε μέσα από πορείες, συγκεντρώσεις, αφισοκολλήσεις και μοιράσματα σε πλατείες και στο δρόμο θα μπορούσε να συνοψιστεί στα παρακάτω αποσπάσματα από προκηρύξεις που μοιράστηκαν: Ο ρατσισμός, κοινωνικός ή φυλετικός, δεν είναι ο πολιτισμός των ηλίθιων,



Τέλη Σεπτεμβρίου και ενώ η κατάληψη "Santa Barbara" στα πατήσια κλείνει ένα χρόνο ζωής, εκκενώνεται παράνομα και κατεδαφίζεται άμεσα από τον ιδιοκτήτη-μεγαλοεργολάβο, παρουσία αστυνομικών δυνάμεων.

Την ίδια μέρα της εκκένωσης πραγματοποιείται πορεία από το σταθμό ηλεκτρικού της αγ. βαρβάρας προς στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής.

Στη συνέχεια, μαζί με άλλες καταλήψεις, διοργανώνουμε πορεία από την πλ. αμερικής προς την γκρεμισμένη κατάληψη στις 30 Νοεμβρίου.

Παράλληλα κυκλοφορούμε και άλλη αφίσα από κοινού με καταλήψεις από τα πατήσια, που πληροφορεί για το γεγονός της εκκένωσης.

Τον Οκτώβριο εκδίδονται δύο αφίσες: η μία με θέμα τις μαθητικές καταλήψεις και η άλλη ενάντια στις σχολικές παρελάσεις.

Επίσης συνδιοργανώνουμε και παρευρισκόμαστε σε συγκεντρωση στα δικαστήρια της θήβας, όπου δικάζεται νεοναζί ο οποίος είχε μαχαιρώσει και τραυματίσει πολύ σοβαρά δύο νεαρούς το Σεπτέμβρη και ο οποίος συνελλήφθη λίγο αργότερα. Στα δικαστήρια παρευρέθησαν και άλλοι νεοναζί που αντιμετωπίστηκαν αναλόγως.



Στα τέλη του 2006 μπήκαμε στην διαδικασία για τη δημιουργία βιβλιοθήκης και κουζίνας σε χώρους του στεκιού που για χρόνια παραμένουν αχρησιμοποίητοι και άδεια. Η αντικειμενική κατάσταση των χώρων είναι άσχημη, αφού το ένα δωμάτιο δεν έχει σκεπή και πάτωμα και τα ντουβάρια του στέκονται "από συνήθεια". Οι εργασίες πραγματοποιούνται μόνο τα

αλλά ιδεολογία των νικητών, των αφεντικών. Ο ρατσισμός υποτιμάει εργατική δύναμη, σώματα, μυαλά και ζωές. Ξεπερνάει τις βλακώφατσες με τους αγκυλωτούς σταυρούς και τις ελληνικές σημαίες στα μπουφάν και διαχέεται στον κοινωνικό ιστό. Δημιουργεί τους “άλλους” και δίνει το άλλοθι για τον κανιβαλισμό, αφού οι “άλλοι” είναι λίγο πιο κάτω από άνθρωποι και κατασκευάζει ταυτότητες: εγκληματίες, απείθαρκοι, τεμπέληδες, σίγουρα όχι εργάτες και όχι ισότιμοι, ώστε αυτοί να παθαίνουν ό,τι τους αξίζει.

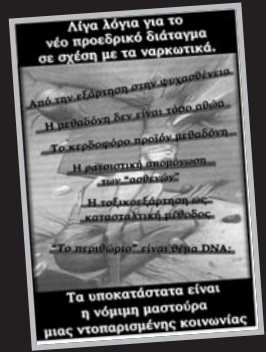
“Οι έλληνες δεν είναι ρατσιστές”. Αλλά θεωρούν σχεδόν δικαίωμά τους να έχουν μια φιλιππινέζα στο σπίτι, ένα ρουμάνο στο γιαπί, έναν αλβανό στο χωράφι να τους δουλεύουν σχεδόν τσάμπα. Να λένε με μεγάλη ευκολία πόσο κακοί είναι οι μετανάστες κι οι αλλόθρησκοι ή πόσο μεγάλη δυστυχία ή κατάρρα είναι να ανήκεις σε αυτούς. Έχοντας στο πίσω μέρος του κεφαλιού τους ότι είναι βολικότερο να είσαι με τους “νικητές”, παρά να παλεύεις μαζί με τους πητημένους. Καλύτερα με τους “λευκούς”, παρά με τους “μαύρους”. Οι ρατσιστικές ιδεολογίες είναι κομμάτι της κοινωνίας γιατί πολύ απλά με τη βοήθειά τους και όχι μόνο, αρκετοί γέμισαν και γεμίζουν τις τσέπες τους, πολλοί έγιναν αφεντικά και “ανέβηκαν”. Τα ρατσιστικά συμπλέγματα οπλίζουν τα χέρια δολοφόνων: χθες στο όνομα της ιδιοκτησίας (ή για ένα σακί πατάτες...), σήμερα στο όνομα του αθλητικού ιδεώδους (ή για ένα χαμένο παιχνίδι...) αύριο...; Στοχεύοντας, κυρίως, στην περισσότερη και όλο και πιο στυγνή εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης των μεταναστών, καθώς και στη συνεχιζόμενη και βίαιη υποτίμησή τους, που φτάνει έως την απαξίωση των ζωών τους. Όσοι περισσεύουν τώρα, μετά το πέρας των “μεγάλων έργων” και της ολυμπιάδας, είτε θα βρεθούν στο κώμα, είτε στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, είτε θα απελαθούν βίαια από τη χώρα.

Η ιστορία ξεκινά στις αρχές της δεκαετίας του 90. Τότε, με την είσοδο των μεταναστών από την αλβανία, οι έλληνες τους υποδέχτηκαν με ξυλοδαρμούς, δολοφονίες και απελάσεις μέσα σε ένα γενικότερο πνεύμα ρατσισμού, υποτίμησης και εκμετάλλευσης. Αρκετές φορές ολόκληρα χωριά πήραν το νόμο στα χέρια τους εξαπολύοντας επιθέσεις με ασήμαντες αφορμές ή επικρότησαν όσους δολοφονούσαν μετανάστες. Εύκολα ενοχο-



Σάββατα, μιας και οι περισσότεροι-ες δουλεύουμε τις καθημερινές. Τα έργα συνεχίζονται ακόμη, κινούμενα με "ολυμπιακούς ρυθμούς".

Τέλος του 2006 δημιουργείται μια πρωτοβουλία ατόμων μέσα, αλλά και εκτός της συνέλευσης του άνω-κάτω, για το ζήτημα των ναρκωτικών και της απεξάρτησης. Η ομάδα αυτή εστίασε κυρίως στο προεδρικό διάταγμα του 2006 για την απεξάρτηση που ανοίγει το δρόμο για την ιδιωτικοποίησή της, αλλά και για την ιατρικοποίησή της. Εκδίδεται ένα βσέλιδο έντυπο και μια αφίσα αρχές Μάρτη.



Το κράτος ορίζει την τοξικοεξάρτηση, ως χρόνια, υποτροπιάζουσα και αυτοτροφοδοτούμενη νόσο, προωθώντας τα αντιστοίχα νοσηρώσεις. Η διάπιση του τοξικοεξαρτημένου ως ασθενή και η ιατρικοποίησή του κοινωνικά φαινόμενά της εξάρτησης ανοίγει το δρόμο για:

Το μέσο κληρονομητέο. Οδοντία και εξαγωγή δοντιών και δοντοπρωτόκολλο. Μία από τις αιτίες είναι η εξασθένιση της ΕΕ μερικούς αιώνες διαδοχικά εκκλιμένη (για το 2005, για πρώτη φορά, γράφει 146, έναν 76,6%). Η μελέτη της κατανομητικής επίδρασης, από παρόμοιο του ΕΣΥ.

Το περιβάλλον άμεσο κίνησης "αυτοδύναμη" που διατηρείται από το κράτος και τον κοινωνικό χώρο. Αναζητούμε παράλληλα και τον κοινωνικό χώρο "υπερκοινωνία" να οργανωθεί, παρά τη συνθήκη. Τον συνδυασμό των παλιών ανακωστήσεων "αυτοδύναμη" οργανώσεων.

Ποιους βολεύει η θεώρηση του τοξικοεξαρτημένου ως ασθενή και η κορήπιση μεθαδόνης;



Τα φαρμακοβιομηχανίες, που θα κερδίσουν από τους τοξικοεξαρτημένους. Συναίσθημα που ανεξέλεγκτο από κυβερνητικό πλαίσιο ως κλάση. Το κράτος, που θα αποκομίσει από την παραγωγή και το διάλυση μεθαδόνης, με κάποιο τρόπο να γίνει ανεπαρκής προσηλωτική των βασισμένων.

Το κράτος και η φαρμακία, που διατηρούν, με το παλιό διάταγμα, τα κοινωνικά εδάφη, κατασκευάζοντας ανθρωπίνως αντικείμενα, στο ούριο και την αγορά, απώλειες και αντίδοτο στην επιβεβαιωμένη κοινωνική κατάσταση.

ΤΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΑ ΕΙΝΑΙ Η ΝΟΜΙΜΗ ΜΑΣΤΟΥΡΑ ΜΙΑΣ ΝΤΟΠΑΡΙΣΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Συμπέρασμα, κεντρού και το αποκαταστάσει: ένα «άλλο κλάση»-Μία 74 κλάση, το Κλάση

τανάστευση. Επικεντρώνουμε κυρίως στη γυναίκα μετανάστρια και στα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Την ίδια περίοδο, ξεκινάει η αλλαγή των υπογείων καλωδίων στη γειτονιά από τη ΔΕΗ. Εντοπίζεται το σημείο από όπου απαλλοτριώνουμε ρεύμα για τις ανάγκες του στεκιού και το ρεύμα κόβεται. Μετά από τρεις εβδομάδες, και ενώ η ΔΕΗ έχει σχεδόν τελειώσει τις εργασίες, επιχειρούμε να συνδέσουμε το ρεύμα υπογείως στο πεζοδρόμιο μπροστά από την κατάληψη. Ειδοποιείται η ΔΕΗ και η αστυνομία από ρουφιανιά γείτονα και την ώρα που τελειώνει η σύνδεση έρχεται συνεργείο της ΔΕΗ. Από την πλευρά μας, ενημερώνουμε συντρόφους-ισσες για επικείμενη επίσκεψη μπάτσων και συγκεντρώνεται εγκαίρως κόσμος στο στέκι. Τελικά η ΔΕΗ κόβει το ρεύμα σε όλο το τετραγώνου και οι μπάτσοι δεν εμφανίζονται. Την επόμενη μέρα, συνεργείο της ΔΕΗ σκάβει στο σημείο που είχαμε κάνει τη σύνδεση και μας αποσυνδέουν τα καλώδια. Εκτοτε λειτουργούμε με γεννήτρια.

Κυριακή 16 Απρίλη βρίσκεται κρεμασμένος στο κρατητήριο του αστυνομικού τμήματος ιλίου (νέα λιοσία) ο νεαρός μετανάστης από την αλβανία Λεωνίδα Καλτσάς. Οι μπάτσοι βαπτίζουν τη δολοφονία αυτοκτονία, αποποιούμενοι τις ευθύνες τους. Ο "θερσίτης", η κατάληψη "san fan" και οι "αναρχικοί-ες από τις δυτικές συνοικίες της αθήνας" καλούν σε συγκέντρωση στην κεντρική πλατεία των νέων λιοσίων και σε πορεία προς το τμήμα, την Παρασκευή 20 Απρίλη. Στην πορεία των περίπου 300 ατόμων παρευρίσκονται και αρκετοί φίλοι του Λεωνίδα. Η πορεία επιτίθεται με πέτρες και μπογιές στο Α.Τ., που βρίσκονται παρατεταγμένες ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις και επιστρέφει στη πλατεία της συγκέντρωσης, όπου και διαλύεται. Έπειτα από λίγες ημέρες εκδίδουμε και αφισοκολλούμε στην περιοχή των πατησίων το "ανάμεσα στις γραμμές", όπου δημοσιοποιούμε το παραπάνω γεγονός.

ποιήθηκε ποινικά και ηθικά ένας ολόκληρος λαός, ενώ ακόμα πιο εύκολα αποενοχοποιήθηκε η βαρβαρότητα απέναντί του. Με τη σειρά του το ελληνικό κράτος σιγοντάριζε και συμπλήρωνε με σκούπες, απελάσεις και στρατόπεδα συγκέντρωσης. Ο καπιταλισμός βασίζεται πρώτα απ' όλα στην υποτίμηση και τη συγγνή εκμετάλλευση των "μαύρων εργατών" και των μεταναστών. Η ευρύτερη περιοχή των βαλκανίων είναι γεμάτη με τσακισμένους προλετάρους, έτοιμους για λεηλασία από τα αφεντικά. Το ελληνικό οικονομικό θαύμα βασίστηκε σχεδόν εξ' ολοκλήρου στην υποτιμημένη και μαύρη εργασία χιλιάδων εργατών. Πολλοί έλληνες έγιναν αφεντικά, πολλά σπίτια απέκτησαν οικιακή βοηθό και ακόμα περισσότεροι "απαλλάχτηκαν" από βαριές και υποτιμημένες εργασίες... Στην ελλαδίτσα, οι αλλοδαποί εργάτες νιώθουν στο πετσί τους την αναδιάρθρωση και την ανάπτυξη του κράτους και των αφεντικών. Κάθε δολοφονημένος μετανάστης, κάθε μετανάστρια που βιάζεται στα κωλόμπαρα, κάθε κακοποιημένος ξένος είναι ένα ακόμα χτύπημα στην πλάτη των προλεταρίων. Στη σύγχρονη ευρώπη και στην Ελλάδα, η σκλαβιά νομιμοποιείται και συμβαίνει δημοκρατικά. Πόσους θέλουμε σε εκείνο το αμπάρι; Πόσες χρειάζονται στο διπλανό; Ποιοι ποιοι είναι για εκείνο τα κάτεργο; "Επιτρέπεται η επιβολή ανωτάτων ορίων μεταναστών για λόγους οικονομικούς, δημοσίας τάξης, ασφάλειας και υγείας..." Όπου υπάρχει έλλειψη εργατικής δύναμης οι μετανάστες θα την καλύπτουν, ενώ όπου υπάρχει υπερπροσφορά θα τους διώχνουν. Δεν είναι εργάτες, είναι αντικείμενα, "έλα εσύ-φύγε εσύ". Δεν είναι εργάτες, είναι εξαρτήματα για την ανάπτυξη της Ελλάδας (και της ευρώπης). Δεν είναι εργάτες, είναι ενέσεις για την οικονομική ευρωστία των ελλήνων (και των ευρωπαίων). Είναι το κρέας για τον πλουτισμό των "πολιτισμένων".

Τα αφεντικά και το ελληνικό κράτος νιώθουν ασφαλείς, έχοντας πετύχει την κοινωνική συναίνεση. Αυτό που αποτυπώνεται στο κεφάλι των μικροαστών είναι: Μετανάστης ίσον κλέφτης, δολοφόνος, μου κλέβει τη δουλειά, φτηνό ανθρώπινο δυναμικό. Μετανάστρια ίσον όλα τα παραπάνω συν αντικείμενο για την ικανοποίηση της σεξουαλικής πείνας. Αυτές που μέσα από κυκλώματα προαγωγών και δουλεμπόρων καταλήγουν να προσφέρουν τη ζωή τους προς τέρψη ντόπιων νταβατζήδων, ανά πάσα στιγμή βιαστών, και τις υπηρεσίες τους σε αστικά και μικροαστικά σαλόνια. Και γυναίκες και μετανάστριες. Διπλά εκμεταλλευόμενες, πολλαπλά καταπιεζόμενες. Είναι προς όφελος των αφεντικών να ανάγονται οι ταξικές συγκρούσεις σε εθνικές αντιθέσεις. Για παράδειγμα οι κρίσεις της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής με την αντίστοιχη αλβανική, όπως και η κρίση του 2004 στο κόσσοβο, ενισχύουν την εδω εθνική ενότητα απέναντι στους αλλόθρησκους αλβανούς. Ιδεολογήματα περί μεγάλης αλβανίας διαχέονται στην ελληνική κοινωνία και οι ντόπιοι γίνονται ακόμα πιο σκληροί και καταπιεστικοί απέναντι στους αλβανούς μετανάστες. Για μας οι συγκρούσεις συμβαίνουν κάθε μέρα στους χώρους εργασίας, στους δρόμους και στην καθημερινή μας ζωή. Τα εθνικά παραληρήματα δεν δημιουργούνται από μόνα τους αλλά πατούν και πάνω στις δικές μας σιωπές. Χαμογελάνε αφεντικά, κράτος και οι υπήκοοί τους. Από την άλλη όλοι εμείς: που δε θέλουμε να σκύβουμε το κεφάλι, που οι πλαστοί διαχωρισμοί εθνικότητας, φύλου, φυλής μας είναι εκθροικοί, που η ζωή μας δε χωράει σε μικροαστικά όνειρα -αντίθετα, τα απεχθανόμαστε- που θέλουμε να είμαστε κομμάτι του πολυεθνικού προλεταριάτου στην κοινωνία που ζούμε. Με την προσπάθεια όξυνσης του ταξικού ανταγωνισμού και τη δημιουργία του εσωτερικού εχθρού που θα πνίξει αυτά τα χαιρέκακα χαμόγελα.

Φασισμός - αντιφασισμός και στέκι

Στην κυψέλη, περιοχή με μεγάλη συγκέντρωση μεταναστών, όπως και τα πατήσια, υπήρχε σταθερά πυρήνας ακροδεξιών-νεοναζί για χρόνια: Το '91 άνοιξαν τα πρώτα γραφεία τους στην οδό κεφαλληνίας, έπειτα μετακόμισαν στην πύθωνος και τέλος άνοιξαν γραφεία στη δροσοπούλου, που τα έκλεισαν το 2005. Οι φασίστες προσπαθούσαν να κάνουν αισθητή την παρουσία τους και να προπαγανδίσουν τον λόγο τους σε διάφορες γειτονιές της κυψέλης, μιας και τις θεωρούσαν "δικές" τους. Το στέκι πήρε από την αρχή θέση μάχης απέναντί τους, ορθώνοντας αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό λόγο με αφίσες, σπρέϋ και κείμενα αλληλεγγύης στους μετανάστες, εξαφανίζοντας παράλληλα το φασιστικό-ρατσιστικό λόγο, όπου αυτός εμφανιζόταν. Αυτή η επίμονη παρουσία μας είχε σαν συνέπεια πολλοί να ενοχληθούν, φτάνοντας μετά από ένα χρόνο ύπαρξης του στεκιού στην πρώτη εμπρηστική επίθεση ενάντιά του, από μια παρέα ακροδεξιών σκουληκιών. Θεωρώντας, μάταια, ότι με αυτόν το τρόπο θα πηγαίναμε σπίτια μας. Η απάντηση ήταν άμεση. Το στέκι άρχισε να χτίζεται από την αρχή, καθώς η ζημιά που προκλήθηκε ήταν σχεδόν η ολοκληρωτική του καταστροφή. Έγινε πορεία, κολλήθηκαν χιλιάδες αφίσες, μοιράστηκαν κείμενα αντιπληροφόρησης και τελικά, αυτοί που έπρεπε να πληρώσουν γι' αυτό, πλήρωσαν εν μέρει.

Με τον πρώτο χρόνο λειτουργίας μας συνειδητοποιήσαμε πως, ό,τι δεν μας σκοτώνει μας κάνει πιο δυνατούς. Ο εμπρησμός μας έκανε να πεισμώνουμε ακόμα περισσότερο και ο στόχος μας παρέμεινε ο ίδιος με τον αρχικό. Να μην φαίνεται πουθενά ο λόγος των φασιστών και οι φάτσες τους. Συνεχίσαμε τις παρεμβάσεις σε δημόσιους χώρους και σε σχολεία, σβήναμε τα συνθήματά τους, ξεκολλάγαμε τις αφίσες και τα αυτοκόλλητά τους, ενώ σε κάποιες στιγμές όξυνσης αυτού του πολέμου, πραγματοποιούσαμε "βόλτες" για να βλέπουμε αν στη περιοχή είναι όλα εντάξει.

Στο ανοιχτό μέτωπο λοιπόν με τους φασίστες και δεδομένου ότι η παρουσία μας ήταν ενοχλητική για αυτούς, ήρθαν να προστεθούν και μια σειρά από δικές τους ενέργειες, άλλοτε μεγαλύτερης έντασης, όπως η εναντίον μας επίθεση με μαχαίρια και παλούκια, που είχε ως κατάληξη τον τραυματισμό ενός συντρόφου (2001) ή η ενέδρα που είχε στήσει μια παρέα τσογλανιών κοντά στη κατάληψη, την ώρα που τελείωνε μια προβολή ταινίας. Αυτή είχε ως κατάληξη την παρέμβαση της αστυνομίας και τη προσαγωγή επτά συντρόφων και ενός νεοναζί. Συνέβησαν και άλλα παρόμοια γεγονότα, μικρότερης έντασης και σημασίας για την κατάληψη. Τα παραπάνω δεν έμειναν αναπάντητα, χωρίς απαραίτητα η απάντηση να είναι και αυτή που άρμοζε σε κάθε περίπτωση. Ο πόλεμος με τους φασίστες, υψηλής ή χαμηλής έντασης, είχε ως συνέπεια την "στρατιωτικοποίηση" της καθημερινότητάς μας σε πολλές περιόδους της ύπαρξής μας. Καθημερινή περιφρούρηση, ολονύχτιες βάρδιες στο χώρο του στεκιού, προσεκτικά ανοίγματα-κλεισίματα της κατάληψης, με λίγα λόγια σπατάλη ενέργειας και χρόνου για την αυτοπεριφρούρηση, που πολλές φορές μας προβλημάτιζε μιας και αφήναμε πίσω άλλες σημαντικές προτεραιότη-

Εκείνο το χρονικό διάστημα εκδίδουμε ένα τετρασέλιδο, τόσο για τους δημόσιους χώρους και τη στάση του δ. αθηναίων απέναντί τους, όσο και για το πολιτιστικό προφίλ που πουλάει ο δήμος καταστέλλοντας ταυτόχρονα εγχειρήματα σαν αυτό της ΜΥΛΛΕΡΟΥ & ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ. Το τετρασέλιδο μοιράζεται σε γειτονιές των πατησιών, αλλά και σε εκδηλώσεις όπου ο δήμος είναι χορηγός.

Τέλη Απριλίου συνδιοργανώνουμε διαδήλωση για τον προφυλακισμένο αναρχικό οικοδόμο Βασίλη Στεργίου, ο οποίος βρισκόταν στη φυλακή από τις 8 Μάρτη. Ο Βασίλης Στεργίου είχε συλληφθεί έπειτα από συγκρούσεις διαδηλωτών με την αστυνομία, κατά τη διάρκεια πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου στο κέντρο της αθήνας. Από τα 40 και πλέον άτομα που συνεληφθησαν, ο Β. Στεργίου λόγω της διπλής ιδιότητας -αναρχικός και οικοδόμος- είναι ο μοναδικός που προφυλακίζεται.



Εκδίδουμε αφίσα που καλεί σε συγκέντρωση και πορεία για την Πέμπτη 24 Μάη στον ηλεκτρικό σταθμό του θησείου. Η διαδήλωση, στην οποία συμμετείχαν περίπου 400 άτομα, καταλήγει στη πλατεία κάνιγγος όπου και διαλύεται. Τελικά, ο Β. Στεργίου αποφυλακίζεται αρχές Σεπτεμβρίου με τη καταβολή εγγύησης και περιοριστικούς όρους.

Το Σάββατοκύριακο 18-19 Μάη πραγματοποιείται στη Πάτρα το 5ο πανελλαδικό συντονιστικό αναρχικών-αντιεξουσιαστών για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Το Σάββατο πραγματοποιήθηκε διαδήλωση στο κέντρο της πόλης. Στις συζητήσεις που ακολούθησαν, η συνέλευση του άνω-κάτω δήλωσε ότι αποχωρεί από το συντονιστικό, γεγονός που είχε ήδη αναγγελθεί με κείμενο.

Το Μάιο και τον Ιούνιο εκδίδουμε αλλά δύο τεύχη "ανάμεσα στις γραμμές". Το τεύχος του Μαΐου περιλαμβάνει ένα γράμμα του προφυλακισμένου Νίκου Κουνταρδά (αφρέθηκε ελεύθερος τέλη Ιουλίου) για τη κατάσταση στις φυλακές ναυπλίου και τη δολοφονία ενός

ακόμη φυλακισμένου στο συγκεκριμένο κάτεργο. Ενώ το τεύχος του Ιουνίου αναφέρεται στην εσωτερική κατάσταση της ρωσίας με αφορμή δηλώσεις του προέδρου πούτιν και στην υπερχρέωση των ελλήνων.

Αρχές Ιουλίου πραγματοποιείται η 7η κατά σειρά τεμπελιάδα. Οι τεμπελιακές δραστηριότητες πηγαίνουν καλά και η συμμετοχή του κόσμου είναι μεγάλη.

Κατά τη διάρκεια φετιμής καταστολής στα Αθήνα την Τρίτη 8 Μάρτη και Γατάς από εκατοντάδες αναρχικούς με την αστυνομία στο θρόνο, οι δολοφόνες της καταστολής προέβλεπαν σε 02 κολλήσεις. Έως από τους συλληφθέντες, ο Βασίλης Στεργίου κέρδισε την ελευθερία.

Γιατί Λόγω της τρέχουσας κατάστασης - είναι ακατόπητος. Λόγω της κοινότητας που ταπεινώνει - είναι ανεπιθύμητος. Λόγω ότι στέκεται δίπλα σε έναν αγώνα, που σύμφωνα με την κοινωνική συνείδηση έπρεπε να "κατατίθεται" διότι είναι ο "αδελφός".

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ Β. ΣΤΕΡΓΙΟΥ

Η ποινικοποίηση της αλληλεγγύης, η εγκληματοποίηση πολιτικών χώρων και πρακτικών που αντιστοιχούν στα όσα και ενόψει σε κινήματα και κινήσεις είναι απρόβλεπτα και καταπιεστικά ακόμα που ταπεινώνει σε φόβο και οδύνη τον φορολογούμενο. Σπέρνοντας το φόβο και απαιτώντας την ηιθάρκεια.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΠΟΡΕΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 24 ΜΑΗ, 18:00 ΘΗΣΕΙΟ

Αυτοδιαχειριζόμενο στην Ανα-Κατω Πατιών, Ναύου 75 & Κροσό, 94, Κολοκότσι

ανάμεσα στις γραμμές

Αλλη για δολοφονία

Στις 22/07/2012 ο Νίκος Κουνταρδάς, 32 ετών, γεννημένος στην Αθήνα, συλληφθεί με την κατηγορία της δολοφονίας του Νίκου Κουνταρδά. Ο Νίκος Κουνταρδάς ήταν μέλος της ομάδας "Αδελφότητα" και είχε συλληφθεί με την κατηγορία της δολοφονίας του Νίκου Κουνταρδά. Ο Νίκος Κουνταρδάς ήταν μέλος της ομάδας "Αδελφότητα" και είχε συλληφθεί με την κατηγορία της δολοφονίας του Νίκου Κουνταρδά.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ & ΤΑΣΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΠΕΡΝΑΕΙ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΕΜΙΣΜΑ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

ανάμεσα στις γραμμές

Ούτε για γελία

Από τον Νικόλαο Κουνταρδά, 32 ετών, γεννημένος στην Αθήνα, συλληφθεί με την κατηγορία της δολοφονίας του Νίκου Κουνταρδά. Ο Νικόλαος Κουνταρδάς ήταν μέλος της ομάδας "Αδελφότητα" και είχε συλληφθεί με την κατηγορία της δολοφονίας του Νίκου Κουνταρδά.

Ούτε για κλαμάτα

Μόνο οργή

τες, με το ηθικό μας όχι στην καλύτερη δυνατή κατάσταση.

Μετά από όλα αυτά τα χρόνια που ασχολούμαστε με το ζήτημα του φασισμού-αντιφασισμού καταλήξαμε σε κάποια συμπεράσματα που “δικαιολογούν” τον κόπο και τον χρόνο που καταναλώνουμε. Για μας οι νεοναζί (και όχι γενικότερα οι φασίστες) μπορεί να μην αποτελούν σοβαρή απειλή, αλλά είναι δυνητικά επικίνδυνοι, ιδιαίτερα στην περίπτωση που τους επιτρέψουμε να υπάρξουν πολιτικά. Το γεγονός ότι δεν έχουν κοινωνικό έρεισμα οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στο ότι η κεντρική τους οργάνωση είναι κρατικό “μαγαζί”, διαβρωμένο από τις μυστικές υπηρεσίες. Το κράτος τους έχει υπό την σκέπη του και υπό τον διακριτικό έλεγχό του. Πολλές φορές αποτελούν το “μακρύ χέρι” του κράτους, αναλαμβάνοντας να επιτίθενται σε ανοιχτούς χώρους και σε άτομα, ώστε να συντηρείται ένας ιδιότυπος πόλεμος μεταξύ των νεοναζί και του ευρύτερου αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου, με σκοπό να μας φοβίσουν και εν τέλει να περιοριστούμε σε μια αντιπαράθεση “συμμοριών”, αφήνοντας πίσω ανοιχτά άλλα κοινωνικά ζητήματα. Πράγμα που ευτυχώς, δεν το πετυχαίνουν.

Ο σημαντικότερος όμως λόγος που οι νεοναζί δεν έχουν κοινωνικό έρεισμα είναι ότι διάφορα κόμματα, συνδικάτα, θεσμοί (εκκλησία, πολιτικοί, δημοσιογράφοι κλπ) έχουν θέσεις το ίδιο φασιστικές, ρατσιστικές, ξενοφοβικές με τους επίσημους νεοναζί. Και όλοι οι παραπάνω, σε αντίθεση με τους νεοναζί, απολαμβάνουν τη λαϊκή αποδοχή. Για παράδειγμα, το “έξω οι ξένοι” δεν το λένε μόνο οι νεοναζί, το λέει και το πράττει ένα μεγάλο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας. Από τα εθνικιστικά και ξενοφοβικά κηρύγματα των παπάδων, από τα ρατσιστικά πρωτοσέλιδα των εφημερίδων και των ειδήσεων στα κανάλια, από τις γεμάτες ρατσισμό και προκαταλήψεις δηλώσεις των πολιτικών και άλλων διαμεσολαβητών, έως τα υποτιμητικά προς τους μετανάστες βλέμματα στο δρόμο, τα απαξιωτικά εναντίον τους σχόλια στα μέσα μαζικής μεταφοράς και στους δημόσιους χώρους, την αχαρακτήριστη εναντίον τους συμπεριφορά στην εργασία και σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής ζωής. Έτσι μιλάμε για τον εκφασισμό της ελληνικής κοινωνίας. Οι δηλωμένοι φασίστες δεν είναι πολλοί, αλλά υπάρχει μια στροφή της ελληνικής κοινωνίας (και της ευρωπαϊκής γενικότερα) προς το συντηρητισμό και τον σκοταδισμό, κάτι που εκφράζεται πια και στην εκπροσώπηση από τα κοινοβουλευτικά κόμματα. Ο ρατσισμός, οι προκαταλήψεις, η ξενοφοβία δεν έρχονται από τα “πάνω”, από το κράτος και το κεφάλαιο, αλλά γεννιούνται και αναπαράγονται μέσα στις κοινωνικές σχέσεις.

Έτσι η δράση μας πρέπει να έχει τις ανάλογες στοχεύσεις. Στα χρόνια λειτουργίας του στεκιού έχουν πραγματοποιηθεί για τους σκοπούς αυτούς “καμπάνιες” σε σχολεία και γειτονιές, πορείες, εκδηλώσεις, έχουν κληθεί αφίσες και έχουν μοιραστεί πολλά κείμενα. Το τι έχει κερδηθεί μάλλον δεν είναι ανάλογο του χαρτιού και του μελανιού που έχει ξοδευτεί και σίγουρα δεν είναι μετρήσιμο.

11 ΧΑΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ...

...για την ανεργία σου, ερχόσε να κοπιάσεις το μέλλον και τον σουτό σου, να μην χρησιμοποιήσεις κανέναν άλλον από τον ανεργιακό σου κωδικό, υπενηλάντες που έπαυσε ότι μετράνε, τα πρόβλημά στεκόσουν και ότι δεν πρόκειται ν' αλλάξουν την κόρα.

...για τους καθητάς σου, ιδιοκτήτες του αυτοκινήτου και του κομμορμού, πωλείντες το κεφάλι σου με εθνικές θέσεις και μισθός, Ο μόνος ορέγαντος ν' αυτοίς σπασει στην ανεργία και στην κρίση δουλειάς, στη διαδρομή ανοιγόντας.

...για τ' αφεντά σου στις δουλειές, με θέλανε να σπασούν, να με διακάνω αλλά να περνούμε υπομονετικά την όμοια αναμονή τους.

...για τον κόπο σου περνού που στο γράμμά βάρματα τους απαιτούνται ο συνήθως ν' αποφορούν για ότι δεν εχούε γύρω με τη δουλειά τους και τον άλλον προκομιά τους.

...για τη καρδιά σου που πονάει μέσα από τις γυάλες οφθαλμών ή τις καθημερινές φωνές που τα πρόσωπά τους συγκροτούν ένα κόσμο ανεργίας, είνε σπαστεί που σύ για να καταλάβεις υλάει αντικείμενα και εθνικές θέσεις, Απομνηστεν ν' ηρώνηται τις παύσε μας στο χρόνο «πλέον», σε κόμπετα, σε ζεσταμένα συνόματα.



ΕΚΑΗΛΩΣΗ 11 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΕΚΙ 12-13 ΟΚΤΩΒΡΗ

Παρασκευή 12 Οκτωβρίου προβάλει video για τα 11 χρόνια του αυτοδιαχειριζόμενου στέκι άνω-κάτω πατριώτην
Σάββατο 13 Οκτωβρίου συζητάμε με τους: "Το στέκι και οι καταπραϊνωμένες ζωές ως εργαία ανεργίας, ως χώρο προπαιδείας των σπασμένων μας, ως πολιτική εργαία άραμης" μετά τις 8:00, στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι άνω-κάτω πατριώτην, κάθε 75 & Κραζιά, ΠΑ. ΚΟΜΑΤΙΣΟΥ

Χαμένα είναι τα χρόνια που δουλεύατε στην ασφαλή μολύβου της ανεργιακής βολιμωφής.

Χαμένα είναι τα χρόνια χωρίς κομάντες, χωρίς καταλόγους, χωρίς ρέζες με τα «χρήματα καταστραμμένα».

Χαμένα είναι τα χρόνια που περνού με σπαρμένα το κεφάλι μιστού στην καθημερινή εκδίωξη της εργασίας, «έ να τα προς το όει ή για τον κάρτερ».

Χαμένα είναι τα χρόνια που καλούν στη μοτοσοδία, στην απομνηστεν, στην απομνηστεν, στη παντοφλά ομοιά και στην πολιτική ελαφρά αλλοίωση.

Χαμένα είναι τα χρόνια που περνού μερικές ώρες στην όμοια και κατασκευασμένα πρότυπα, αντιλήψεις, συμπεριφορές, αποδείχθηκαν μια προγραμμάτιστο που βόρνετα γενεαπορ, περνούμετα, μίζαμα, συνθήματα.





Το διεθνές δικαστήριο της Λάχη αποφάνθηκε ότι η Σερβία δεν έχει ενοχές για τη γενοκτονία στη Σρεμπρένιτσα. Οι ΗΠΑ δε φταίει για το συγκεκριμένο μακελειό στα Ιράκ. 11 Φορίες δε φταίει για τις σφαγές στην Τσετσενία.



ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ
"Η Μυστική Τεταρτη ΤΟΥ ΠΕΣΕΩΜ"
Τετάρτη 26 Απριλίου, 8:30μμ
στον κινηματογράφο στην Πλάκα, Κολωνάκι, Αθήνα
ώρας 75 & Κρασοί, κλ. Καλλιόπου.

Τι σχέση έχεις με έναν κρυφό πόλεμο;
Οι σφαγές από τους ορθόδοξους, μη αμφισβητούμενους στα εύφορα, για το ελληνικό κεφάλαιο, εδάφη της Τσετσενίας είναι μια στιγμή...
του πολέμου που διεξάγεται συνεχώς.



ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ
"MANDERLAY"
Τετάρτη 28 Μαρτίου, 8:30μμ
στον κινηματογράφο στην Πλάκα, Κολωνάκι, Αθήνα
ώρας 75 & Κρασοί, κλ. Καλλιόπου.

Η ελευθερία δεν χαρίζεται...
Η κοινωνική και τεχνολογική καταπίεση και κερδοζήτηση από τον καπιταλισμό, οδηγεί στο έθνος και στις ανισότητες από τους και άλλες, για όλους και όλες.



ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ
"MISS MONDAY"
Τετάρτη 6 Οκτωβρίου, 8:30μμ
στον κινηματογράφο στην Πλάκα, Κολωνάκι, Αθήνα
ώρας 75 & Κρασοί, κλ. Καλλιόπου.

Η καρτέρα τα λεφτά, η αιογένετα, το life style...



ΔΕΝ ΣΕ ΣΩΖΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΟΝΑΞΙΑ
προβολή ταινίας "miss monday"
Τετάρτη 6 Οκτωβρίου, 8:30μμ
στον κινηματογράφο στην Πλάκα, Κολωνάκι, Αθήνα
ώρας 75 & Κρασοί, κλ. Καλλιόπου.

ΠΑΤΕΡΑΣ, ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ, ΠΑΤΡΙΔΑ,
αλλά οι λέξεις είναι οι αέρες μιας κοινωνίας που βουτάει στις αγέριες εξουσίας και εκμετάλλευσης.

προβολή ταινίας "πατέρας αφέντης"
Τετάρτη 11 Γενάρη, 8:00μμ
στον κινηματογράφο στην Πλάκα, Κολωνάκι, Αθήνα
ώρας 75 & Κρασοί, κλ. Καλλιόπου.


Οι προσωπικές ανόμιες καταστρέφονται. Οι γυναικείες θύελλες μένουν.

Το μεγαλό των ανθρώπων γράφουν με μένος και προσαρτημένος. Το πάθος θύελλα για όσα... όταν η εθνική και η θρησκευτική ταυτότητα είναι σημεία αναφοράς.

προβολή ταινίας "πριν από τη βροχή"
Τετάρτη 9/6 8:30μμ.
Τετάρτη 23 Ιανουαρίου, "ο βασιλιάς"
στον κινηματογράφο στην Πλάκα, Κολωνάκι, Αθήνα
ώρας 75 & Κρασοί, κλ. Καλλιόπου.

Οι προσωπικές ανόμιες καταστρέφονται. Οι γυναικείες θύελλες μένουν.

ρατσισμό, προκαταλήψεις και στερεότυπα.
Θέλουν τις βόλες στα κομμάτια για την **οριστική κατάργησή τους.**



ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ "ΚΑΘΩΣ ΜΕ ΛΙΓΟ ΓΑΛ"
Τετάρτη 10 Γενάρη 8:30μμ
στον κινηματογράφο στην Πλάκα, Κολωνάκι, Αθήνα
ώρας 75 & Κρασοί, κλ. Καλλιόπου.

Μόνο μια φυλή στον κόσμο πρέπει να αφανιστεί των πλούσιων και των δούλων.
Βλέπεις, αφεντικό, η ζωή είναι συχνά βίαιη!

Το τίμημα της ευδοκίμιας του δυτικού κόσμου είναι η λεηλασία των οντων του κόσμου κολασμένων.

ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ "ΜΟΝΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ"
Τετάρτη 8 Ιούνη, 9μμ
στον κινηματογράφο στην Πλάκα, Κολωνάκι, Αθήνα
ώρας 75 & Κρασοί, κλ. Καλλιόπου.

Μόνο μια φυλή στον κόσμο πρέπει να αφανιστεί των πλούσιων και των δούλων.
Βλέπεις, αφεντικό, η ζωή είναι συχνά βίαιη!



ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ "ΜΟΝΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ"
Τετάρτη 8 Ιούνη, 9μμ
στον κινηματογράφο στην Πλάκα, Κολωνάκι, Αθήνα
ώρας 75 & Κρασοί, κλ. Καλλιόπου.

προβολή ταινίας "ΚΟΥΚΛΟΣΠΙΤΟ"
Η ΜΑΪΟΥ, 8:30MM
Τετάρτη 9 Μαΐου, 8:30μμ
στον κινηματογράφο στην Πλάκα, Κολωνάκι, Αθήνα
ώρας 75 & Κρασοί, κλ. Καλλιόπου.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ
στις γυναίκες που εξαναγκάζονται σε πορνεία

ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ
"promised land hotel"
Τετάρτη 13 Ιούνη, 8:30μμ
στον κινηματογράφο στην Πλάκα, Κολωνάκι, Αθήνα
ώρας 75 & Κρασοί, κλ. Καλλιόπου.

Όσοι ήταν προκλητικά, όσους ήταν διαφορετικά, όσους δεν ακολουθούσαν το κοινωνικό "πρέπει" που επέβαλλε η θρησκεία...
Με την ταρμπά της "αφορισμού" εισάγονται με τη βία σε ένα μέρος που η επιβίωση είναι εθνική και η απόλαυση αμάρτημα.

Με την συνείδηση και την επικρότηση της κοινωνίας οι καταναγκαστικές μονές εργασίας ήταν ένα έγκλημα που αποσιωπήθηκε και διατηρήθηκε μέχρι το 1996 που έληξε η τελευταία.

Τέσσερις κοπέλες στην αυλή του '60 έγκλειστες σε μια μονή προσπαθούν να επιβιώσουν, θέλοντας απλά για τη σφαίρα της εξάλειψης της σφύρας και της ελευθερίας.

προβολή ταινίας "οι κόρες της ντροπής"
Τετάρτη 24 Νοέμβρη, 8:30μμ.
στον κινηματογράφο στην Πλάκα, Κολωνάκι, Αθήνα
ώρας 75 & Κρασοί, κλ. Καλλιόπου.

προβολή ταινίας



ΣΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΝΟΧΟΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΠΕΛΑΤΕΣ

"Λίθια για πάντα"

προβολή ταινίας "πουρquoi pas moi?"
Τετάρτη 14 Φεβρουάριου, 8:30μμ
στον κινηματογράφο στην Πλάκα, Κολωνάκι, Αθήνα
ώρας 75 & Κρασοί, κλ. Καλλιόπου.